

תפ"ח 25581/12/12 - מדינת ישראל נגד מרדיי אברהמי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 12-12-25581 מדינת ישראל נ' אברהמי(עוצר)
בפני כבוד השופט ברוך איזורי, אב"ד כבוד השופט נתן זלוטובר כבוד השופט יעל רחלוי

בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר שרת שם	המאשימה
נגד	
הנאשם	מרדיי אברהמי (עוצר)
ע"י ב"כ עוזר דורך נוי יהלי שפרלינג	

הכרעת דין

השופט ב. איזורי

1. ההליכים

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, בו נטען שביצוע עבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), עבירה של ניסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) לחוק, עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמיות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1)+(2), עבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק ועבירה של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק הנ"ל.

בזמן מהרלוונטי לאיושם ההתגורר הנאשם יחד עם שחרבניטה (להלן: "שחר") בדירה תקרקע באילת. עובר ליום 13.2.11 פנה אילן בן שטרית (להלן: "אילן") למטלון (להלן: "א.ו.") או "המתلون") ליקיר שרייקי (להלן: "יקיר"), לחן בן שטרית, שהינו בנו של אילן, לשוי כהן זיל (להלן: "שי") ולתומר כהן (להלן: "תומר"), והציג להם לבצע שוד ולגנוב סכום כסף שנמצא בדירות הנאשם, וזאת תוך שימוש באלים מוגננים שחקם אוקראינה.

אילן דרש לקבל לידי 30% מכספי השוד בתמורה לאישור שנtan לביצוע השוד, בהיותו ראש ארגון פשיעה באילת ותמורה המידיע שמסר אודות הכספי שנמצא ברשות הנאשם. המטלון, יקיirs, שיטומר (להלן: "הקשרים") הסכימול הצעה וoker שורוק שרעם אילן שודד את הנאשם. כעבור מספר ימים נודע לאילן כי מিমיבן הקשורים הביעו את מורתה מה הסכום אותו דרש לקלילידי מכספה השוד, על כן אמר לקלילידי שמאחרו הם מדברים על גובה הסכום שעליהם הוביל יידי ומיכספה השוד מסתכלים לו על היכיס "חזר בו מההצעה שהם ביצעו אתה השוד. גם חזהו דויעcki ואיבכו נטול בצע את השוד. יתרה מכך מחייב החלטתו ביצועו אתה השוד, ולאחר מכן יש לאיילן קליק מסויים מכספי השוד.

במקביל לאיורים שתוארו לעיל, עובר ליום 13.2.11, גמלה בלבם של הנאשם ושל שחר החלטה להמית את המטלון שלא כדין. על כן קשרו השניים קשר לביצוע פשע - לגרום למותו של המתلون.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 13.2.11 או בסמוך למועד זה, הסיר שחר את מצלמות האבטחה אשר היו מותקנות מחוץ לדירתו והזמן את המטלון לשחקעמו משחק קליפיטmortacsf. המתלוּן הסיכם הצעה והזמן אתICKIRLBOWAMOLDIRA. ב-19:00, הגיעו המטלון יקירות אל הדירה והבחינו בשחורה איזוא צרילת תמשוח לחברובי קשיש חרוכע ברוחץעה מהדירה ואוחז בזבזקית. שחר ארマル מתלוּן ויקירכיהו מידלאחרמן, נפגשו המטלון, יקיר, שיותומרסיס כמכ' בצעו את השוד בווים, קרשעה שהmateלון ישחק קליפיטמעשחר, יקיר מסור לשיול תומר את המועד הנאשם יעוז באחת הדירה, ושיותו מריביצע את השוד.

בسمור לאחרמן, חזרו המטלון יקיר לדירה והmateלון שאל את חרמדועה סיר את מצלמות האבטחה החוץ לדירה. שחרה השיב כי בכוונתו לעבר דירה.

במהלך המשחק, נכנסה הנאשם לדירה כשהוא אוחז בשקית ומסראת השקיית שלושה. השניימה החליפו ביןיהם מספר מילוי מהנאשם יצאה מהדירה והרפסת בתמורתה לתכננה את מה להרייב המתלוּן, אשר גרים למוות. במקביל, המתלוּן ביקש מיקיר שיעדכן את שיוטו וטורבקשה הנאשם יצאה מהדירה, אך הכסף לא ברשותו, ואתמכיוון שהmateלון יקיר ירסב רושה השקיית מיליה את הכסף שבכוונתם לשוד. יקיר חזר ועדכן את המטלון כי תוכו מושלט במקומו. המטלון נהשיך במקומו, במקביל, ב מהלך המשחק קליפיטמעשחר. במהלך המשחק אמרה המתלוּן לשרה: "אתה לא יכול לך חתמת מיניכספ", ושחרה שיבלו: "אל תדאג, זה יגמר בקרוב".

במסגרת הקשר על שם קידומו, ב-03:45, חזרה הנאשם לדירה והשאלה את שחרה השיב שהמשחק מתוּן מתי הם מס' ימיט משחק. לשחרה השיב שהמשחק מס' מובע ועד מס' פרדוקות. הנאשם אמר שהקייטה הנאשם יצא לכיוון המרפסת. במרפסת החליף שובה הנאשם ושהרמסר לנשימתה כרבע שעה, סיממה המתלוּן ושרה את המשחק מהmateלון יקיר היובדקם בمسجدת הקשר לשם קידומו, ביקש חרם מיקיר להישאר בדירה ולהחליף עם מספר מילוי, וזה תכדיש לאיסכל את מטרת הקשר עמו הנאשם.

הmateלון יצאה מהכנסה הראשית של הדירה, ב-03:58, לבדו, ב-04:00, כשזהו בוגר. בסמוך לכניסה לחדרה מדרגות תשבדירה, חיכה הנאשם המתלוּן וכשהוא נושא אקדח כיוון אותו עברו המטלון. המטלון נשנה בהל, אמר לנאהם: "לא מתאיים מוטי", ואז הנה נאשם ירה השה כדורים אוויתר עבר זהו, בכוונה להמיתו.

במהלך היריה המתלוּן נהג על פניו עם ימינו, והנאשם המשיך לירוט בעברוגם כאשר המטלון ניניטה להימלט בזרה לדירה. המתלוּן הצלח להיכנס לדירה והתמוטט בכנסה. הנאשם נמלט מהדירה הבריצה. במהלך מרוץתו, נכנס ל"מאפיית שחמון באילת, וביקש מעובד המופיע להזמין עבורומונית, כשהוא מזדהה בשם אחר, וזה הזמן עברו מונית. לאחר מספר דוקות הגעה המוניתו הגה מונית התסייעת האשם, לבקשתו, למעבר הגבול ב"טהבה", ובשעה 04:15, יצא הנאשם מהארץ דרך מעבר הגבול בטבה.

כתוצאה ממושל הנאשם, הובלה המתלוּן לביתה החולם מספר צעדייריב בית החזם ימין, אזור האריולה, בבטה התחתונה וסובל מטלון שמאל, מותש מאלו כפידיין.

הועבר למחוקת טיפול נרחבית החולשתו שומרו שחררבים 11.2.22, ולאחר מכן עבר לשיקום.

ביום 11.3.6, בסמוך לשעה 15:55, שב הנאשם לאرض ונעצר במסוף הגבול בטאבה.

2. בمعנה לאישום, כפר הנאים בכל העבודות המפורחות בכתב האישום, למעט העבודה שהתגorder בדירה של שחר, וכן ששחר שיחק קלפים עם המתلون. כמו כן, אישר שאמר לשחר כי בכוונתו לנסוע לטאבה, וששהה במאפיית שחמון ומשם נסע לטאבה.

3. ראיות התביעה

a. חשיפת האירועים ומילוי החקירה

לאחר הירוי נשוא האישום במתلون, סירב המתلون לשתף פעולה עם המשטרה ומסר שאינו יודע את זהות היורה וכן שהוא היה רעל פנים. בכך הוא מסר הסברים שונים כשהפרק לימים לעד מדינה, כפי שיפורט להלן, ורק במסגרת הליך המו"מ בין המשטרה למאתلون, לקרה חתמו על הסכם עד מדינה בתיק האחר, מסר כי הנאשם הוא שניסה לרצוח אותו באילת, כשהוא גלו פנים.

תחילה חקירת הפרשה הינה לאחר שתחנת אילת החלה לחזור את אירוע הירוי בא. מיד לאחר הירוי ביום 11.2.14. בשלב מסוים התקיימה ערב ליאח"ל במסגרת פרשת: "רוח דרומית", שענינה חקירת ארגוןפשישה בראשותו של אילן בן שטרית, לאחר שהמתلون בתיק זה גויס על ידי ימ"ר נגב עד מדינה.

טרם חתימה על הסכם עד מדינה, ביום 12.4.16, הגיע המתلون מיזמתו לרכז מודיעין ימ"ר נגב ששמו אלברט אביטן (להלן: "אלברט"), והציע לשמש סוכן סמי או עד מדינה, זאת על מנת לצאת מעולם הפשע (פרוטוקול מיום 13.9.10, עמ' 32, ש' 3). לאחר מכן, הוא נפגש יחד עם אלברט ועם רפי עמוס, שהינו קצין סוכנים בימ"ר, והחל לספר על אירועים שקרו (כעולה מט/41), ביניהם שהנאשם, שהיה חבר שלו, ויה בואילת על מנת לרצוח אותו (עמ' 33, ש' 7, וכן תמלול החקירות מיום 12.6.14, ת/36, 12.7.5). כן סיפר, שהוא חפץ להיות עד מדינה ולהיות מאובטח על ידי הרשות להגנת עדים (ת/66). בהמשך נחתם הסכם, והסכם מקדמי (ת/3), טרם חתימה על הסכם עד מדינה (ת/2).

המתلون סיפר לרפי עמוס על מקרה נוסף בו הוא נורה על ידי בן עוננו בנובמבר 2011, באולמי הינומה בbara שבע.

b. המתلون

amarot matlon

באמրתו מיום 12.6.14 (ת/37, 36/ת), סיפר המתلون שראה שהנאשם נצמד לקיר עם אקדח, ובתגובה אמר לנאים: "**לא מתאים מוטי**". הוא לא עיכל את הדברים, עד שהרגיש את הירייה הראשונה, וכשהוא ברוח, הוא נורה עוד 4 - 5 פעמים (עמ' 4).

באמրתו מיום 12.8.8, בשעה 20:11, אמר המתلون: "**מוטי אברاهמי ירה بي ליד הבית של שחר בניתה**" (עמ' 2, ש'

(34). הוא סיפר שהרקע למעשה היה תכנון השוד של הנאשם, רעיון אותו הגה אילן בן שטרית. לאחר שעקבו אחריו שחר לבית של חגי, שהינה ידיתו של שחר, וגמרו בלבם לבצע את השוד באותו היום, הוא חזר לבית של שחר, והוא הבחין שהחר הוריד את המצלמות מסביב לביתו, וכשהשאל אותו לגבי זה, שחר אמר שהוא עובר דירה (עמ' 3, 72-74). הוא שחר שיחקו קלפים, והנายน נכנס ונתן לשחר את השקית אותה ראו, ושחשבו שבה נמצא הכסף שתכננו לשוד. המתلون תיאר: "**שקיית עם מעטפה חומה גדולה, ובוטפו של דבר התבර שזה אקדה**" (עמ' 4, 84-85). בהמשך שחר נתן לנายน את השקית והם החליפו ביניהם מספר מילימ. כשהמתلون ויקיררצו לצאת מהדירה, שחר בקש להחליף מספר מילימ עם יקיר, והוא רצה להתקדם לכיוון הרכבת. לדבריו: "**איך שיצאת מהבית של שחר, מהכница הראשית, יש את המעלית. צמוד למעלית מאחורה, בכניסה למדרגות עמד מוטי (הנายน). התקדמתי, ופתאום רأיתי את מוטי עומד ומכוון עלי אקדה**" (עמ' 4, ש' 99-97,لوح תМОנות מהזירה ת/4). בהמשך אמר, "מצד ימין, בין המעלית לכניסה לחדר המדרגות, צמוד לקיר שליד המעלית עמד מוטי אברהם. הוא עמד גלי, הכוונה עם פנים חשופות, לא רעול ולא כלום. קלטתי אותו. נבהلت, ולפנוי שירה, אמרתי 'לא מתאים מוטי' וקפאתי. אז הוא התחיל לירות עלי. הגנתי על הפנים עם יד ימין שלי והסתובבתי לחזור לתוך הבית של שחר, ומוטי המשיך לירות بي" (עמ' 5, ש' 111-116).

בהמשך אמר, שהוא אמר "שמע ישראל" וחשב שהוא ימות, וכן שחר בדק>Ificon הוא נפגע ושיקיר החזיק לו את היד ושאל אם הוא ראה מי זה היה, והוא אמר לו: "כן, מוטי", שחר שאל את יkir מה הוא אמר, ויקיר אמר לו, שלא משנה, אז הגיע המשטרה למקום (עמ' 5, ש' 12-131).

הרופאה שבדקה אותו, אמרה לו שהוא עומד למוות וסיספר מי יירה בו, וכן שמעון זוהר שאל אותו מי יירה בו, אך הוא לא אמר דבר (עמ' 5, ש' 135-137). כן אמר שאלן הכתיב אליו בפייסבוק והצע לשוב לאלית, אך הוא בטוח שהוא רצה להשלים את העבודה ולהרוג אותו (עמ' 6, ש' 151-153).

בהמשך אמר: "**אני בטוח שמוטי (הנายน) בא נחוש לרצוח אותו בכוונה תחילת, כי זה לא בוקס או בעיטה או כדור בריגל, זה 5-6 כדורים בפלג גוף עליו מטווח אפס. יkir אמר לי שמייכאל בקש מיקיר שיביא אותו לכיפה באזרע כביש הערבה שם, ויקיר אמר להם שהוא לא יעשה את זה, כי אני (המתلون) חבר ילדות**" (עמ' 6, ש' 153-156).

בamarתו מיום 12.12.12, בשעה 12:30, מסר שכעולה מחקירתו ביום 8.8.12, לאחר ניסיון הרצח באילת, שמעון זוהר שאל אותו לגבי זותה היורה, אך הוא לא התכוון למסור לו תשובה, והוא סיפר שהוא הנายน רק ביום בו הוא התלבט אם להפוך לעד מדינה (עמ' 2, ש' 19-22).

עדות המתلون בבית המשפט

בעדותו מיום 10.9.13, התפרץ הנายน לעבר א.ו., ובתגובה לכך הטיח העד בנายน: "**ניסייה להרוג אותו במצח נחשוה.. בן אדם ניסה להרוג אותו, מה קורה לך?**" (עמ' 33, ש' 27-30).

המתلون סיפר שהוא מעורב בעולם הפשע בבאר שבע כסוחר סמים, התעסק בגנבות ובכל מה שאפשר לעשות בו כסף לדבריו, לרבות מעורבות בניסיון לרצח (עמ' 39, ש' 2-6).

בבאר שבע הוא היה תחת חסותו של משה זיתון ז"ל, יחד עם שלומי זיתון, איתמר ביטון, שמוליק גリンברג, מולאי אמהרן, גיא ללו וויסף סלמן, והם היו מסוכסים עם קבוצה אחרת, שכלה את נבי וחגי זגורין, משה רובין ויוני שבתיב. בשנת 2008, כשלושה חודשים לפני שםשה זיתון נרצח, הוא עבר לאילת בעקבות חברתו לחיים, שם חרב לאורן אלמקיס, יניב מלול ושלומי ואזנה, המשתייכים לארגון של אילן בן שטרית. לאחר שםשה זיתון נרצח, הוא היה צמוד לイルן וחבר בארגון שלו (פרוטוקול עמ' 40, שורות 16-6).

במסגרת חברותו בארגון, המתلون סיפר שהוא היה מעורב בפלילים והתעסק בסחיטות באיזמים, עבירות סמים, הימורים ופיריות צ'קים. מאוחר ולイルן ושלומי זיתון לא היה רישיון, הוא גם שימש נהג שלהם, למלא את הצורך בשעת הצורך.

המתلون סיפר שאילן הציע לו ול'חיללים' שלו - חן בן שטרית, יקיר שריקי, תומר כהן ושוי כהן לשודד את הנאשם, שהוא אמר לשאת עימיו סכום של \$150,000 במזומנים.

לדבריו, הנאשם ו师兄 בניתה השתייכו לארגון של מיכאל מор, שהיה חבר של אילן. כאשר מיכאל הורחק מזוקנעם, הוא עבר לאילת, והתחבר לイルן. המתلون סיפר ששחר בניתה היה חבר שלו והם היו מהמרים יחד, יוצאים ומבלים.

הם החלו לתכנן את השוד, והגיעו מספר פעמיים בסמוך לבית בו התגורר הנאשם יחד עם师兄 בניתה, ודלית, בת זוגו. שם לדבריו הוא נורה כשבועיים לאחר מכן.

מאחר ואילן ראה שהם מתעכבים ביצוע השוד, ומאחר ונודע לイルןathy שוי כהן אינו מרוצה מכך ש-30% מכיספי השוד אמורים לעبور לידי, החליט אילן שלא לתת אישור לבצע את השוד. חרף התנגדותו של אילן, החליטו המתلون, יקיר, תומר ושוי כהן ז"ל לשודד את הנאשם, ותכננו להפריש חלק מהשלל לイルן.

לדבריו,师兄 בניתה עסוק באישורים בטיבה, שהכוונה למתן קו אשראי להמר בribit של 10% ליום וכן בהלוואות באילת, וה הנאשם עבד אצלו (עמ' 43, ש' 9-10).

המתلون סיפר שהוא הלווה כ- 300,000 ₪ למיכאל מор וסכומים של 150,000-170,000 ₪ אחרים.

ביום 13.2.12, התקשר师兄 בניתה למתلون וביקש ממנו להגעה ל'קלובי' של אמן מגורי, שמהווה מקום הימורים לא חוקי, כדי לשחק עימיו.

מאחר ו师兄 היה במעצר בית ליל, הם הגיעו להמשיך לשחק בקלפים אצל师兄. כשהמתلون ויקיר הגיעו לביתו של师兄, הם ראו אותו יוצא עם שקית ומעטפה.师兄 אמר להם שהוא יצא למסור משהו לחבר וחוזר. הוא נכנס למונית וביקש מהם לחזור כעבור כ- 20 דקות (עמ' 49, ש' 23-25).

המתلون ויקיר הבינו ששחר ניסה להסתיר מהם את המעטפה והשקית, וחשבו שמדובר בכיסף, ועל כן הם החליטו לעקוף אותו ברכב. הם הבינו ששחר הגיע לבית ידידתו חגי אלמקיס. שם הוא ויקיר נסעו לביתו של תומר כהן ועדכנו אותו **שבאותו היום הם יבצעו את השוד** (עמ' 49, ש' 31-32).

לדבריו, התכוון היה שהמתلون ישחק קלפים יחד עם师兄 וيعסיק אותו, יקיר אמר היה לשבת על ידו ולהעביר אינפורמציה לשוי ותומר כהן, שהמתינו מחוץ לבית של师兄, וכשהנאים יצא מהבית לכיוון טיבה, בין השעות 20:00-00:00, הם ישדרו אותו. בשעות אלה אנשים מגיעים להמר, וכשנגמר להם הכסף, הנאשם צריך לתת אישורים' (קו

אשראי).

בסביבות השעה 22:00, הנאשם הגיע לבית של שחר כשהשקייה הייתה בידיו. הוא מסר אותה לשחר, וכעבור מספר דקות, הנאשם יצא מהמרפשת. המתلون ויקיר היו בסלון וسمעו שחר דבר עם הנאשם ועם חברותו דלית. בסמוך לשעה 00:00 בלילה, הנאשם שאל את שחר מתי הם מסיימים, והאחרון השיב, שבמועד כרבע שעה. הנאשם אמר שהוא ישע לטאהה שחר מסר לו את השקייה והנפטר יצא מהמרפשת. המתلون הוסיף, שבמהלך המשחק הוא עצבן את שחר, ושחר אמר לו: "היום זה יסתה לך", והוא השיב לשחר: "באבה, אתה יכול לחתת רק כסף" (פרק עמ' 51, שורה 19).

יקיר יצא מהדירה כדי להודיע לשין ולטומר שהנפטר יצא בלי הכסף, שכן השקייה נותרה אצל שחר, אך הם לא היו באותו מקום. הדבר הלחיז את המתلون, שכן באותו היום מצלמות האבטחה הוסרו, אך הוא לא חש שמתכוונים לפגוע בו. **שאלת את שחר מדוע אין מצלמות אבטחה בדירה, שחר השיב שבעלת הדירה מפנה אותו מהדירה (עמ' 52, שורה 1).**

המתلون סיפר, שכאש הוא ויקיר עמדו לצאת מהדירה, שחר פנה ליקיר וביקש להחליף אותו מס' מילימ. המתلون ביקש מיקיר את מפתחות הרכב, כדי לבדוק האם הצמידו להם מטען לרכב, נוהל שהקפידו לעשותו לפני כל נסיעה (שורות 11-14).

המתلون תיאר, ששחר התגorder בדירה גן בקומת הקרקע בבניין בן 6 קומות. החניון הינו מעין תת קרקע, שכן יורדים אליו במדרגות (חו"ד מז"פ ותמונה מזירת האירוע - ת/4). כאשר הוא יצא מהכניסה הראשית, הוא פסע שניים - שלושה צעדים, ולפתע **הבחן** **בנפטר** **שהוא מתחבא ליד המעלית, עומד בפנים, נצמד לקיר** **ומכוון אקדח לעברו, כדי מתחות לפנים.** מאוחר והנפטר גבוה ממנו, הוא היטה את ידיו מטה כשירה. המתلون אמר לנפטר: "**לא מתאים מוטי**", והנפטר החל לירוח לעברו (עמ' 58, ש' 31-10).

המתلون תיאר, שהגן על פניו עם הידיים, ונורה בידי הימנית מטווח אפס, כאשר הקליע נכנס בשורש כף היד ויצא, שעה שהוא ניסה לעזור את הירি, וכן שהנפטר ירה לעבר פלג גופו העליון, ופגע בבטנו ובחזהו ושעד היום נותר לו כדור בחזה (עמ' 62, שורה 19). היריות היו ברצף, ותוך כדי מנוסתו מהנפטר, הוא נורה שוב. סה"כ חדרו לגופו 5 קליעים. כן תיאר שהנפטר נצמד לקיר כשירה, וסככל הנראה הוא פחד מההדף.

לדברי המתلون, **הנפטר לבש קפוצין שחור - אפור, וгинס בצבע כחול - תכלת. כובע הקפוצין היה על ראשו, אך הוא לא היה רעול פנים,** שכן לדבריו, **הנפטר היה בטוח שהוא לא יותר בן החיים בעקבות הירוי (עמ' 76, שורה 1, 20-23).**

הוא הצליח להימלט חזרה אל ביתו של שחר, ביקש שייזמין עבورو אמבולנס והתמודט על הרצפה כשהוא שותת דם. המתلون אושפז בביתה"ח יוספטל באילת, שם הועבר לביתה"ח תל השומר, ובהמשך עבר שיקום אצל משפחתו בירושלים.

המתلون סיפר ששחר בדק היכן הוא נורה ו**יקיר הצמיד אליו את אוזנו ושאל מי יירה בו.** הוא אמר לו שזו הנפטר, ויקיר הביע פליה על כך. המתلون אמר שהוא כמעט כמעט בטוח שיקיר אינו מעורב בכך, אך הוא יודע ששחר עשה לו "כיפה

אדומה" ושהנאמן יראה בו (עמ' 64, שורות 3-1).

האם בולנס התעכבר ובינתיים הגיעו משתרעה למקום. הוא סיפר להם **שאינו יודע מי היה או שהוא רעל פנים, כדי שתתנו לנו מארח וסבל מכאים.**

קצין המודיעין של אילית בזמןנו - שמעון זהר הגיע לבית החולים ושאל אותו לזהות היורה, אך הוא אמר לו **שאינו יודע מי זה, גם בשל הכאב מהם סבל וגם מארח והוא רצה לנ��ם בנאשם בעצמו.** המתلون הוסיף, שבימים העבריים לא נהוג למסור את שם היורה, כי אז הוא "שרוף", והוא היה עבריין מאוד פעל שלא על הפרק שהוא היה עד מדינה. בקשר לכך, הסביר: **"אני עדים כי את החיים האלה, ועוד רציתי לחזור ולנקום במוני (בנאשם) ... לא התקוננתי למסור את השם שלו למראות שהייתי מקור, ואם היעתי בתור מקור והיה קורה איתי משהו, אז הוא היה מחויב לעשות את המעצר ורציתי למות בידיעה שאף אחד לא ידע שאני מקור. זה המחשבה שלי"** (עמ' 63, ש' 68-63).

בתום השיקום הוא רצה לחזור לחיות באילת ולנקום בנאשם, אך יquier אמר לו שלא יחזור, מאחר ואילן ומיכאל מօר "דלאקים עליו", כשהכוונה שברצונם להשלים את ניסיון הרצח, ומיכאל ביקש מיקיר להביא אותו לאילת ולעשות לו "כיפה אדומה" נוספת (עמ' 72, שורות 29-32). יquier סירב לכך, מאחר והם היו חברים ידידות.

תחילה הוא כלל לא חשב של אילן יש יד בדבר, אך הוא הבין זאת ממש כהן ז"ל ויקיר. שי הציע לו לעבור לגור איתו ושיחד הם יגעו בהם, אך הוא חשב שני בודק אותו, ובסופה של יומם שי נרצח. המתلون הוסיף שיקיר הגיע אליו והסביר לו את כל התמונה.

לאחר שיקומו, חזר המתلون להתגורר בבאר שבע, וחבר לארגון של משה זיתון ז"ל, אליו השתייך טרם מעברו לאילת.

לאחר אירוע הירוי השני במתلون, בנובמבר 2011 על ידי בן ענון, מוחז לאולם האירועים הינומה בבאר שבע, הקשר שלו עם יquier דעך.

לדבריו, אילן בן שטרית, י nib מלול ומיכאל מօר נפגשו עם יquier במלון מרידיאן, ואילן אמר ליquier שהוא לא קשור לירוי במתلون, ושהמתلون הוא שהסתה את כולם לגבי השוד של הנאשם, ונתן את חסותו שלא יגעו ביקיר.

מאז ניסיון הרצח, ביום ה- 14.2.11 המתلون לא חזר לאילת, למעט לצורך הצבעות שעשה כשחתם על הסכם עד המדינה.

בחקירתו נגדית, סיפר שבהגינו לבית החולים יוסטול לאחר אירוע הירוי, הגיעו אליו שוטרים נוספים שאינם זוהים, אך הוא לא סיפר להם מי יראה בו ומסר תיאורים שבדה מליבו, כגון: רעל פנים, ערבי וכו', ולא נגבהה ממנו הודהה בכתב. לאחר מכן, הוא היה מורדם והתעורר בבית החולים תל השומר, לשם הגיעו שוטר ושוטרת שתשאלו אותו, אך הוא לא שתף עמו פעולה.

המתلون שלל את הטענה לפיה המשטרה שיתפה אותו לגבי פרטי החקירה, ציין כי יquier ערך אותו באשר לכך שהוא, מיכאל ואנשיים נוספים נערכו לאחר ניסיון הרצח, שהנאמן דרש לחקירה (פרוטוקול עמ' 96, שורות 8-2), וכן אילן ומיכאל מօר דיברו ביניהם ויזמו את אירוע הירוי לפניו.

המתلون ששל אפשרות שקיבל מידע מהרופאים או מהמשטרה לגבי קליבר הנשק ממנו נורה, לאחר שהקליע הוצאה מגפו (עמ' 106).

המתلون אישר שבתוון מוקור משטרתי מסר ידיעות מודיעיניות על אנשי ארגון הפשע בבאר שבע ובאיילת, אליו השתייר.

בmarsh חקירתו הנגדית מיום 16.9.15, אישר המתلون שלאחר אירוע היר, הוא נפגש עם יקיר פעמיים או שלוש. יkir לא ביקר אותו בבית החולים, אך נפגש עמו בכוול וסייע לו שהנאים נעצר (כפי שעולה גם מהודעתו מיום 13.8.13 בעמ' 5). הוא לא ידע שהנאים אורב לו, ובධיבד, זה התאים לכך שהסירו את מצלמות האבטחה בביתו של שחר.

המתلون אישר שדיבר עם יkir, שי ואורן לאחר אירוע היר, אך לא סיפר להם מי ירה בו, מאחר וכ"חילים" ועבריינים, הם נמנעים מדבר מפורשות על נושאים מעין אלו.

המתلون תיאר, שעל אף השתייכותו לארגון של אילן, אחד האנשים הici מקרובים אליו, הוא לא סיפר לאילן מי ירה בו, מאחר ולדבריו כל ירי באילת צריך לקבל את האישור שלו, ומשלאمنع זאת מבעוד מועד, הבין שהוא מעורב בכך ושנתן את האישור לירות בו. יkir דיבר איתו, ואישר את הדברים. בקשר לכך אמר: "אין לי צורך לעדכן את מי ש'נתן אותו" (עמ' 38, שורות 13-18).

המתلون אישר שהוא לא מסר למפעלו בבאר שבע - אלברט אביתן שהנאים הוא זה שירה בו. גם אלברט עצמו אישר שהמתلون לא אמר לו את הדברים.

כן אישר שמס' ימים לפני ניסיון הרצח, ביום 11.8.2011, רפ"ק שמעון זוהר זהה אותו שהוא נמצא בסכנת חיים והזהר עצמו שלא לפגוע באחרים (ב/2), אך לא נמסר לו מפני מי (עמ' 41, שורות 20-23, עמ' 73, שורה 10). אין הוא ידוע האם חבריו לארגון קיבלו זהירות לחיהם, אך הוא עדכן בכך את יkir.

לדברי המתلون, הדברים שמסר כמקור משטרתי היו מתוך דבריםשמע, ראה ומצבים בהם היה נוכח. הוא השתדל למסור את הדברים באופן מדויק, בפרט לגבי דברים בהם לא היה מעורב. לפעמים היה שומע דברים מסוימים, היה משלים מידע ומוסר את הדברים לפי הבנתו (עמ' 78, שורות 12-8). המתلون אישר שהשתדל שלא למסור ידיעות מודיעיניות לגבי יkir, שהיא חברו הטוב (עמ' 82, שורות 29-19). כן אישר שמסר ידעה מודיעינית לגבי הצתת מועדון ה"ו"ו" באולת, שבה לא השתתף באופן פיזי אך היה מעורב בכך פעמיים.

בmarsh חקירתו הנגדית מיום 13.7.13, אישר שהופעל כסוכן ומסר מידע למשטרה גם לאחר שחחתם על הסכם עד מדינה.

בנובמבר 2011, כתשעה חודשים לאחר אירוע היר באילת, המתلون נורה פעם נוספת בבאר שבע, על ידי בן עוננו. גם במקרה זה אמר המתلون כי לא שיתף פעולה עם המשטרה ולא סיפר מי ירה בו, שכן, זה היה הקודר הרגיל של העבריינים, שלא לשיתף פעולה, אולם מאז שחחתם על הסכם עד המדינה, כל הדברים שמסר הםאמת.

הוא חשב לנוקום גם בבן, ומסר בעניינו מידע לרץ המודיעין, שבן ועונו התכוון לירוט בינוי שבתייב, אךmarsh סיפר את האמת. לדבריו, בשונה מהנאים, שניסה לרצוח אותו, בן ועונו היה חבר שלו, ולאחר שחבר לקובוצה אחרת הוא ניסה

רק לפגוע בו, לאיים עליו ולהרთיע אותו, בשל הסכוסר בין שתי הקבוצות שלהם, אך לא לרצוח אותו (עמ' 133 שורות 9-8).

המתلون חזר על כך שהוא לא דיווח למפעילו - אלברט אביטן או לשמעון זוהר, שהנאשם ירה בו, שכן, הוא חשב כיצד לפגוע בירוה בעצמו. בקשר לכך אמר: "בתכלס, לא רציתי למסור על מוטי בזמן בית חולמים. ברור.. אני עד שלא החלטתי לעשות את הצעד זהה, רק אז שיתפתי אתם. כל הזמן חשבתי איך לפגוע בו" (עמ' 120, שורות 6-4, ש' 26).

המתلون סיפר שמגיל 13 הוא חי את עולם הפשע, ואף עבר מגון עבירות, מכרי סמים, דקר, שurf וסחט גורמים שונים (עמ' 117 לפרוטוקול, שורות 16-5). לדבריו, הוא חי בין שני עולמות, האחד, עולם הפשע והעבירות שביצע, והآخر, בו הוא עובד בשיתוף פעולה עם המשטרה ומוסר מידע, ונזהר מהחישוף.

כשנאמר לו שהוא מסר לאייש משטרת שמי שירה בו היה רעל פנים, השיב: "**אמרתי יכול להיות. אני אומר לך ששיתרתי כל זהה.. אז יכולתי להגיד להם זה מוטי (הנאשם) וזהו, נפטר הסיפור**" (עמ' 124, שורות 11-10).

המתلون אישר שקרה "שמע ישראל" והרגיש שהוא הולך למות (עמ' 124, שורה 24). הוא לא סיפר שהנאשם ירה בו, מאחר ולדבריו: "**אם אני הייתי מת ואני לא חשוב כמקור, אז לפחות את יודעת, אנשים היו זוכרים אותו בסביבה בעולם העבריינים ואף אחד לא היה מقلיך עליי, ואם אני הייתי זה, אז הכל היה נחשף ואז גם לבית העלמיין לא הי באים..**" (עמ' 126, שורות 6-4). בהמשך אמר, שהוא הלשין, אך לא רצה שיידעו על כך (שורה 18).

כשנאמר לו שהוא מסר פרטים בזירה לשוטר גל דפני, שמדובר היה בירוה אחד, רעל פנים אשר נמלט באופן רגלי מהמקום, וכן שלא נשמע רעש של רכב, אמר שהוא מסר פרטים אלה על מנת להיפטר מהשוטר, ואף הוסיף שהוא מסר גם שהוא נורה בידי אליו הנבייא או ערבי.

באירוע הירוי השני, במהלךו ירה במתلون, הוא חשב לנוקם גם בו, אולם מסר בעניינו מידע לרץ המודיעין שבוננו התכוון לירוט בינו לבין שבתייב ולהזכיר مكان סיפר את האמת. בקשר לכך אמר, שלhalbil מהיר שיביצע בו הנאשם, שניסה לרצוח אותו, בן וענונו היה חבר שלו, שאחר כך עבר לצד השני והוא נפגע ממנו. לדבריו בן וענונו לא ניסה להרוג אותו אלא רק לפגוע בו, לאיים עליו ולהרתיע אותו. כן ציין, כי בן וענונו ירה בו בשל הסכוסר בין שתי הקבוצות שלהם (עמ' 133 שורות 9-8).

ביחס למה שהניע אותו לחתום על הסכם בו אמר: "**בשלב הזה של בן וענונו, זה היה הקש שSeparator את גב הגמל לקראת הסוף, ומפה כבר התחלו לחשוב ענו אחרי חודש, שבועיים, התחלו כבר לחשוב מה אני עשו עם החיים שלי. זה היה חבר שלי שניסה להרוג אותנו.. ההוא שמטובב יהרוג אותנו. מה נשאר? א.ו. גופה. יעללה נמאס. יש ילד. רוצה להתקדם בחיים. נמאס**" (עמ' 135, שורות 14-18).

גם בעדותנו מיום 10.10.13, אמר שככל רצונו היה להיות בחסותו הרשות להגנת עדים, ולא עשה זאת מתוך בצע כסף (ת/66). בקשר לכך אמר: "**בלעדיהם, גם בסביבת המשטרה, אני גופה מהלכת**" (עמ' 132, שורות 32-31).

העד חזר על כך שמסר מידע על הירוי שביצע בו ובוננו אף לא על הירוי שביצע הנאשם (עמ' 135 שורה 31).

במה שראש אישר שלא מסר את שמו של הנאשם כמו שירה בו, גם מאחר וחשש ממנה וממי שעומד מאחוריו, והוא לא היה בטוח שהמשטרת תגנּן עליו מפנים. בהמשך אמר שיתכן והודיע לאלברט אבטון שבן ובוננו ירה בו, אך ביקש ממנה לא לעשות דבר בדברון. כמו כן אמר: "הדבר היחיד שביבשתי, אתה חושב שרציתי איזה טוביה כלשהי? אני רציתי את האבטחה החזקה ביותר. אני יודע מי האנשים, אני היתי איתם, אוקיי?". (עמ' 137, שורה 30 ואילך).

כשהוצאה בפניו התזה מטעם ההגנה, לפיה אדם רעל פנים ירה בו, וכשהוא שמע שהנאשם נסע לטאהה ושהוא דרש לחקירה הוא הסיק שמדובר בנאשם, אמר: "ראיתי את מוטי (הנאשם), זה שום מסקנה... זה בן אדם ירה بي, נראה לך שאין לך זכרו אותו?...". (עמ' 141, שורה 23-16).

לדבריו, רק ביום 14.6.12 (ת/36, ת/37) הוא סיפר ליאחבל' שהנאשם הוא שירה בו, מאחר ובהתחלה הוא נחקר בתמצית על האירועים והוא לא חשב שהוא יעשה את כל המהלך שעשה. הוא לא סיפר על עניין "הכיפה אדומה" שתכננו לעשות לו ולא הזכיר שרצה לנתקם למי שירה בו, אלא רק בשלבים מאוחרים יותר, כאשר מסר פרטים בהרחבה. כן ציין, כי עד היום לא מסר פרטים אודות זהות האדם ש开阔 אותו בידי הימנית.

במה שראש עדותו, אישר שכחזר לבאר שבע, התlobber לחבורה של שמוליק גרינברג ומשה זיתון ושתייה קיימת מלחמת כנופיות מאז 2001 ועד היום עם הקבוצה היריבה, כאשר במהלך השנים הללו היו הרבה יריות בין הקבוצות. בשל הסכסוך בין הקבוצות הוא היה מועמד פוטנציאלי לפגיעה מתמדת מהקבוצה היריבה, בה חברים בין היתר: משה רובין, אמרי אמריקאי, יוני שבתיבב, ניבי וחגי זגורוי ועוד.

המתلون שלל את הטענה, לפיה הוא היה חשוף לפגיעה גם מצד גורמים בהם פגע במהלך הסחיתות והצתת המועדונים, שכן לדבריו הם פגעו באנשים חלשים מהם.

כן אישר, שלאחר שהסכים לשמש כסוכן, הוא הקליט אנשים כדי לחזק את הראיות נגדם, ביניהם: "ברוז" (בוריס ניסנוב), ואישר שהסתובב הרבה עם שמוליק גרינברג וגבבנה, ושהרכב בו נסעו היה מואZN.

המתلون הוסיף, **שסיפר לשמוליק** שמדובר בנאשם, ציין שאף היה ניסיון מטעמו של שמוליק שהמתلون יגע לצפון והם ינסו לישב את הדברים ביניהם, אך המתلون חש שהוא מתקננים להשלים את המשימה ולפגוע בו. לדבריו, הוא סיפר גם ל"ברוז" על זהות היורה (עמ' 164, שורות 24-25).

המתلون אישר שב吃过air היה חבר של מיכאל מор ושלקו לחן זמן להבין שיש קשר בין עניין השוד שתכננו לבין הירוי עליון. בקשר לכך אמר: "הרי איזו סיבה יש למוטי (הנאשם) לירות בי?". (עמ' 168, שורות 29-27). כן השיב, שהוא לא פנה למיכאל מор, לאחר הירוי ושאל אותו מדוע הנאשם ירה בו, ואמר: "נראה לך שמוטי (הנאשם) היה בא בלי שליחות של מישהו? בלי הסכמה של מישהו? אני אחיג לראש שלו?". (עמ' 169, שורות 18-15).

הוא הסיק מהדברים שמסר לו יקיר, ביניהם שמייכאל מор הגיע לאלית, שהוא הכין את התשתית לירוי בו, אך הוא לא ראה את מיכאל בעצמו באותו היום (עמ' 170, ש' 11-13).

המתلون שלל את הטענה לפיה הכנס את מיכאל לתמונה כדי לרצות את החוקרים ולהכנס "דג שמן" לעניין, שכן הוא לא היה רוצה להסתכסר איתו ולשרבב אתשמו, אם לא היה שומע על קר מיקיר (עמ' 171, ש' 27).

לדבריו, הויל והנאשם היה עובד של שחר ומיכאל מור, אז התכוון למעשה היה לשוד את כספו של מיכאל ושהר (עמ' 191, ש' 14-13). לדבריו, לא הייתה עם קר בעיה, שכן אילן אישר את השוד, והוא חבר של מיכאל (עמ' 191, ש' 26).

שי ותומר כהן היו אמורים לבצע את השוד, כאשר התכוון היה לדקור את הנאשם או לשוד אותו באמצעות אקדח, על מנת שהנאשם יibal וימסור להם את הכספי (עמ' 192, שורות 11-10).

כשנאמר למתلون, כי בסופו של דבר אילן לא אישר לבצע את השוד, השיב שайлן היה נתן להם גיבוי, שכן הוא היה מקבל על זה כסף. בהמשך אמר: **"אם היינו באים ועושים את זה ככה על סמך דעתנו, אז פה גם אילן זה כבר היא רעדת אדמה. אבל ברגע שайлן בא ונתן את הרעיון, אז זה כבר היה לו בראש. הוא רצה לעשות את זה. ואם היינו מצליחים לעשות את זה, והיינו נתונים לאילן סכום כלשהו, אז הכל היה בסדר"** (עמ' 193, שורות 25-29), ובהמשך הם עדכנו את אילן אחרי שהחליטו לבצע את השוד (עמ' 200, שורה 28).

כשנאמר לו, קירס ספר בעדותו שהוא ביקש ממנו לאחר שנורה שימסור לאימו ולחברתו Shiran שהוא אוהב אותן, השיב שהדבר יתכן, מאחר שהוא ראה את המות שלו.

לדבריו, קירס לא מסר את זהות היורה מאחר והוא עבריין פעיל שרצה להגיע למעמד גבוה והוא לא "ימכור" את הנאשם (עמ' 177, שורה 16-10), אף שבמועד האירוע, קירס היה כמו אח עבورو, הוא האמין בו ואהב אותו.

כשנאמר לו, שכפי שעולה ממידיעים מודיעינים (נ/5, 19) קירס ספר לעבראים שהוא והמתلون חוסדים שמי שירה בו היה **"מוות בלי השם מקדימה"** (הנאשם), ובידיעה נוספת (נ/5, 20) נאמר שהמתلون נורה בידי רעל פנים (עמ' 10, שורות 22-27), השיב שהוא לא יכול היה לומר שמדובר באדם רעל פנים, שכן לדבריו **"הוא ידע וודאי שהוא מוות אברהם..."** (עמ' 181, שורה 9).

בהמשך עדותו מיום 10.10.13, המתلون תיאר שהוא שיער שבמטפה שעברה מידיו של שחר ליד הנאשם היה הכספי אותו תכננו לשוד, אך לאחר שנורה הבין שהיה בא אקדמי, שבאמצעותו הוא נורה (עמ' 108, שורות 15-23). כשהנאשם יצא מהמרפשת, להערכתו הוא עשה את הבדיקות הדרישות לפני שירה בו (עמ' 112, שורות 1-5).

כשנאמר לו שכעולה מדו"ח מז"פ (ת/1), רואים שיש מצלמות בדירה, השיב שהוא לא חשב שהדבר יתכן, מאחר ולשchor היו מצלמות עם לדמים אדומים, אחת בחזית ואחת מאחור, וכשהוא נכנס לדירה הוא לא ראה את האור האדום של המצלמה דלוק.

לשאלת כיצד יתכן, שהנאשם, שלדבריו מתגורר עם שחר ומוכר באזורי, יראה בו כשהוא חשוף ואין רעל פנים, ומדווע שיקיר ימסור מידע לפיו המתلون ספר לו שהוא נורה בידי רעל פנים והוא חשוד בנאשם, השיב שהוא עומד על קר שיקיר לא ראה את הנאשם יורה בו, והוא ספר ליקיר שהנאשם יורה בו, ואין לו הסבר מדוע יקיר אמר שהוא בגדר חсад. בקשר לכך אמר: **"יקיר לא ראה את מוותי, אני ראיתי את מוותי. אני סיפרתי ליקיר שהוא מוותי. יקיר יכול**

להעלות חדשות ומה שהוא רוצה. אני ראייתי. אני אמרתי לו שזה היה מוטי גליי.. לא מעניין אותו מה יקير אומר. אני אמרתי ליקיר וודאי שזה מוטי.. מה שיקיר עשה עם זה, מה שיקיר אומר לאנשים, מה שיקיר סגר אתם לא מעניין אותו" (עמ' 116, שורות 27-26, עמ' 117, ש' 10-7).

כשנאמר לו שבחקירהו הראשונות סיפר שהוא אמר ליורה: "**לא מתאים**", ובחקירותיו המאוחרות מיום 27.6.12 (ת/38) ומיום 8.8.12, הוא לפטע שרבב את שמו של הנאשם ואמר שפנה ליורה ואמר: "**לא מתאים מוטי**", omdat על כך שהוא הזכיר את שמו של הנאשם בכל החקירה (עמ' 129, שורה 15).

כשנאמר לו שהוא יודע שהוא נורה בידי אדם רעל פנים, והוא סיפר על כך בהזדמנויות הראשונות לקצין משטרת ולחופאה שטיפולה בו, והוא מצביע על הנאשם לא בשל כך שראה אותו, אלא בשל כך שהוא חושד ברמה גבוהה שההNameValuePair, והדברים משתלבים עם הדברים שיקיר מסר ועם העובדה שנתפסו כובע גרב וכפפות באחור האירוע, השיב המתלוון שהוא ראה בזדאותה של הנאשם הוא שירה בו. בקשר לכך אמר: "**למה שאני אקבר אותו חס וחיללה? אם הוא לא היה עושה את זה.. ראייתי את מוטי בזדאות**. זה שום מסקנה" (עמ' 138, שורות 10-15, עמ' 139, ש' 26). כן הוסיף, שגם הוא לא היה רואה אותו, הוא לא היה מסור את השם שלו, שכן הנאשם לא עשה לו קודם לכן כל רע. כן הוסיף, שהתקנון היה שלהם לשודד את הנאשם.

המתלוון הבהיר, כי כשהוא חתום על הסכם עד מדינה עם המשטרה, הוציא לו סכום של 200,000 ₪, ושלושה חודשים טרם עדתו הוסיף לו 200,000 ₪ נוספים.

בהשלמת חקירת המתלוון מיום 30.12.13, לביקשת ב"כ הנאשם, אישר שהוא סיפר לשמוליך גרינברג ולחברים נוספים מהקובוצה שלו שהוא ראה שה הנאשם הוא שירה בו. בקשר לכך אמר: "**אני סיפורתי במקרים מסוימים שראיתי את מוטי אברהמי, במקרים מסוימים שלא רציתי לנוהל שיחות יותר מדי לגבי הנושא הזה נמנעת מלהעלות את זה**" (עמ' 135, שורות 12-14).

כן אישר שכאר עבד בשיתוף פעולה עם המשטרה הרכב שלו היה מואזן ומקולט. המתלוון חזר על כך שסיפר לשמוליך גרינברג מספר פעמים שההNameValuePair ירה בו והם ניהלו על כך שיחות. לדבריו: "... **זה שהוא ידע בזדאות במיליאן אחד זהה מוטי אברהמי הוא ידע, הוא רצה לעשות לנו סולחה**" (עמ' 136, שורות 12-15).

אין הוא זכר אם סיפר לאבי אגבבה ולשלומי זיתון שההNameValuePair ירה בו, אך הוא זכר בזדאות שלボרים ניסנוב ולשמוליך גרינברג הוא כן סיפר.

לשאלת אם סיפר שהוא ראה את הנאשם יורה בו או שמדובר רק בחשד, אמר: "... **ברור שראיתי את מוטי אברהמי (הNameValuePair), בשיחות הראשונות שנייה לתי אתם אני אמרתי לשמוליך זהה מוטי אברהמי**" (עמ' 137, שורות 10-11).

לדבריו, גם זהה (צדיק) ידע על כך וזה עלה במקרים מסוימים. לדבריו: "כן, ידעו כי אני אמרתי את זה, ואני זכר בזדאות שאמרתי לשמוליך גרינברג, לבוריס ניסנוב ... זהה גם ידע וכל השאר בשיחות ש... במקרים מסוימים זה עלה, אז אני יכול להגיד דברים שיכולים להישמר בקדומים האלה שכאלו לא מדברים ... שכאלו אני עדין

כאן, שכאילו אני עדים בעסק" (עמ' 138, שורות 10-7).

כשהופנה למת 12/44 (נ/23) לשיחה שנייה עם שלומי זיתון, במועדון סנוקר בבאר שבע, אישר שהם שוחחו ביניהם על שיחת אזהרה של שלומי זיתון קיביל מהמשטרה והמתלונן סיפר לו על כך שהמשטרה זההירה גם אותו מספר ימים לפני שנוראה. כאשר רשום "מנהל שירותים עםILD", ואומר שאינו יודע מי יರה בו, השיב המתלונן שהכוונה היא לבנו של שלומי זיתון, שהינו ילד קטן כבן 6 - 8 שנים, והוא לא היה מעוניין לנחל איתו שיחה על כך. כן המשיך, שלומי זיתון ושמוליק יודעים בודאות שהנאשם יריה בו. כמו אמרה, גם אם שלומי זיתון היה שואל אותו מי יריה בו בנסיבות של אנשים אחרים, הוא לא היה מספר על כך על ידם.

ג. מצבו הרפואי של המתלונן בעקבות הירוי (ת/71, ת/72)

כעולה מהחומר הרפואי של המתלונן, המתלונן נורה בכף היד, בזרוע הימנית באזור בית השחי ויצאה באזור החזה, קליע נוסף נכנס בצד ימין חלף את בית החזה ונותר תקוע בצד השמאלי של בית החזה עד היום, ולא ניתן להוציאו בשל הקربה ללב, פצע ירי נוסף בבטן ויצאה מאזור הסמור לעמוד השדרה ובאזור הישבן.

בצלומזה הנראת בין השארה המוטורקס מסיביים משמאל-אמצעית, ושברים מרוסקים בקפיה דיבעכמתה השורש. מספרטיסיסם באזורי רעדת השדרה עליון אמצעי, והוא הוביל המתלונן לניטוח חדוחף.

ד. עדות תביעה נוספים

ישראל חי מגן

بعدותו סיפר שביליל האירוע, עבד במאפיית החרמון בשכונת שחמון באילת. בסביבות בשעה 03:00 - 04:00, הגיע בחור (הנאשם) **כשהוא מיזע, עצבני ולחוץ**. הבחור היה מבוהל וסתכל **לצדדים כאילו שימושו רודף אחריו**, והוא **ביקש ממנו שיזמין עבورو מונית**. העד תיאר שהנאשם ישב מחוץ למאפייה והמתין למונית, וכשהגיעה המונית, הוא נסע מהמקום. בבוקר, בעל המאפייה סיפר על כך למשגיח ה�建יות - יוסי גוזלן, שהינו מתנדב במד"א, יוסי סיפר שהוא ר�ות בסמור לאזורה.

העד תיאר שהנאשם לבש קפוצ'ון בצבע לבן או חום, נעל נעל ספורט ולבש מכנס ארוך. לדבריו, היה פער של כ- 7 דקות בין השעון בפלאפון שלו, ממנו התקשר להזמין מונית, לבין השעון שהופיע במכשירות שהיו בקיוסק ליד המאפייה.

בחקירה הנגדית, לאחר שהוכרז כעד עין לאחר שלא ذכר את השעה בה בוצעה השיחה כפי שנרשם באמרטו, אמרתו הוגשה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות (ת/1, ת/1א'). אמרתו ציין העד שהשיחה בין לבין הנאשם שהזדהה בשם "ארז", לא נמשכה זמן רב, וסתכמה בבקשתו שיזמין עבورو מונית.

העד התרשם שהבחור לחוץ, הואיל והוא ביקש לשלם לו עבור שיחת הטלפון ציין שהוא **הציג, בשעת לילה בתקופת החורף**.

העד משרת חקוקרי ביאחב"ל במפלג פשיעה מודיעינית.

בחקירותו הנגדית, אישר שכاصر הנאשם היה בדروم אפריקה, נשלחה לו הזמנה להתייצב לחקירה באופן דחוף, והנאשם הגיע לארכז.

במצר שככתב (ת/9), תיאר את התנהלות החריגת של הנאשם במהלך החקירה, סירבו להיכנס לחדר החקירה ועשית "הציגות" כדי להימנע מחקירה. כן ציין שהנאשם ניהל אליו שיחות חולין, אולם סירב לשיתף פעולה בחקירה ושמר על זכות השתקה (פרוטוקול מיום 14.10.13, עמ' 127, שורות 4-1).

ישראל חזן

העד משמש ראש מחלק ביחידת הכלכלי. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, שימש כראש צוות חקירה ביאחב"ל במפלג הפשיעה המאורגנת.

לדבריו, בליל ניסיון הרצח בעקבות אירוע הירוי בוצעו פעולות בתיק ומעצרים על ידי משטרת אילת, ובכללם, נעצרו למשך שבוע - שבועים גם שחר בניטה, חברתו - דלית גולן ויקיר שrisk, שהיו נוכחים בזירה בזמן האירוע. הנאשם ברוח לטאה, והוא נעצר ביום 18.3.11, מעבר הגבול כשוחרר לארכז.

בצהרי היום, לאחר ניסיון הרצח, נעצר גם מיכאל מור, יחד עם שלושה נוספים, ביניהם ככל הנראה גם גלעד בן שלמה ופיני טאו, ושוחררו לאחר יום אחד.

בחקירותו הנגדית, אישר שקיבל את החומרים הגלמיים שנאספו על ידי תחנת אילת. העדויות שנלקחו מהמתלון רובן ככל בוצעו על ידי ימ"ר נגב, וחילקו נלקחו על ידי צוות החקירה שנייה את פרשת רוח דרוםית ביאחב"ל, אך הוצאות שלו לא גבה עדות מהמתלון.

לדבריו, לרוב מנסים לגבות הودעה מקרוב לאירוע, אך המתלון לא שיתף פעולה במקרה זה.

כעולה מהזכירים שערך מיום 4.12.12 (נ/6, נ/7), מבדיקה מול רצוי המודיעין - אלברט אביטן ושרון זנתי, הם שללו שהמתלון מסר להם את זהות היורה. הוא לא פנה לשם עוזר, שהינו רץ המודיעין באילת והפעיל של עד המדינה, מאחר שלமיטב ידיעתו הוא מפקdem של השניים. כן אישר שידע שהמתלון הינו עד מדינה המופעל כסוכן, אך הם לא ביצעו אותו כל פעולה כסוכן, הויל ולדעתו מצב הראיות בתיק היה די טוב.

העד אישר שבהתחלתו אכן היה מודיעיני, כי מי שביצעו את הירוי לעבר המתלון היו משה רובין ונדבר בודබיקה, וככעולה מזכיר מיום 14.11.12, עולה שהשנים לא היו בכלל ולא יצאו מהארץ. משה רובין נחקר על ידיהם באזהרה. הוא שמר על זכות השתקה ושלל כל קשר לאירוע, ואילו נדבר בודබיקה זמן לחקירה, אך סירב להגיע. הם לא המשיכו לבדוק בכךון זה, ככל הנראה מאוחר והם מצאו את כיוון החקירה הזה לאור הראיות שהיו בידיהם בנוגע לנאים, מה גם שלא הייתה אינדיказיה לכך שםשה רובין או נדבר בודබיקה היו באזרע האירוע.

העד אישר שבתחלת החקירה הכנסו לנאים מדובבים. הוא דבר אתכם על המקירה אך לא שיתף פעולה באופן מלא ולא היו ממצאים מפליליים ממשות כלשהו.

בחקירה חוזרת, הבahir שכאשר ישנן ידיעות מודיעיניות והתשתיית הריאיתית מצבעה על כיוון מסוים, ההשערה בשלילת הידיעות הינה נמוכה יותר, ובעיקר במקרים בהם יש סתיות בין העובדות בשטח לבין תוכן הידיעה.

באשר למידע המודיעיני העולה מהפרפזה לגבי משה רובין ונדב בודביה, לפיה עד המדינה נורה מרובה קלצ'ניקוב, ומפרפזה נוספת לפיה הירי בוצע בbara שבע, השיב שעד המדינה נורה מאקדח, באילת.

פקד עופר אילת

העד שמש כקצין תשאול בתחנת אילת, והוא ראש צח"מ בתיק אשר חקר את הנאשם וגובה ממנו הودעה (ת/19, 19 א', ת/20).

בחקירה הנגדית, אישר ששגשג לזרת הירי באילת, הוא לא היה מודע לכך שהמתلون שימש מקור משטרתי באותו זמן. המתلون לא מסר תיאור של היורה, וגם ששגשג אליו לבית החולים, הוא לא שיתף פעולה.

לאחר שיעין בזיכרון הקצין גל דפני, ממנו עולה שהמתلون אמר לו בזירת האירוע שמדובר ביורה אחד, רעל פנים שברח ברגל מהמקום, השיב שם זה מה שכתב, אז כך היה, אך כשהם הגיעו לגבות ממנו הודעה בבית החולים, הוא לא רצה לשיתף פעולה.

העד שלל את הטענה לפיה המתلون אמר לאנשי המשטרה שהוא בידי ערבי, ואישר שאין אינדיקציה לכך. כן אישר שכעולה מדו"ח הפעולה של החוקר אייל מימון מיום 16.2.11 בזירת האירוע, נעשה תחקיר שכנים, וכן שדניאל חדד נחקר באזהרה לגבי ניסיון הרצח בתכווף לאירוע הירי, לאור סכසור שהיה ביניהם.

רס"ב איליה גולדין

העד שמש חוקר בתחנת אילת וכחוקר מiomן למצוי ראיות מחשב. כעולה מדו"ח חיפוש מחשב, שנערך על ידי ביום 17.2.11 (ת/21), בוצעה העתקת ספר הטלפונים מהטלפון של דלית וכן מההודעות הנכונות.

בחקירה הנגדית, אישר שדו"ח החיפוש שערך ביום 30.3.11 (נ/9), מתיחס ניח שבין היתר שימוש לצלמות אבטחה בביתה של שחר, וכעולה מהדו"ח, נמצא 577 קבצי וידאו מוחוקים מיום 14.2.11. מדובר בקבצים שנמכו נאוף יום על ידי משתמש המחשב, אשר לא היו נגישים ולא נראה לעין, בלי שבוצעה פעולה שחזור יזומה.

יניב רבוח

העד עובד במעקב הטכני במשטרת אילת. הוא העתיק צילומים מצלמות האבטחה במרקוז שסמן לבניין בו אירוע אירוע הירי וכן במעבר טאהה, ואף עשה סריקות במטרה לאתר את כל הנשק (ת/23, 24, ת/25, ת/26, ת/27, ת/28).

בחקירה הנגידית, אישר שהתבקש על ידי רلم"ב לבדוק את מצלמות אבטחה בזירת האירוע, בדירה של שחר, המוכר לו מאירועים קודמים (ת/23). לדבריו, הבית ממוקם בקומת הקרקע, כאשר המצלמות נראה מחוץ לדירה. למייט זכרונו הייתה מצלמה בחצר, אך המחשב של מצלמות האבטחה לא היה מחובר.

יעקב יעקבוביץ'

העד משרת בתחנת מסובים (ת/29), (ת/30). בחקירה הנגידית, ציין כי בהיותו נציג המשטרה בבית החולים תל השומר, החוקרים מסרו לו מידע שיתשאל פצעו שהגיע, כפי שעולה מהמצר שערק ביום 15.2.11. הוא הגיע לשאל את המתлон במחלקת טיפול נמרץ, בטרומה, כשהוא לבוש במדי משטרת, אך הוא לא שיתף פעולה.

יאיר אברג'יל

העד הינו בעל מאפייה. בחקירה הנגידית, אישר שהוא נחקר 3 פעמים. ביום 4.12.12 בשעה 13:16 (ת/31), ביום 4.12.12 בשעה 16:37 (ת/31א'), ופעם נוספת ביום 14.2.11 (ת/31ב').

בעודתו סיפר שהמצלמות שתיעדו את התיאור שמסר בהודעתו נלקחו מעסיק הסמור אליו.

לדבריו, הוא היה בחדר בו מייצרים את הבצק במאפייה, ולא היה לו כל מגע אישי עם הבוחר שנכנס למאפייה (הנאשם) וביקש להזמין מונית. הוא ראה אותו מחלון, כשהוא נושא כסא שנמצא בחוץ, עם הגב אליו. העובד שלו - חי הסב את תשומת לבו לבוחר שנמצא בחוץ והוא נראה מבוהל.

הדברים שמסר בהודעתו השנייה, שנגבתה לאחר כhana ועשרה חודשים (ת/31א') כי הבוחר נראה לא רגוע ולהזין, היו לפי התיאור שמסר לו חי.

לדבריו, יוסי גוזלן, שהינו משותך הכספי, הגיע למאפייה כמה ימים קודם, וחיש ערכו אותו לגבי הבוחר המבוהל. בתגובהו יוסי סיפר להם שבאותו לילה אירע אירוע ירי באילת, וערכו בכך את המשטרה.

בחקירה החזרת, אישר את הדברים שמסר בהודעתו (ת/31א): "אני זוכר שהבחור הגיע, הוא היה רזה, גבוה, עם קפוציון בהיר, ראיתי שהוא לא רגוע ולהזין. ביקש שנזמין לו מונית, הוא לא קנה שום דבר. חי התקשר למוניות והבחור ישב בחוץ על הכסא והמתין. ראיתי שהוא לא רגוע, ישב כשידיו בין כפות ידיו, משפשף את הפנים. כשהמוני הגיעו הוא ממש רץ אליה".

כן אישר, שראה את הבוחר רץ אל המונית שהגיעה וכן, שלהתרשומות הבחור היה לא רגוע ולהזין.

יוסי גוזלן

העד הינו משותך כשרות במאפייה ומתנדב במד"א. ביום האירוע הגיע לעבודה בסמוך לשעה 4:00- 4:20 לפנות בוקר, ולאחר שסיפר לו עובדי המאפייה על האירוע שהיה במקום ועל התנהגו מהחשידה של הנאשם דיווח על כך

למשטרה.

ראובן ניסנוב

העד עבד כננג מונית באילת. אמרותיו הוגשו במסגרת חקירה ראשית (ת/32, ת/32א', ת/33).

בחקירתו הנגדית, אישר שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום עבד כננג מונית באילת. כן אישר שלקח הלואאה משחר בניתה, באמצעות הנאשם, וشنגה מוניות נוספות לו מהם כספים. כן אישר, שהנאשם היה נסע קבוע במוניות.

לדבריו, הם היו "مستדרים" עם הכסף שהוא לווה והוא חייב לנאים, והסביר שבאות הפעמים, הוא לווה 2,000 ₪, ובמוקם להחזיר לשחר ולנאים את הכסף, הוא היה מסיע את הנאשם והחוב שלו היה מתוקז. כן אישר שידע שהנאשם היה עובד בקיזינו בטבה.

לאחר אירוע היר, אסף העד את כספי ההלוואאות שהיו חיבים לנאים. כן אישר שכאר הנאשם היה בטבה, הוא ביקש ממנו להיכנס ולהביא לו את רשימת האנשים החיבים.

העד אישר שביום האירוע בבוקר, הואלקח את שחר בניתה לחותם במשטרה ולאחר מכן לקלוב של מגורי לשחק קלפים. כן אישר **שבسبיבות השעה 21:15 באותו יום, שחר בניתה התקשר אליו וביקש ממנו שיבוא לאסוף אותו אל ביתו, שם הוא ראה את המטלון ויקיר ברכב מסווג מאודה בצעע לבן ממתינים מחוץ לבית של שחר, וכן אישר ששחר יצא לעברם ואמר להם שיחזרו מאוחר יותר.**

בעודתו אישר, שכפי שמסר בהודעתו, הואלקח את שחר בניתה מביתו למקום שנקרא "צופית תחתית" לאסוף את חברותו, אך היא לא הייתה שם והוא חזר לביתו, שכן הוא היה במעצר בית החל מהשעה 22:00. הוא לא ראה שחר בניתה החזק בדבר מה במהלך הנסיעה, וכשהוא החזר את שחר לביתו, הוא לא ראה את המטלון ואת יקיר.

רפ"ק גיל בן שושן

העד שימש כראש צוות ביאחב"ל, וכוחוקר בפרשת "רוח דרומית" (ת/34).

בחקירתו הנגדית, אמר לישראל חזן היה אמון על תיק זה בגין לערית ניסיון הרצח, בעוד שהוא טיפול בתיק במסגרת הפרשיה הכלולת "רוח דרומית".

הם לא הפעילו את המטלון כסוכן בנוסף על היותו עד מדינה, הואיל ומדובר היה באירועים ישנים, משנת 2011, מעבר לכך, הנסיבות היו בעייתיות, שכן עד המדינה עזב את אילית בחודש פברואר ומazel הוא לא חזר לאילת בשל החשש לביטחונו האישי.

כשהפנה למזכיר שערך רפי עמוס מיום 12.6.12 (ג/4) בו נאמר: "**אטמול בסמוך לשעה 12:00 התקיימה שיחה במשרד מפקד הימ"ר סנ"ץ דודו בואני בשיחה נכחו מפקד הימ"ר רמ"ח מודיעין יוסי ברדה וקמ"ן הימ"ר ארץ שביט וכן ראש מפלג ביאחב"ל יוסי בן נעים ולידיו הכת קצין חקירה פשעשה ביאחב"ל. במהלך השיחה הוברר כי ביאחב"ל מתנהלת חקירה בנוגע ארגוני פשעשה בעיר אילית כשהםעוורבים בהם הם נ.פ. 7134 (א.ו), וכן**

העבריתים מיכאל מור ואילן בן שטרית. התקשתי לבדוק אם הנ.פ. כך וכך האם היה מעורב בעבירות יחד עם המזוכרים לעיל. והנ.פ. אישר כי העביר וגביה כספים עבורם מקומות שונים בעיר אילת בתקופה בה התגורר באילת", לדבריו, המתلون לא היה דמות מרכזית מבחןתם, והם התמקדו בגורמים אחרים, ושמו עליה בקשר לעבירות של הימורים.

העד אישר שלאחר שהמתلون נורה באילת, הוא לא סיפר לאיש שהנאשם הוא שירה בו, אף שהוא מודיע משטרתי, וזאת עד להיותו עד מדינה.

לדבריו, בתמונה הכללת, הראות שנאספו מצביעות על כך שעדי המדינה דבר אמת, ولكن לא ראה צורך שהמתلون יקליט את אחרים בזמן אמת, שהנאשם יירה בו.

המתلون סיפר להם שהם תכננו לעשות שוד, ושאלון בן שטרית סיפר על כך למיכאל מור, ומיכאל מור הגיע לעיר ו"הcin" את ניסיון החיסול שלו, שכונתו הייתה לכך ש"cin" באופן כללי את ניסיון החיסול, ולא שמייכאל מור היה באותו היום באילת.

לאחר שהופנה להודעת המתلون אותה גבה ביום 8.8.12, גילין 11 שורות 304-305, שם נשאל לגבי התיאור שהוא מסר לשוטרים באשר לזהות היורה: "**אמרתי להם ערבי, אמרתי להם רעל, אמרתי שלא ראייתי כי היה כאב לו והם היו חופרים, ורציתי להיפטר מהם**", ציין שהמתلون הת חמק | מלחת תשובה לחוקרים, ואף אמר במספר הזרמוניות שהוא לא מתכוון למסור תשובה, כי לא נהוג בעולם שלו למסור מי ביצע, והוא מסר לחוקרים תשובה כלآخر יד, וזה מוכר ידוע שעברים לא משתפים פעולה, ומכל מקום, לא צריך לו שהופיע שהוא אמר שנורה בידי ערבי.

חוקרי תחנת אילת לא תשאלו את המתلون, לאחר ולהערכתו, כאשר מקור מעורב קרובן או כחshadow, עליו למסור גרסה כתובה מלאה ולא ידיעה. גם עד המדינה הבין את המשמעות שם הוא ידבר עם המפעיל שלו, יהיה עליו לקחת ממנו גרסה, ולדבריו כן נעשו פעולות, שכן שמעון זוהר הגיע אליו לבית החולים ואף נשלח נציג המשטרה לבית החולים.

העד אישר שלאחר בדיקה שעשה, א.ו. אכן הזהר על ידי קצין המודיעין שמעון זוהר מספר ימים לפני שהוא נורה שהולכים לפגוע בו. כן ציין, כי הייתה אזירה בלבד שאינה קשורה לשום פרפרואה.

לשאלת האם היו תימוכין לכך שהוא מסר לרוץ המודיעין שהנאשם הוא היורה, כפי שטען המתلون בחיקירתו מיום 8.8.12 שעה 11:20 בעמ' 11, שורה 307: "**למה לא אמרת להם מי יירה בר? תיאור מדויק של היורה?** א.ו. חיתית את החיים האלה ואפילו חשבתי לחזור לנქום. לפני שהגעתי אליכם אמרתי לרוץ מודיעין שהה מוטי אברהם, אבל שלא יעשה עם זה כלום". בקשר לכך אמר שהענין נבדק, ולפני שהמתلون הגיע להיחקר ביאחב'ל, הוא מסר את הדברים לימ"ר נגב. מהתמליל חקירת המתلون מיום 8.8.12, הנ"ל עולה, שתת הדברים האלה אמר א.ו. לדבריו: "**זמן, עוד לפני שחתמתי את ההסתכם**" (עמ' 65, '28-29).

חייב אלמקרים

באמירתה מיום 23.10.12 (ת/34), צינה ששחר בניתה הינו חבר טוב שלה, כמו אחד. הם מכירים מעל ל- 10 שנים, והם

פגשים ומבלים. את הנאשם היה מכירה רק מהשנתים האחרונות. היא יודעת מיהו המתלון, אך לא היה בינום כל קשר. העודה אישרה ששחר בניתה היה מגע לביתה בדבר שbagra בתקירות גבוהה. העודה שללה את האפשרות ששחר הגיע לביתה עם חביבה ושללה שהוא השאיר אצלם דברים כלשהם. הוא לא ראתה שקיית בידו ולא זכרת כמה זמן הוא היה אצלם ביום האירוע.

העודה השיבה שהוא לא ידוע על כוונה של שחר או של הנאשם לפגוע במתלון. הנאשם היה מגע לביתה מידי פעמיים יחד עם שחר, אך אין הוא זכרת האם הוא הגיע לשחר בערב האירוע.

בחקירה הנגדית, אישרה שהוא נחקרה לגבי ניסיון הרצח של עד המדינה. באשר להגעת שחר בניתה לביתה ביום האירוע, אמרה שהוא היה מגע לביתה בתקירות גבוהה, אך שאינה יודעת אם הגיע באותו היום. הייתה לה באסתה בטישת אילית, אך שהיא עבדה מידי פעמיים בערבים, אך שחר היה מתקשר לפני שהוא הגיע אליה.

בחקירה החזרת, כשהנזכר לה שכעולה מאמರתה, היא נשאלת: "כמה זמן שחר היה אצלם ערבי", והוא השיב: "אני לא זכרת כמה זמן..." (ת/34, עמ' 2 ש' 37-38), ולא אמרה שאינה זכרת אם הוא היה שם או לא, השיבה שאינה זכרת אם הוא היה אצלם באותו היום או אימתי היה.

לאחר שהעודה הוכרזה כעדת עיינית, חזרה על הדברים ואישרה שmedi פעמיים היה מגע עם שחר, אך לא בתקירות גבוההה. העודה שללה ששחר בניתה השאיר לביתה שקיית, ואמרה שאם היה עושה כן, היא הייתה מבינה בכך.

lien יהודה אוחנה

העד משמש כמנהל תורן של מסוף טבה. בamarתו מיום 14.2.11, שהוגשה בהסכמה הצדדים (ת/45), נאמר שהוא החל לעבוד במשמרת ביום 13.2.11 בשעה 21:00, ככלבורי מצלמות האבטחה במסוף לא הקליטו מיום ראשון בשעה 00:11, ועד ליום 14.2.11 בשעה 00:50 לפנותך בוקר, בשל תקלת.

כמו כן אמר שלא נהוג לעורק חיפוש על אנשים שיוצאים ממ עבר טבה למצרים, והם לא נבדקים בשער במגנטומטר, בהתאם להנחיות השב"כ והמשטרה.

ה. אמירות הנאשם

ה הנאשם נחקר על ידי המשטרה 11 פעמים. בשלוש החקירה שבוצעו ע"י תחנת אילית, מיד לאחר שנעצר בטבה, בין התאריכים 6.3.11, 8.3.11 ו- 10.3.11, שמר על זכות השתקה

בamarתו מיום 6.3.11 (ת/103), נחקר הנאשם בחשד לניסיון הרצח של המתלון וקשרו קשור לפצע, ביחד עם אחרים. הנאשם הכחיש כל קשר לאירוע (עמ' 2, ש' 3).

בamarתו מיום 10.3.11 (ת/104), נחקר הנאשם בחשד לניסיון הרצח של המתלון, אך שמר על זכות השתקה.

בחקירה מיום 1.2.12, על ידי הiasbul, במסגרת חקירת הימורים, הלוואות ועבירות מס באילת, שמר על זכות השתייה, אך ציין בנסיבותיו כי הוא נעצר לפני מספר חדש בקשר לכך: "**על המקהלה של א.ו. מחוץ לבית שלו, זה הכל זה. הימי בטאהה, כשחזרתי מטהבה עצרו אותו על זה**" (ת/106, עמ' 55, ש' 35-39, עמ' 56).

לאחר מכן נחקר הנאשם 7 פעמיים נוספות על ידי הiasbul בחשד לניסיון הרצח, בין התאריכים 27.11.12 - 4.12.12 ושמր על זכות השתייה, למעט חקירותו מיום 28.11.12, שנגבתה השנה וחצי לאחר האירוע, בה מסר דברים מטעמו, אך סירב לענות לשאלות החוקרים, אף שניהל איתם שיחות חולין.

בamarתו מיום 1.2.12 (**ת/105**), נחקר הנאשם בiasbul באזהרה בחשד לניהול הימורים באילת, יחד עם אחרים, מתן הלוואות בשוק האפור בריבית גבוהה, ולא דיווח לרשות החוק ולרשות המסים, וכן בהלבנת הון של כספים שהושגו בדבר עבירה (הימורים). נגד הנאשם יצא צו עיקוב יציאה מהארץ לשולשים בטרם טס לדרום אפריקה. הנאשם אמר שיש לו \$50,000, עםם הוא טס, וצרכיהם להעביר לו סכום של 5,000 - 6,000 ₪ בווטרן יונין, ושאם יזדקק לסכום נוסף נוסף ישלחו לו.

ה הנאשם אישר שהוא מכיר את שחר בניטה, כמו כן, הכחיש את החשודות שייחסו לו וטען כי הדברים בהם התעסק בטאהה מטופלים על ידי רואה חשבון, אולם הוא לא ידע למסור פרטים לגביו (עמ' 11, ש' 16-2).

לאחר שנאמר לנאמר שMICHAEL MOR שחר בניטה חברים, ושלMICHAEL יש אנשים באילת, והוא "אוכל" משחר, השיב שלMICHAEL MOR אין כל עסקים באילת (עמ' 37, ש' 1, עמ' 41, ש' 9-4).

לדברי הנאשם, אף שחבריו יכולים להיות מסוכסים אלו עם אלו, אין לו מחויבות כלפי אף אחד, והוא לא משתיר לאף אחד (עמ' 37, ש' 22-9). כן הכחיש שהוא איש של MICHAEL, והוא יעשה כל מה שMICHAEL יאמר לו (עמ' 39, ש' 6-4).

לדבריו, לגבי MICHAEL MOR, העסק שלו בטאהה היה חוקי עם חברות, ולא היה לו כלום בעיר (אילת) (עמ' 38, ש' 25). MICHAEL MOR מגיע פעמי שבבועים או פעמי בחודש לאילת, ישן אצל קומי, או אצל שחר או בבית מלון, לבילויים נטו. לדבריו, הוא אוהב מועדונים, בחורות ולשונות (עמ' 43, ש' 39-32)

ה הנאשם שלל את הטענה לפיה שחר בניטה נתן לו הוראות ועובדות, ואמר שהוא יכול היה לבקש ממנו בקטע חבר, וכן הכחיש שחר מעביר כספים למיכאל MOR, והוא נותן לשחר "גב".

כשנאמר לו שהוא משתמש כנער שליחיות של שחר בניטה לעניין גביה הכספי, אמר שיכל להיות (עמ' 41, ש' 39-38).

ה הנאשם אישר שהפסיד הרבה כסף בהימורים, וכשנשאל אם נוצר לו חוב גדול, השיב: "גרושים", וכן, שהוא חייב לאדם אחד סכום של 12,000 ₪, לאדם נוספת 15,000 ₪ ועוד 30,000 ₪ שהפסיד (עמ' 46, ש' 21-9).

כשנשאל אם הפסיד כסף ששיך לעבודה, אמר שבהתחלת הוא הפסיד כסף שלו, ולאחר מכן הוא הסתבר, הוא הפסיד כסף לא שלו, אך הוא כיסה את החוב מכיספי הפנסיה של אימו, בסכום של כ- 70,000 ₪.

כשנאמר לו שהוא שמוות ברחוב שהוא חייב המון כסף, הכחיש את הדברים ואמר שהסכום הגבוה ביותר שהוא חייב למישומו היה 30,000 ₪. כן אמר, שנשים דיברו ואמרו שהוא היה חייב 150,000 ₪. בהמשך אמר, שיכל להיות שהוא

הפסיד סכום של \$12,000 ואמר לאנשים שהפסיד \$40,000-\$50,000, כי זה שירת את האינטרסים שלו (עמ' 47, ש' 10-12).

כשנשאל כיצד רכש את כרטיס הטיסה לדרום אפריקה, השיב שהוא רכש אותו בזמןן, שלקח הלואה מחבר. כשנשאל האם הוא צריך להחזיר את הכספי, השיב בשלילה, ואמר: "משהו שהיה צריך להביא לי כסף ועוד לא הביא לי, אז **לקחתני מ לחבר והוא יחזיר לו**" (עמ' 51, ש' 7-6).

לשאלה האם הוא פגע פעמי לבן אדם, אמר: "**בחיים לא**" (עמ' 53, ש' 36-37).

לשאלה אם כעשה פשע לא הגיע לדקירות ויריות, השיב בשלילה ואמר שאין מאמין בהזה ולא אוהב את זה (עמ' 54, ש' 16-12). בהמשך אמר: "**רק אם משעה יעמיד אותו עם הגב לקיר ואין ברירה ולא ידע מה, אז אין מה לעשות, אבל ככה לא מאמין בהזה ולא דוגל בהזה.. ושונא אלימות**" (עמ' 54, ש' 25-22).

לשאלה אם הוא היה חבר של המתalon השיב: "**לא חברים ולא אויבים. מכיר אותו מהעיר, בן אדם שמכיר אותו. אף פעם הוא לא היה קרוב אליו ואף פעם לא רחוק ממנו ואף פעם לא היה איתנו בינו לבין בעיה**" (עמ' 56, ש' 26-28).

לשאלה מדוע עצרו אותו, השיב כי זה קרה בכניסה לבית שלו. הנאשם אמר שלפני כ- 8 שנים הוא נתפס עם 2 סכנים, אך בהמשך אמר שמדובר לא דבר. בקשר לכך אמר: "**תגיד לי לשורוף בן אדם, לא ידע מה, כל דבר אחר, כן, דקירה זה נראה לי דבר קשה לעשות. לא ידע, לבוא להכנס בבשר כאילו? חשב שזה יותר קשה מילירות, יותר קשה מלשורף, יותר קשה מלפוצץ, יותר קשה מהכל**" (עמ' 62, ש' 8-5). כן אמר: "**אני חשב שאלה שירום יותר קל להם מזה שדוקר..**" (עמ' 63, ש' 22).

בהמשך החקירה שמר הנאשם על זכות השתקה, אך ניהל שיחות חולין עם החוקרים.

בamarה מיום 27.11.12 (**ת/107**), לאחר שהנאשם שב מדרום אפריקה, הוא נחקר באזהרה בחשד למעורבות בארגון הפשע של אילן בן שטרית, וכן על ניסיון הרצתו של המתalon וקבלת דבר במרמה, על כך שקיבל דרך בily להודיע למשרד הפנים שדרכו במשטרתו. הנאשם שמר על זכות השתקה, למעט מס' שאלות עליהן ענה בשיחת חולין שניהל עם חוקריו.

לשאלה מה עשה בדרום אפריקה, השיב שהוא צריך להתחיל לעבוד בmgrash מכוניות, אך זה לא יצא אל הפועל, וכן שהוא חזר לארץ, מאחר והוא חף מפשע (עמ' 35, ש' 20-17).

לגביו המתווך בדרום אפריקה, ציין שמדובר במתווך חוקי. החקירה הפנה אותו לתמונה בה הוא ירה באקדח עם משתיק קול, ובהמשך, כשנשאל אם הוא ירה באוטומט, השיב שככל הנשקיים חוקיים שם, אך אסור לירות בנשק באוטומט (עמ' 81, ש' 15-16).

כשנאמר לו שיש צילומים שלו מזירת האירוע בኒסין הרצת של המתalon, ושיש מחקרי תקשורת, לא הגיב בכך.

הנאשם השיב שקנה כרטיס טיסה פתוח למשך שנה, הלוּר - חוזר לדרום אפריקה, והוא הגיע לארץ לאחר שנאמר לו

שהיאח"ל מתחפש אותו (עמ' 140, ש' 19-22, עמ' 142, ש' 9-11).

באמրתו מיום 28.11.12, בשעה 12:10 (ת/10, ת/10א', תמליל ת/108), נחקר הנאשם באזהרה בחשד לניסיון רצח וירי בנסיך חם באזרע מגורים. בקשר להוצאה הדרכוֹן, אמר הנאשם כי הוא עוכב ליצאת מהארץ במשך 3 חודשים, ובחלוף 3 החודשים, למשל מצא את הדרכוֹן שלו, הוא חשב שאיבד אותו ועל כן פנה למשרד הפנים וקיבל דרכוֹן. הוא יצא לטאה לא מס' ימים, ומשראה שלא הייתה בקשר בעיה ושאיש לא פנה אליו, טס לדרום אפריקה לאחר מס' ימים. לאחר שאימנו הודיעה לו שמחפשים אותו, הוא התקשר לעורך דין, אמר לו שיצור קשר עם היאח"ל, והגיע בטישה חזרה לארץ.

הנายน הבהיר את הטענה לפיה הוא משתיר לארגון פשע, וטען שאין לו קשר עסקי, כלכלי או פלילי עם אילן בן שטרית (עמ' 2, ש' 21-22). לדבריו, הוא עבד באילת עם שחר בניטה, והוא ההלוואות שלו חוקי. הוא קיבל משכורת חודשית, הוא לא איים ולא סחט איש לדבריו.

לגביו הירי על המתלון, הבהיר הנאשם קשור למקורה, וטען שבאותו לילה הוא יצא להמר בטאהה, כמו בכל הפעם בהם יצא להמר. כשהוא היה בטאהה, הוא שמע שחר נעצר, והוא חיכה ששחר ישוחרר על מנת שהוא מי שיוכל לטפל ב��וי ההלוואות. ברגע שהוא השוחרר, הוא חוזר לאילת ונעצר במעבר הגבול. בגלל מעצרו, החלו שמועות שיש לו קשר למקורה ושהמתלון חושד שהוא יורה בו, אך אין לו סיבה לירוט בו, מאחר ומعلوم לא הייתה להם כל בעיה או יוכחות. הם לא אויבים ומעולם לא פגעו האחד השני (עמ' 2, ש' 30-33).

הנายน ציין, כי נודע לו שהמתלון שימש מזה מס' שנים כמודיע משטרתי ושבהמשר שימש סוכן, וכן שהוא לא שיתף פעולה כשוחך לגבי אירוע הירי, בדומה למקרים בהם לא שיתף פעולה, מאחר והוא לא רצה להיחשף כאחד שעבוד עם המשטרה, יוכל להיות שלmployים שלו, המתלון מסר את האמת שהוא לא ראה אף אחד.

לדבריו, הוא חף מפשע, ונודע לו שהמתלון הפר לעד מדינה, אך שלו היה יורה בו, הוא לא היה חוזר לארץ מדרום אפריקה. בהמשך החקירה, לאחר שנאמר לו שהగrsaה שמסר הינה כללית, הנאשם שמר על זכות השתקה.

באמրתו מיום 29.11.12 (ת/7ז, תמליל ת/109), נחקר הנאשם בחשד לניסיון הרצח של המתלון, קישור קשור לפשע, וירי בנסיך חם באזרע מגורים וקבלת דבר במרמה, לאחר שהגיע בקשה לקבל דרכוֹן חדש במשרד הפנים בתאונת שדרכוֹנו אבד, בשעה שהדרכוֹן החזק בידי משטרת ישראל, לאחר שהנายน הפקיד אותו היאח"ל כחלק מתנאי הערובה שלו. הנאשם שמר על זכות השתקה ולא שיתף פעולה.

באמրתו מיום 30.11.12, בשעה 12:05 (ת/7ד'), טعن הנאשם שהוא חף מפשע, וכשנאמר לו שהמתלון ראה אותו יורה בו, השיב הנאשם שהוא משקר (עמ' 1, ש' 23-25). בהמשך החקירה, הנאשם שמר על זכות השתקה ולא שיתף פעולה.

באמրתו מיום 2.12.12, (ת/10), לאחר שנחקר באזהרה לגבי ניסיון הרצח של המתלון, בקשר לניסיון הרצח של השוטר לשעבר - אלדד חדד, הנאשם שמר על זכות השתקה.

הנאשם נשאל האם זו הפעם הראשונה שהוא ירה בנשק, ושמր על זכות השתקה. כשנשאל ביחס לתרומות מהמטוות בדרכם אפריקה, אמר הנאשם, שאמ המטוות חוקי אז למה לא (עמ' 14, שורה 26), ובהמשך אמר שהוא ביקש רשות מהמדריך -அחראי המטוות לשאת על גופו את כמות הנשקים שהייתה עליו באחת התמונות.

כשנשאל לגבי איזה מדריך הוא מתכוון, ונשאל **איזה ירי עושים במטוות עם משתיק קול**, השיב: "כל הקטע זה החוויה לירות בנשקים" (עמ' 15, ש' 31-30), וזה מה שמציע המטוות.

ביחס לעד המדינה, אמר הנאשם: "**אין לי סכום אליו, לעולם לא יהיה לי סכום אליו**" (עמ' 25, ש' 10). בהמשך אמר: "**גם בחקירה של א.ו. אמרתי שאני חף מפשע וגם בחקירה של אלדד אמרתי שאני חף מפשע**" (עמ' 28, ש' 4-3).

כשהוא נשאל אם יש לו עניין שהוא רוצה לומר שיכول להציג אותו, לאור משפט שאמר בבית המשפט (במעצר ימים), השיב שהם יבדקו את עצמו, אך סירב לומר דבר בעניין, ואמר שהוא ציפה שהוא יצא מהם (עמ' 55, ש' 9-1).

במהלך שיחה שניהל עם החוקר, אמר הנאשם שמשפע אי אפשר להתקדם, ובהמשך דבריו אמר: "בஹיורים לא התעסקתי אף פעם", וכשהחוקר הטיח בו שהוא כן הימר, השיב הנאשם: "**יש הבדל בין להמר לבין שהעובדת שלו תהיה הימורים**" (עמ' 68, ש' 6-1).

באמרה מיום 3.2.12, בשעה 14:30 (ת/ג') ובאמתה נוספת נספפת מיום 4.2.12, בשעה 10:45 (ת/7), נחקר הנאשם באזהרה בחשד למעורבות בארגון הפשע, וכן על ניסיון הרצח של המתלונן, קבלת דבר במרמה וניסיון הרצח של אלדד חדד ביום 2.7.11 בנהריה. הנאשם שמר על זכות השתקה וסרב לשתוף פעולה.

ו. עימות בין המתלונן והנאשם (ת/8)

ביום 3.12.12, נערכו עימות בין השניים, במהלךו זיהה המתלונן את הנאשם כמו שירה בו. הנאשם התפרץ בעבר המתלונן וקידל אותו. המתלונן אישר את הדברים שמסר בעדו, לפיהם ביום האירוע, ה- 14.2.11 הוא הזמין לבתו של שחר בניתה לשחק מולו בהימורים, ובהתאם בסמוך לביתו - בכניסה הוא ראה שחר הוריד את מצלמות האבטחה. כן אישר שביום האירוע, כשהגיעו לבתו של שחר בניתה, שחר יצא מבתו, כשלדבריו הוא הלך למסור משה לחבר, והמתלונן ראה אותו מחזק בשקיות בידו. כן אישר שיחד עם יקיר שירקי הם עקבו אחריו שחר לביתה של חגי אלמקרים, ושחר נכנס ויצא מהדירה כשהשקיית אינה בידו. לאחר שהנאשם נשאל מה עשה בביתה של חגי, השיב שלא צריך לו להיות בביתה, אך יש מצלמות אבטחה במקום. המתלונן אישר שזמן ששיחק עם שחר בבתו, הנאשם נכנס לבית כשהשקיית בידו ומסר אותה לשחר. לאחר מכן, שוב שחר מסר את השקיית לנאשם, ובטרם הנאשם יצא מהדירה, שוחחו השניים במרפסת ואז עזב הנאשם את הדירה. כאשר המתלונן יצא מהדירה והגיע לכינסה, **הנאשם עמד מולו בחדר המדרגות כשהוא גלוי פנים ומחזיק בידו אקדח**, ולפני שהנאשם ירה בו, הוא אמר: "**לא מתאים מוטי**", ואז הוא ירה בו (עמ' 3). כן אישר שהנאשם ירה לעברו ופגע בחלקי גוף השונים, ולאחר שהמתלונן הסתובב על מנת לחזור לדירה, הנאשם המשיך לירות לעברו ואז ברוח מהמקום. כן הוסיף, שהוא שמע אותו רץ ברגם המדרגות.

ז. דוח צפיה במלומות אבטחה בפיקוציה בשכונת שחמן (ת/11)

כעולה מדו"ח צפיה בצילמות האבטחה במאפייה, נצפה הנאשם בשעה 04:03 לפנות בוקר, כשהוא לבוש קפוץ'ן בעיר בצעב בז', נעלים כהות ומכנסי ג'ינס, ונראה הולך בדרך גישה לכיוון בית עסק (מאפייה). הנאשם נצפה כשהוא מתישב על כסא בסמוך לבית העסק, הוא נראה מסדר את נעליו או את החלק התיכון במכנסיו ולאחר מכן קם ונכנס לቤת העסק. הנאשם יצא מבית העסק, הוציא ממכנסיו מכשיר טלפון סלולרי, ולסירוגין התישב בכיסא. בשעה 4:06:57, הנאשם נראה הולך לכיוון הכביש ועזוב את המקום.

4. ראיות ההגנה

A. עדות הנאשם בבית המשפט

בעדותו מיום 25.5.14, סiffer הנאשם, כי הוא בן 32, רווק. הוא גדל בקריות, הוריו התגרשו כשהיה בן 12 שנים, ובהיותו בן 14 הפסיק ללמוד. הוא הקדים את גיסו לצה"ל, התגייס כשהיה בן 17 ושלושה חודשים ושירות במשר כשנתיים וחצי. מסרו הראשון היה זמן לא רב לאחר שחרורו מצה"ל.

לדבריו, הוא התגלל עם החיים לא טוב וחוי חיים לא נורטטיביים. בהיותו בגיל 13 ומספר חדשניים, לאחר שאביו עזב את הבית, הוא החל להשתמש בסמים. תחילתה בסמים קללים ובמשך השנים עבר לסמים קשים יותר. במאסרו האחרון, הוא עבר טיפול גמילה בהצלחה בבית הסוהר חרמון, ולאחר שהשתחרר החליט לחזור מלכע "עבירות שחורות", כגון: עבירות רכוש, התפרצויות והונאות, שכן לא רצה לשוב לכלא. לדבריו, הוא הילך בין הטיפות ועסק בהלוואות, אך התרחק מפשעה.

מספר חדשניים לאחר שחרורו מסרו הוא הגיע לאלית והחל לעבוד אצל חברים שחר בניטה באיסוף כספי הלוואות. הנאשם הסביר שקו הלוואות התבפס ברובו על בעלי בسطות, נהגי מוניות ועוד. פעמיים בשבוע בימי שני וחמשי היה איסוף כספים, אך הוא התעסק בכך כל השבוע, שכן יש לוום שמתעכבים בהחזר התשלום ויש שמקדימים. הוא השתכר מכך בכ-1,000 ₪ בשבוע.

מספר חדשניים לאחר שחרר לעבוד עם שחר, הוא החל לעבוד עבורו בטאהה, במתן הלוואות לקיזנו. החברה נכנסה לקשרים, ובמשך חודש - חדשניים הם עבדו דרך חברה אחרת.

ה הנאשם סiffer, שכאשר החל ההפייה במצרים, שלטון מובהרך נפל ושרה אווירה של פחד, שלוותה בפגיעה לא הרחק מאיית וברצח 9 שוטרים מצרים, כך שבkoń הגיעו אנשים לקיזנו. קודם להפייה, הוא יצא "לעובד" בטאהה באופן קבוע, אך בזמן ההפייה הוא היה ממתין שאחד השחקנים יודיע לו מראש השחקנים מגע וצריך לקבל הלוואה או להחזיר כסף, וכך שעבודתו נפגעה בצורה משמעותית.

ה הנאשם חחש שהחזק ברשותו סכום של 150,00 ₪ כפי שטען המתلون. לדבריו לא מתעסקים בסכומים כאלה בטאהה, שכן מדובר בבתי קיזנו קטנים, בהם שחקן יכול להרוויח לכל היוטר סכום של 15-18 אלף דולר. מעבר לכך טען שהוא לא היה חוזר מטהאה עם כסף, אלא היה מגע לטאהה עם כסף ומחלק לשחקנים.

המשמעות הבסיסית שלו הייתה נמוכה והוא השתכר בעיקר מטיפים וקומבינציות שהוא עושה. הנאשם אמר, שאם שחקן היה רוצה שהוא יבוא, השחקן היה נותן לו \$100, ואם הנאשם היה צריך לשכנע אחר לתת כסף לאדם שרצה ללוות, הוא היה נותן לנายน \$200.

לגביו המתلون, אמר להם לא היו אויבים ולא קרה ביניהם דבר רע וגם לא היו ביניהם יחסី חיוביים. הם לא יצאו למועדונים יחד, מעולם לא הייתה ביניהם שיחת טלפון, הוא לא היה בbijmo של א.ו. ולא נסע איתו ברכב.

הנאשם כינה את יקיר שרייקי 'הצל' של המתلون, שכן הם היו במשך 24 שעות יחד. הם גרו, בילו ועבדו יחד. כחודשיים או שלושה לאחר שהמתلون נורה ועזב את אילת, יצא לו להכיר יותר את יקיר והם התאחדו.

ביום האירוע, שחר היה במעצר בית. שחר והמתلون שיחקו קלפים במועדון, והמתلون חשב שהנאשם התערב במשחק וכעס עליו. בקשר לכך אמר הנאשם שהוא דבר טבעי שקרה בין שחקני קלפים. לאחר מכן, הם המשיכו לשחק בקלפים בבית של שחר, אף הוא לא התערב במשחק, והתעסק בענייניו. הוא יצא וחזר מהבית מספר פעמים, בין היתר לאכול ולהיפגש עם שני מהמרמים ובת זוג של אחד מהם שהיה חביב לו כספ.

הנאשם אישר שראה את התצלומים במהלך החקירה שלו מהקלוב שלו מגוריו.

לגביו הדירה בה התגוררו, אמר שחר בניטה שכיר את הדירה והחוצה שלו נגמר. הם שכרו בית חדש, ביום לאחר אירוע הירוי הם צריכים לעبور אליו.

הנאשם שלל את האפשרות לשחר העביר לו שקיית גדולה והוא העביר לו אותה בחזרה, ואמר שמדובר בשקרים שסיפור המתلون, שכן לדבריו, פעם הוא טען שיש בשקית כסף, ופעם טען שמדובר באקדח, והדבר לא הגינו.

הנאשם סיפר שהשעות בהן יצא לעבוד בקזינו בטאגה היו דינמיות.

לדבריו, בסמוך לארוע הירוי, הוא נסע לטאגה הן כדי לבדוק האם הבוחר שחייב לו כסף הרווח בקזינו והן מאחר ורצה לשחק בעצמו.

כן הוסיף, שבדרך לטאגה, היה לו נהיל קבוע לקנות סיגריות, ולכן התקדם לכיוון הקיוסק ברגל, במשך כ- 7 דקות, למרחק של כ- 300 מטר מהדירה, ועבר בכיכר שלפני הקיוסק. הוא רצה להזמין מונית לטאגה, אף נגמר לו הטוקמן. הוא קנה שתי חפיסות סיגריות והתקлон לחזור לדירה לקחת כרטיסチיג, כדי שיוכל לשוחח עם לקוחות המהמרם, וכך להזמין מונית מבועד מועד. הוא היה בכוונה לכנסה לבניין ולפתע שמע פיצוצים והבין מיד שמדובר ביריות.

תחילה הוא סבר שמדובר במקרה כל' נשך, אף כי הוא מבין שמדובר בהד, מאחר והירוי היה בתוך הבלוק. לדבריו, הוא נבהל וחשב שניסו לפגוע בשחר (עמ' 265, שורות 25-28).

הוא ירד במורד הרחוב לכיוון המאפייה, באזורי מרכז הקניות, והחליט לנסוע לטאגה. בקשר לכך אמר: "**לא יודע בדיוק איך להסביר את זה, זה הכל מחשבות של שניות אבל החלטתי שאני אמשיך, אני אסע לטאגה. אני מחשבה הראשונית שלי הייתה שמי שבא לשם פגע בשחר, כי זה בית של שחר. זה كانوا לא יודע זה היה האינסטינקט שלי לחשוב שהה מעה קרה עם שחר לשם**" (עמ' 161, ש' 27-24).

בהמשך הוסיף, שהוא פחד שמא רוצים לפגוע גם בו, כי יודעים שהוא מתגורר עם שחר וקרוב אליו, והחליט לדבוק בתוכנית המקורית שלו ולנסוע לטאגה, מה גם שבמעבר הגבול היו כוחות בטוחן מתוגברים בשל המצב במצרים, והוא

ידע שדבר לא יכול לקרות לו (עמ' 162, שורות 23-30).

הוא הגיע למפגה וביקש מאחד העובדים שיזמין עבורי מונית, כי כאמור לא היו לו שיוחת בטלפון. כשהגיעו המונית הוא נסע לגבול וחש הקלה.

הנאשם שלל את הטענה לפיה התכוון לבסוף מהמדינה, שכן לדבריו, לאחר אירוע שכזה, הצעד הכى מטופש שאדם שהוא אשם יכול לעשות, יהיה לлечט לגבול, שכן במקום יש קב"טים שבוחנים התנהגות מחשידה הן מבחינה ביטחונית והן מבחינה פלילית. כן הוסיף, שהוא יצא מהארץ עם כרטיס מעבר רגיל. לדבריו, שנכנסים לקזינו, מקבלים כרטיס מעבר שמאפשר כניסה לאזרור בתאבה, כאשר כניסה או כניסה לטאה לא מחתימים דרכו, אך לא ניתן להיכנס למקומות עם כרטיס שכזה ללא זיהה.

לטענת הנאשם, המתلون שיקר בעדותו כשאמר שראה בו, שכן בה במידה ואכן היה מתכוון רצח, הוא היה דואג לרכב מילוט, לדירה או למקום מסתור בו יוכל לשחות לאחר מכן ולפלאפון זמן, בעוד שהוא היה עם אותו מכשיר פלאפון מלפני האירוע. כן ציין שהוא לא האזנות והוא דבר על המקרה באופן גלי (עמ' 165, שורות 1-20). לדבריו, הוא שהה בטאהה במשך 3 שבועות, ולא ידע שהמשטרה מתחפר אחריו וכשהגיע לגבול הוא נעצר. לאחר שהתרברר לו שהכל בסדר עם שחר, הוא נשאר בטאהה וחיכה ששחרר ממעצר כדי שהוא מי שיבצע את העבודה בטאהה ובאיילת. נהגי מוניות שעמם עבד, אספו עבורי כספים באילת, אך בקזינו הוא נותר בלבד, והוא היה צריך להעביר את המידע בנוגע להלוואות.

כשנאמר לו ששחר השחרר ממעצר לאחר מספר ימים, השיב הנאשם שהוא הורחק לנהריה במשך שבוע או עשרה ימים, והוא חיכה שהוא ישוב לאיילת.

הוא שמע שהמתلون היה בבית חולים ולאחר מכן בירושלים. לדבריו כשהמתلون שמע שהוא היה בטאהה והוא דרש חקירה, הוא הסיק שמדובר בנאים (עמ' 166, שורות 29-32, עמ' 167, שורות 1-9). המתلون יודע כיצד הדברים מתנהלים בבתי משפט, ומודע לכך שאם הוא יגיד שנודע לו ממשמעות שהנאשם ירה בו, זה לא יספיק (עמ' 168, ש' 17-25). הנאשם הוסיף, שכולם באילת דיברו על כך שהוא זה שירה במתلون. כן ציין, כי לראשונה שמע שהמתلون תכנן לשודד אותו רק בחקירה.

כשהוא הוזמן בפעם הראשונה לחקירה ביאחב"ל, הוא שהה בדרך אפריקה במשך שישה או שבעה חודשים. תקופה מסוימת הוא היה יחד עם מיכאל מור, תקופה מסוימת עם שחר בנייה ותקופה נוספת עם ישראלים שחיו שם מזה כ-25 שנה.

לפni שהוא חזר לארץ הוא שמע שהמתلون הינו עד מדינה. הוא קרא באינטרנט את כתוב האישום שהוגש נגד הארגון מאילת ואיימו מסרה לו בטלפון שהגינו שוטרים מיוחדת בלבד (יאחב"ל) והשאירו לו הזמנה לחקירה.
כששמע שהוא דרש לחקירה, הוא חזר ארצה לאחר 4 או 5 ימים.

הנאשם הוסיף, שהוא לא קישר שהחקירה ביאחב"ל קשורה למתلون, והוא חשב שלכל היוטר הוא יחקור על תיק מיסים.

בקשר לכך אמר: "אני לא דאגתי מכך אני לא פחדתי מכך. יכולו לעשות לי איזה תיק מיסים, יכולו לא יודע מה לעשות לי. חזרתי. אם יש לי ניסיון לרצח מה אני צריך לחזור לאرض, אני יודע שאנו. עד מדינה, אני יודע שאנו. יודע שה אני, מה אני צריך לחזור לאرض? מה יש לי לחזור לאرض?" (עמ' 179, ש' 12-8).

כן אמר, כי בהיות המתلون מודיע משטרתי, הדבר הראשון שהוא צריך לעשות היה לספר מי ירה בו (עמ' 181, שורות 11-17).

הנאשם שלל כל קשר לשמוליק גリンברג, שהיה חבר של המתلون מבאר שבע. לדבריו, הם הכירו בכל הדרים, והמתلون הינו עד מדינה בתיק שלו. לדבריו, שמוליק אמר לו שהמתلون סיפר להם **שהוא לא יודע מי יירה בו**, ושהוא **חשוד בכמה אנשים** (עמ' 184, ש' 22-18). שמוליק ذכר שהם דיברו על כך ברכבושגיל אלבז ואבי אגבבה, היו איתו והשיחות הוקלטו. הוא אמר לו שאמנם יש לו (לנאנם) מזל, יאטורו את השיחה. אבי אגבבה סיפר על כך לשוטפו לתא (עמ' 185, ש' 21-22).

כן הוסיף, שכ- 2-4 חודשים לאחר האירוע, יקירות סיפר לו שהיורה היה רעל פנים, אך הוא לא התעמת אליו בעניין (עמ' 186, שורות 21-17).

הנאשם סיפר שהוא יירה בשתי סיטואציות בחיו, פעם בהיותו בטירונות הצבאית ופעם נוספת כשהיה דרום אפריקה (עמ' 193, שורות 25-23).

ביחס לתמונה שצולמה בדרום אפריקה, בה הוא מצולם כשהוא יירה באקדח במטווה, השיב שנseiיתו לדרום אפריקה הchallenge כתויל. הוא בילה בספארי, במועדונים ועשה כל מיני אטרקציות, ביניהן גם יירה במטווה חוקי, עם מדריך ירי, והוא העלה את התמונות לפיסבוק, בדומה לתמונות שהעלה מהספארי והמועדונים. לדבריו, היו תמונות מצחיקות בהן הוא היה עם 6 נשקים עליו, ומבחןתו מדבר בחוויה (עמ' 192, ש' 10-14).

בחקירתו הנגדית, נשאל הנאשם למה התקoon בחקירותיו כשאמר שיש לו ראייה מזכה שהולכת להפיל את כל התקיק נגדו, השיב שכבר בארכט המערץ השלישי הוא סיפר **שיקיר שרייקי**, **שהיה נוכח בעת אירוע הירוי** אמר לו **שהיורה היה רעל פנים** (עמ' 199, שורות 25-27). לדבריו, אין זה נהוג להכנס שם של אדם אחר בחקירה, והוא העדיף שמידע זה הגיע מחוקרם, ובהמשך אף אמר שאינו סומך על החוקרים. כמו כן, חזר על כך שהוא אמר שהמתلون אמר ליקיר שהיורה היה רעל פנים (עמ' 200 ש' 17), ובהמשך דבריו הוסיף, ש מבחינתו הוא הביא מידע שלא ידעו אותו קודם לכן, וכך הוא ביקש לעשות עימות עם יקירות (עמ' 203, ש' 7-11).

כשנאמר לו, שכעולה מהידיעות שהוגשו (ב/ג/6), **יקיר נשמע אומר שהוא והמתلون חוסדיםשמי שירה במתلون הוא הנאשם**, ושבידעה השנייה נשמע יקירות אומר כשהיורה היה **רעל פנים**, ומידעה נוספת שיקיר סיפר **שהיורה הוא הנאשם**, זאת לפי מבנה גופו, השיב שהוא לא שמע על דבר זה.

לשאלה מדוע שמר על זכות השתקה ולא מסר גרסה בחקירותיו, שכן יוכל לאמת ולבדק את הגרסה שמסר, השיב שהפלפון שלו היה מואמן מספר ימים לאחר האירוע. הוא דיבר באמצעות אופון חופשי על האירוע, לא כיבא את המכשיר ולא התחבא. בהמשך הוסיף, שהוא נמצא באותו מקום בו לא מփשים אחר האמת ושמנסים "לקבור אותו" (עמ' 210, ש' 18-26).

לשאלת מודיע לאחר שוחר מטאהה, בחולף כ-3 שבועות, במהלכם יש להניח שהתייעץ עם עו"ד, ביקש להיוועץ בעו"ד, השיב שהוא לפקח בחשבון שהוא יעצר כשייחור ארצה, אך לא חשב שהוא יואשם בניסיון לרצח אלא יתossal לגבי האירוע (עמ' 220, ש' 5-3).

לדבריו, הוא לא מסר את הגרסה עליה הוא מעד כشنעך מיד כשחר מטאהה, שכן לאחר אירוע הירוי, הוא נבהל ויצא לטאהה ולא ידע מי נפגע, ורק לאחר שהייה במצרים (טהאה) הוא שמע ששחר בניתה, בת זוגו - דלית ויקיר עצורים ושמתلون פצוע קשה.

הדבר היחיד שעמד לניגוד עיניו היה **שהוא לא יצא עד תביעה כנגד מישחו**, והוא לא חשב שהוא צריך לדאוג מזה שהוא יואשם בניסיון לרצח או שייהיה קשור לכך, שכן בעולם שבו הוא חי, יצא עד תביעה זה אחד הדברים הגורעים ביותר שיכולים להיות ושיכולים לפגוע הן בצורה פיזית והן בצורה אחרת, ואם הוא היה חשש שנוהל נגדו תיק צהה, הוא לא היה חוזר מדרום אפריקה (עמ' 214, ש' 11-5).

לאחר שהופנה לדברים שאמרה דלית (שיחה 791 האזנה 52146, מיום 23.2.11), כי **המשטרה "דילוקה" עליו, שככל החקירות שלו היו סיבב השם שלו, ושהם מוחפשים אותו ושיתוכן להיעזר עם חזרטו לארץ**, השיב שלדעתו היה סיכוי סביר מאוד שהוא יעצר, אך לא כנאשם מרכצי.

כשנאמר לו שכאשר חזר מטאהה, הוא נחקר באזהרה באשר לביצוע עבירה של ניסיון לרצח ובקשרית קשור לפשע, והוא ניהל שיחות רבות עם עורק דינו מטאהה, דאג לו הגיע בטישה לאלית, דאג למיכאל מור והתענין בחומר שיש נגד שחר בניתה, ובכל זאת הוא בחר לשמור על זכות השתקה, השיב שהוא לא דיבר עם שחר על התקיק ושהעורק דינו אמר לו שאין כלום בתיק, וכך אמרו החברים שהגיעו לבית המשפט.

הנאשם סיפר, שהוא אמור לטוטם לדרום אפריקה. לשדה התעופה הגיעו שוטרים שאמרו לו שהוא **חשוד בהלוואות והלבנת הון**, ושיחתומם על עיקוב יציאה מהארץ למשך 3 חודשים, שם לא כן הוא יבוא בפני שופט. הוא הסכים לחתום וטס בתום שלושת החודשים. בחקירותו הוא שמר על זכות השתקה, אך כן שוחח איתם בשיחות חולין.

הנאשם אישר שמייכאל מור היה חבר שלו, מזה כ- 4 שנים. שחר בניתה הינו חבר קרוב שלו מזה שנים. הוא עבד אצל ענייני ההלוואות והגביהה. הריבית שגביה הייתה בשיעור של כ-10%. הלויים היו מחזירים את הכספי תוך כמה שעות, לעיתים למשך תקופה, אחרי שבוע ויש במקרה שלא החזרו בזמן.

הנאשם אישר שחר סמך עליו וננתן לו להטעסק עם אלפי דולרים, אך לא סכומים של 50-100 אלף דולר. לדבריו, יש שלווים באופן קבוע, ויש במקרה שהוא יכול להחליט לתת להם בעצמו סכום של 500-\$ - 1000\$. לגבי אנשים חדשים או כאלה שרצו סכומים מעבר למה שמותר, הוא צריך היה לקבל אישור. לגבי אישורים בבתי הקזינו, הסביר שהכוונה לעבוד במקביל לקזינו ולהרוויח מן מהקזינו והן מהשחקנים, אך הם לא עשו באישורים אלא נתנו כסף מזמין לשחקנים (עמ' 235, ש' 14-8).

לדבריו, הוא עבד אצל שחר בניתה בקזינו וshore הפסיד כסף, ולכן החל לעבוד דרך חברה שהיא בעלותו של מייכאל מור (עמ' 235, ש' 32-30), אך בעקבות ההפיכה במצרים לא הייתה עבודה והם הפסיקו לעבוד לאחר חדש או חדשים. הנאשם הוסיף שבמשך חדש הוא ניסה לעבוד שם בכוחות עצמו, אך הפסיד כסף בהימורים, ומשלא יכול היה

לעומוד בכך, הפסיק (עמ' 236, ש' 7-2). הנאשם שלל את הטענה שעבד אצל מיכאל מור, וצין שהוא היה כפוף ארוך לשחר, גם בתקופה שבה שחר עבד בחברה שבבעלות משפחתו של מיכאל מор (עמ' 236, שורה 25).

לשאלה מדוע בחקירתו מיום 1.2.12, כשהגיעו ליאח"ל משדה התעופה לפני הטיסה לדרום אפריקה, כנסיאל מהקשר שלו לשחר, השיב שהם לא חברים ושאין לו חברים, השיב שכאשר שחר היה בבית הסוחר, שחרicus עליו בגלל ההתנהלות של הנאשם בחימם, העובדה שהוא הפסיד כסף בהימורים, וגם אחר והוא לא עזר לו בעסק של הלוואות בעיר (עמ' 241, ש' 23-18). הם התרחקו ובמשך שנה דיברו רק פעמיים ספורות (עמ' 239, ש' 28-24). בהמשך ציין, כי כמעט תקופה זו, שחר הינו חבר ידודות שלו ואדם שעבר אליו דברים בחימם. הנאשם אישר שהוא השתמש בשם של מיכאל מור והסביר, שגם אנשים יודעים שהכסף של מיכאל, קל יותר לקבלו חזרה (עמ' 247, ש' 19-13).

הנאשם הסביר, שכאשר אמר בחקירתו מיום 1.2.12 וайлך: "**מיכאל שהיה בטבה, היה חוקי עם חשובניות והכל**", והסביר למה מיכאל מור לא קשור לאילת, התכוון באומרו "מיכאל" לאשתו או למשפחה שלו, ושההינו הר, וממה שידעו לו, אין למיכאל מור קשר להלוואות או להימורים באילת.

כשנאמר לו שהמתلون אמר שלמיכאל מור לא היה דבר באילת, אלא רק בטבה יחד עם הנאשם ושחר, אישר את הדברים ואמר שבעניין זה הוא אמר את האמת.

הנאשם הכחיש שעבד אצל מיכאל מור והוא חזר לארץ מדרום אפריקה כדי לבדוק מה יש בתיק נגד מיכאל מור. כן ציין **שאין זה הגיוני, שאם הוא היה יורה במלון יודע שהמלון ראה אותו ושלאחר מכן הוא הפך לעד מדינה גורם למעברים של מעלה מ- 100 עצורים, שהוא יחזור לארץ כדי לבדוק מה יש בתיק מיסים נגד מיכאל מור** (עמ' 254, ש' 24-18). כן הוסיף שלמיכאל מור היו עסקים בדרום אפריקה ושלאחר שחר השחרר ממאסר, הוא החליט לטוס לדרום אפריקה, ושם המשיך לטילן בעולם.

הנאשם שלל את הטענה לפיה מיכאל מור מן אותו ואת נסיעתו לדרום אפריקה והשווות שם. אף שהוא לא עבד, שלו לוי מהארץ כספים והוא לקח מפרעה על חשבון המשכורת בעבודה שאוותה היה אמר להתחילה שם (עמ' 256, ש' 20-12). מעבר לכך הוסיף לו הרבה חברים שהוא יכול היה להיעזר בהם, ביניהם שחר, מיכאל, שמעון מהקריות ואחרים. כן שלל את הטענה שמייכאל מור מן את הייצוג המשפטי שלו.

הנאשם אישר שביום האירוע הוא היה בקהל של מגוריו, יחד עם שחר והמתلون, וכן אישר שהיה ביניהם ויכול, כעולה מהתצלומים במקומות (**ת/78**), וכי שעולה מעדות המתلون מיום 10.9.13, מדובר היה בויכוח לגיטימי להתנהלות היומיומית שלהם.

כן אישר, שלאחר מכן הוא הגיע לבית של שחר, שם היה המתلون, יקיר ושחר והם המשיכו במשחק הקלפים, כשבדירה היו גם דלית וบทה הקטנה.

הוא יצא מהדירה, הלך לאכול, חזר, שיחק במחשב, נכנס לפיסבוק, ובاיזשהו שלב הוא יצא החוצה לאחר שהתקשרו

אליו בסביבות השעה 20:00-23:00 בלילה כדי להחזיר סכום כסף שהוא חייב לו.

הוא יצא מהבניין להערכתו כ- 15 - 20 דקות לפני הירי, בסביבות השעה 00:00:30 בוקר.

לטעתו הנאשם, זה סביר שהוא יצא לognito סיגריות וללכת למאפייה בשעה צאת.

כששמע את הירי חשב שמדובר בשחר, הוואיל ומדובר במבנה יוקרטית ושחר גר שם ומתעסק עם אנשים שאינם נורמטיביים.

אף שלדבריו שחר היה חבר כל כך קרוב אליו והוא חש שפגעו בו, הוא ברח מהמקום ולא חש לבדוק מה קורה אליו, שכן פחד שיש איזושהי תכנית לפגוע גם בו (עמ' 264, שורות 30-32). הוא לא דאג לדלית ולבתה הקטנה, מאחר ואון לו עניין אליה, אך לפני הכל הוא חשב על עצמו.

לדבריו הנאשם, מיד כשהגיעו למקום בטאהה הוא ניסה לחиг לשחר, אך הטלפון שלו היה לא זמין.

הנאשם העיד שלא זכר מודיע לא ענה לטלפון של דלית בשעה 04:36 ביום האירוע, לאחר ששחר לא ענה לו, ולאחר שהוא חשב שהוא נפגע.

כשנאמר לו שדלית שלחה לו מסרונו בשעה 6:36 בו שאלה: "**מוטי איפה אתה? אתה רוצה לאכול?**", השיב שהוא מאמין שהוא לא קשור למקורה (עמ' 268, ש' 10-15, עמ' 270, ש' 7-8).

במהרשך חקירתו נגדית מיום 17.6.14, כשנשאל מודיע נסע לטאהה אם בשעה 22:00 הגיעו אליו שחקנים, השיב שהוא חיכה לסוף היום, למקורה שהשחקן שחייב לו כסף ירוית, הוא יקח ממנו חלק מהחוב. כמו כן, הוואיל ומדובר בתקופה בעיתית במצרים, לא היה לו בשבייל מה להמתין בקזינו, והוא חיכה לקרהת סוף יום העבודה.

ביחס **לפלט היציאות** שלו מן הארץ לטאהה (ת/43), כעולה מהדו"ח, הנאשם נהג לצאת לטאהה בד"כ בין השעות 21:00-22:00, כמעט פעמי אחת בה יצא מוקדם יותר. חזרתו לישראל הייתה בד"כ בין השעות 4:00 - 5:00.

כשנאמר לו, שביום האירוע, מדובר היה ביציאה חריגה לטאהה בשעה צאת, השיב הנאשם שבחודש ינואר הוא אכן יצא בשעות כ אלה, אך ב-8-7 החודשים האחרונים, היו פעמים רבות בהם יצא בשעה 04:00, ולעתים גם יצא בשעות 06:00 - 7:00 בוקר.

כשנאמר לו שהוא כלל לא יצא לטאהה בשבועיים שקדמו לאירוע הירוי בין התאריכים 14.2.11 - 28.1.11, וכי הוא יצא לטאהה במטרה לבסוף מהארץ ולא להמר או לעבוד, השיב הנאשם שבאותה התקופה לא הייתה עבודה בכלל. לדבריו, חוץ מתושבי אילת שהוא יוצאים להמר בסכומים של \$ 100 - 200, כמעט שלא הגיעו מהמרים. הנאשם הוסיף, שביחסות מוקלטות שלו, עולה שלא הייתה עבודה, ولو הוא היה רוצה לבסוף מהארץ, הוא היה עשה זאת למצרים, אך הוא לא עשה כן (עמ' 276, שורות 22-32).

כשנאמר לו שהוא ברוח מהארץ על מנת להתחמק מבדיקת פרו- פרינט לאיתור שרידי אבק שריפה מהירוי, השיב

שהטענה לא הגונית, שכן מעבר הגבול נמצאים כוחות ביטחון, שיכולים לעלות על סימנים התנוגות מחשידים, כגון: האם האדם בלחש או לא, האם קיים חשד שהוא נושא על גופו סמים וכו', ולדבריו הדבר דומה עביניו כמו להתחבא בתוך תחנת המשטרה. כן ציין, שלו היה רוצה לבסוף, היה הולך לדירה בקריות או בנהירה (עמ' 278, ש' 22-3).

כשנאמר לו, שהעד עדי פרס, שעבד כבקר גבול במסוף טאהה העיד שכלל לא עושים חיפוש על אנשים שיוצאים לטאהה, השיב הנאשם שזה לא נכון, מאחר ועובדים שער מגנומטר וצריך לרוקן את הכלים, ובנוסף, יש ביקורת של המכס (עמ' 285 ש' 22-עמ' 286, ש' 8). גם לאחר שהופנה לעדותו של לאון אוחנה, שהוגשה בהסכם (**ת/45**) שבו מנהל תורן של מסוף טאהה, שהעיד שלא נהוג לערוך חיפוש בכלל על אנשים שיוצאים לטאהה ושהם לא עובדים במגנומטר והסביר שאלה הנחיה המשטרה והשב"כ, השיב הנאשם שהדברים לא נכוןים, שכן ביציאה לטאהה עובדים בדיקת שיקוף ומגנומטר, וכן, שעלה אף שהמודעת צוין שהמצולמות לא פועלו באותו יום, יש בתיק צילומים שלו עובר מעבר הגבול לטאהה.

לשאלת מדוע לאחר שחשב ששחר הוא שנפגע, ולאחר ששמע יריות מכמה אקדחים, לא הלך למשטרה, השיב שישعر שמדובר בשחר מתוך אינסטינקט, מאחר ומדובר בבית ששחר שכר, והוא חשב שאם באו לפגוע בשחר, הסבירות מאוד גבוהה שיש תכנית לפגוע גם בו, מעבר לכך, הוא לא חבר של המשטרה ולכנ שמר על זכות השתקה

ה הנאשם אישר שלאחר ששמע את היר, הוא רץ לכיוון המאפייה, אך הוא לא נכנס למאפייה, אלא ביקש מהעובד שיזמין לו מונית.

לדבריו, הוא הודה בשם "ארז", מאחר וכ- 70% - 80% מנהגי המוניות לווים ממנו כספים ואשר הוא מזדהה בהם, הוא נאלץ להמתין 20 - 30 דקות, שכן נהגי המוניות מסמנים שהם תפושים ולא רוצים לאסוף אותו מאוחר והוא לא משלם להם בזמן ולא משלם מחיר מלא, לדוגמה: אם נסעה לטאהה עולה כ- 50 - 60 ₪, הוא נסוע הולך ושוב, ומוריד להם 50 ₪ מהתשולם שלדבריו חייבים לו, וקומו שהוא לא משלם תוספת של נסע שלישי או טיפ. כך שהוא לא מזמן מוניות בהם (עמ' 286, ש' 25-עמ' 287, ש' 16). כן הוסיף, כי משנת 2010, יש למעלה מ-100 שיחות מהן עולה שהזמין מוניות ולא הודה בשם (עמ' 290, ש' 11-10).

ה הנאשם שלל את הטענה לפיה הוא התקשר לראונן ניסן והודה בשם בדי כדי שלא יבינו שהוא מהרץ וייעצרו אותו. לדבריו, לראונן הייתה בעית הימורים והוא היה לווה מהם כספים והוא חייב להם ונוצרה ביניהם קרבה מסוימת, אך ראונן לא עבד במוניות בלילה, אלא מ- 9:00 בבוקר ועד לשעות הערב. בלילה הוא היה מהרץ במכונות באילת (עמ' 291, ש' 22-32).

בஹשי ציין, הטענה שניסה לרצוח ורצה לבסוף אינה מתישבת עם העובדה שהלך למרכו קניות והזמן מוניות, באזרז בו הכל מצולם, עם העובדה שנסע לגבול בשעה שיש שם רישום, תיעוד וצילום (עמ' 292, ש' 30-28, עמ' 293, ש' 4-3).

כשנאמר לו, שבכל חוותתו שמר על זכות השתקה, למעט גרסה אחרת מסר בייחב"ל ביום 28.11.12 (ת/27ד'), כאשר בעמ' 2, שורה 25, הוא אמר שמטרת יציאתו לטאהה הייתה אכן כדי להמר, ולא כפי שמסר בבית המשפט כי חשב שרצחו את שחר בניתה ולא סיפר ששמע יריות, השיב הנאשם שהוא נסע להמר, ונitin להתרשם מההאזנות שהוא הפסיד כספים בטאהה. הוא העדיף שלא לדבר על הלוואות כדי לא לסבור את עצמו, כי יש בהלוואת הכספיים קונוטציה שלילית, אף שאין בכך עבירה. כמו כן, אמר שעורף דינו עוז למסור גרסה מסויימת ולא לשמור על זכות

השתיקה בהארכת המעצר ימים, והוא אמר שם אמת, רק מזער את מה שהיא. כן הוסיף, שהוא עבריין ואינו משפט פועלה עם המשטרה.

כשנאמר לו, שכעולה מהפרוטוקול במעצר הימים (ת/11, עמ' 20 ש' 16), לאחר שכינה את זה "כפיצה הגדולה" שבחקיריה, שתפיל את התקיק נגדו, הוא אמר: **"יקיר אמר שהוא יצא וראה בן אדם רעל פנים"**, בעוד שבבית המשפט הוא מסר גרסה שונה, לפיה יקיר לא ראה בעצמו רעל פנים, אלא שמע על כך מהמתلون, השיב שהוא התקין לכך שהמתلون אמר את הדברים ליקיר ולא שיקיר בעצמו ראה.

לדבריו, יקיר אמר לו בምפורש שהמתلون אמר לו שהוא נורה בידי רעל פנים (עמ' 312, ש' 29-27).

כשנאמר לו, שיקיר מסר שהוא לא ראה דמות, מאחר והוא לא יצא מהבית של שחר לפני הירי, וכשיקיר נשאל במשטרה מי היה בדירה של שחר באותו היום, הוא לא הזכיר כלל את שמו של הנאשם, מאחר והוא יודע שהמתلون לחש באזונו שהוורה הינו הנאשם, השיב, שליקיר יש את הסיבות שלו לכך שהוא לא הזכיר את שמו, אך המתلون לא אמר ליקיר שהוא (ה הנאשם) יורה בו.

לשאלה מדוע לא שאל לשלומו של שחר בשיחה מיום 24.2.11, לאחר שחר השחרר מהכלא והתקשר אליו, אם הוא אכן חש לשלוומו של שחר אם חשב שניסו לפגוע בו (שיחה מיום 24.2.11), והם נשמעים משוחחים על ההימורים, השיב הנאשם שמדובר היה ב- 10 ימים לאחר האירוע בהם ידע שחר נעצר ושהוא בסדר ולאחר מכן היה להם שיחות על כך, אך מה שהדאג אותו היה העבודה והפסד כספי הימורים (עמ' 318, ש' 12-1).

לשאלה האם לא עניין אותו האם המתلون חי או מת, והדבר לא עלה באף שיחה שלו, השיב שהוא שמע שבימים הראשונים היה חש לחיו, וביום השלישי מצבו היה יציב והוא היה בסדר גמור.

ה הנאשם הכחיש שעבד אצל מיכאל מור, וטען שהוא היה עובד של שחר בניטה, ואף אמר שMICHAEL MOR לא היה אחראי בטבאה ושהעסק היה קשור למשפחחה שלו. לדבריו, הוא עבד אצל שחר, ותקופה מסוימת הוא עבד בחברת של משפחתו של מיכאל, במשך כ- 5 ימים, ואת הכספי הוא הפסיד בהימורים. לדבריו, שחר עבד דרך החברה של מיכאל, ושיתכן שכារ שחר היה עצור, הייתה לו התנהלות אחת או שתים דרך מיכאל, כי אין לו קשר לאשתו ולחברה של משפחתו של מיכאל (עמ' 335, ש' 1-17).

לאחר שהופנה להאזנה 52146/2011 **שיחה 537** (קלסר האזנת סטר 52146) מיום 21.2.11, בה הוא נשמע משוחח עם מיכאל מור כשהוא בטבאה על בחור בשם מוריים שהיה בנירהיה ואח"כ דיברו על בחור מבת ים, השיב שמורים הינו שחкан בקזינו, והשחיחה בוצעה בשעה שחר היה במעצר ולכן התנהלות היהת מול מיכאל ולא מול שחר. כמו כן, ציין שניתן להבחן שהם לא הבינו אחד את الآخر, כי מיכאל לא קשור לדבריו.

בשיחה נוספת מיום 21.2.11, בשעה 10:27 **שיחה 586**, בה מיכאל מור שואל אותו לגבי בחור מהצפון, ועל בחור מבטאים שהם לקחו את רכבו, השיב הנאשם בשם מוריים הינו הבחירה מהצפון, לצד מעלות, והבחור מבת ים, כנראה אלכס - רופא השיניים, שלו כספים ולא החיזרו. לדבריו, החברה הזאת עבדה במשך חמוץ או חודשים, והוא בעיות בכספיים, בין היתר גם בשל המצב שהוא במצרים, ולכן החליטו לסגור אותה. אף שהוצעו לנאים שיחות אלו, שב והכחיש שעבד עם מיכאל מור.

לשאלת אם דני וקסמן קשור לארגון של מיכאל, השיב שהוא חבר משותף שלו ושל מיכאל.

בשופנה לשיחת **644** מיום 22.2.11, במהלך החקירה הוא פנה לדני והזדהה כמותי (הנאשם) של שחר מאילת, והוא ידע לו שנגה מונית, צריך להעביר למיכאל סכום של \$3,000, כך שהוא בן אחראי על הכספיים של מיכאל, השיב הנאשם שמדובר היה בשלב שהחברה הפסיקה לעבוד, ומדובר באנשים שיש להם קשיים לשלם חזרה.

הנאשם שלל את הטענה לפיה הוא חייל של מיכאל מורה אשר עבד עבורו, ציין שהוא עבד אצל שחר ולא אצל החברה שבבעלות המשפחה של מיכאל עבדה בקיזינו בצורה חוקית בהלוואות (עמ' 339, ש' 8 - עמ' 340, ש' 6).

כן טען, שהוא מעולם לא יצא לטאה עם סכום של 150,000 ₪ או דולר בגין דברי שמסר המטלון, ושמעל 70 ₪ מקבלים קנס על ידי המכס.

בשופנה לשיחת **672**, שם הוא דיבר עם ראובן, וזה העביר את השיחה לתומר כהן, הם צחקו והנאשם אמר לו שיגיע לטאה, אך הוא אמר שיש לו צו עיקוב יציאה מן הארץ, ואז הוא שאל לגבי "פקינז" (לדברי הנאשם - כינוי ליניב מלול), ואמר שיבקש ממנו להגיע לטאה, ציין שהוא מופסיד כבר \$40,000, וש"פקינז"ibia עימיו 200\$ - 300\$, וכן אמר שהוא צריך לראות את השמן (כינוי למיכאל מורה), שימוש מה אין מגיע, וכשנשאל הנאשם אם הוא מפסיד סכומים אלה, מן הסתם צריך להעביר אותם לטאה, השיב שהוא לא הפסיד \$40,000, אלא 30-26 אלף. לדבריו מדובר בקטע של בדיחה, כמו גם כسامר "שחר התפוצץ סמוני". לדבריו, הסכום הכולל שהוא הפסיד בטאה היה 100,000 ₪ וזה "הרג" אותו, לדבריו שכן אין לו הרבה אמצעים, ויתכן שהוא אמר זאת רק כדי להרשים את תומר (עמ' 343, ש' 8 - עמ' 344, ש' 25).

הנאשם ציין שהוא נשאר בטאה כדי לטפל בחובות של טאהה בזמן שוחר היה עצור, ובגבייה באילת הוא טיפול באמצעות ראובן ניסן.

ביחס לשיחת שנייה עם שחר, במהלך החקירה צעק עליו על כך שהוא משתמש בכיסו שלו ומבזבז אותו בהימורים, ועל כך שהוא שקר לגבי הסכומים שהפסיד, השיב הנאשם שהוא הפסיד 26,000 ₪ במהלך 20 יום שהיה בטאהה, וכשאמר לתומר שהוא הפסיד \$40,000 מדובר היה בבדיקה. כן הוסיף, שלשוחר הוא לא יכול לשקר, מאחר והוא יודע כמה כסף צריך להיות אצלו.

לדברי הנאשם, אמו הלוותה לו את כספי הפנסיה שלה בסך של כ- 60,000 ₪, כדי לשלם חלק מהסכום שהפסיד.

בשיחת שהושמעה לו בין המטלון וא.ו. למיכאל מורה - **שיחת 139** מתוך האזנת הסטר 50010/2010, מיום 23.11.10, הם דיברו על סכום של 100,000 ₪ שהוא הפסיד למיכאל בטאהה, ומיכאל אמר לו שהוא לא מבין איך אנשים "מתאבדים" (כשהכוונה למחררים) וחושבים זהה יעבור להם בטוב, וביום 24.11.10 מיכאל הגיע לאלית והמטלון אסף אותו משדה התעופה, ועל אף שהוא מכחיש, השיחות מלמדות שהוא כפוף למיכאל מורה, הוא מכחיש שהוא בינם קשור והוא מן אותו. הנאשם שב והכחיש זאת, וטען שהוא לא עבד תחת מיכאל אלא עבד תקופה מסוימת בחברה ששיכת למשפחתו של מיכאל, ולא היה לו קשר עם החברה עצמה, לא עם רואה החשבון ולא עם אשתו של מיכאל, אלא רק מול שחר (עמ' 349, שורה 16 - עמ' 350, ש' 4).

כשנאמר לו שהדברים אינם מתישבים עם תוכן השיחה של מיכאל, השיב הנאשם שזה כסף שהוא עבד אליו שקיבל מהר (עמ' 351, ש' 8).

לשאלת ביהם יש מדובר מורה רואה בכיסו הזה כסוף שלו, אם לטענת הנאשם הוא עובד אצל שחר, השיב שהוא עבד עם שחר, ושחר החל לעבוד באותה תקופה עם החברה של משפטחו של מיכאל. הנאשם אמר שהוא לא יודע שהמתلون רצה לעשות סכסוך ופנה ישרות למיכאל בעניין. לדבריו, חוץ מהתקופה בה שחר היה עצור, הוא לא פנה קודם למיכאל בקשר לענייני עבודתו.

בஹשער אמר, שהוא השתמש בשם של מיכאל מורה, כי זה התאים לו כשבוד בלבד. בהמשך אמר שהוא הפסיד \$10,000 מהכסף של שחר ולא הפסיד 100,000 ₪ ונאנשים אוחבים לנפח דברים שסועמים. הוא לווה \$10,000 يوم או יומיים למחמת ההפסד, כדי לשים בקופה על מנת שלא ידעו שהוא הפסיד את הכסף, שכן היה צריך לתת את הכסף לשחר בבוקר, וכי אכן שהמתلون שמע שהוא מנסה לארגן את הכסף.

כשב'כ המאשימה הטיצה בנאשם שתוכן השיחה מלמד שהוא עבד אצל מיכאל, וזאת 100,000 ₪ שהוא הפסיד בטבהה, כפי שטען המתلون בזמן אמרת, הוא היה צריך להחזיר למיכאל ולא לשחר, ושמיכאל לא התרגש בשיחה כששמע שמדובר ב-100,000 ₪, ולכן הגינוי שהוא אמר לשאת סכום כסף זהה, השיב שייתכן ששזה'כ הכסף בקופה הוא 100,000 ₪, וכשמדובר בדולר, שבזמןנו היה 3.8 ₪ בערך, אז אלכוס היה חייב \$7,000 ופיגר בהמשך חודש בהחזר, מורים חייב \$5,000, כך ש-\$25,000 בעסק הזה, זה "כלום כסף", לדבריו (עמ' 354, ש' 30 - עמ' 355, ש' 4), אך אין זה אומר שהוא יצא כל פעם עם סכומים קטנים, ולא היה דבר זה שהוא יצא עם סכום של 150,000 ₪ או דולר.

ביחס לתמונות שהנאשם העלה לפיטובן שלטענתו צולמו במטווח ביום 3.12.12 (ח'ב), הנאשם שלל את הטענה לפיה הסרטונים שהביא מטעמו צולמו במטווח אחר, בו הוא נראה יחד עם מיכאל מורה, כשתיהן עומדים ו/orם.

לדבריו הנאשם, התמונות והסרטונים שיש בתיק הם מאותה תאריך (עמ' 358, ש' 22-27), זהים למה שופיעו אצלם בפייטובן והוא נראה שם עם אותו לבוש, אותה תספרת ובאותו מקום.

כשנאמר לו שהחוקרת לא מצאה אף סרטון, וכן לא נראות מטרות במטווח, וכן שהוצע לנائب להביא ראיות מיזמתו, אך הוא לא עשה כן, השיבשמי שהוציא את התמונות יכול היה להוציא גם את הסרטונים וזה לא משה שניתן לשנות בධיבוד.

לדברי הנאשם, אף שהוא רצה לעשות עימות עם המתلون, במהלך העימות הוא לא הטיח במתلون את הגרסה שמסר בבית המשפט, אלא רק צעק עליו שהוא "שקרן", קילל אותו והתפרק עד שהוציאו אותו מהעימות, מאחר ולדבריו המתلون העיליל עלי עלייה, והוא לא האמין שאדם יכול לעמוד ולשקר כשהוא עומד מולו, וכן הוא לא צריך להסביר למתلون את הגרסה שלו.

לשאלת בית המשפט, מדובר לא הטיח بعد המדינה שהוורה היה רעל פנים, השיב שאינו זוכר מה הוא אמר, ושבועלם שלו הוא לא רצה להכנס בן אדם (כשהכוונה ליוקר) לתיק והוא אמר זאת לראשונה בבית המשפט.

ఈ הפנייה לדברים שאמר בעימות, בעמ' 85: "...אתה לא לוקח דבר אחד בחשבונו, אתה לא לוקח דבר אחד

בחשבון שיש לי קלף איך להפיל את כל העדות שלך. קלף שלא אתה ולא הם מודעים אליו. אתה תראה, **תבקש מהם ביום רביעי לבוא לדין**", כך שלטענת ב"כ המאשימה, לא הייתה לו התלבטות אם לערב את יקייר בעניין, השיב הנאשם שהוא לא סומר על המשטרה והוא החליט לחשוף את זה, הוא רק לא ידע כיצד לעשות זאת (עמ' 363, ש' 8-15).

בקשר לאלון בן שטרית, לאחר שהנאשם טען בחקירתו הראשית שהוא מכיר אותו מAMILT, אך שלל קשר חברי או עסקיו עימם, הפנמה ב"כ המאשימה להاذנות הסטור 59596/2011 מהן עולה שהתקיימו ביניהם שיחות רבות, ביניהן, **שיחות 492 ושיחות 468**, כך שלטענת ב"כ המאשימה, לאחר ניסיון הרצח של המתלונן, הנאשם הפרק פתאום לאדם קרוב לאלון, הוא מזמן אותו אלון ונותן לו הוראות, ונראה שאלון סומר עליו והוא החליף את המתלונן, השיב הנאשם שמדובר בעשרה חודשים לאחר המקרה, אלון ככל הנראה היה במעצר בית ושחרר היה בבית הסוהר, כך שהיא לו זמן פנוי והם היו יושבים יחד אצלם או בבית קפה, אך הוא שלל כל עסקו בכך שהוא 'מתעורר' עם אנשים.

cashofna לשיחה 460 מיום 11.12.11, בה נאמר: "יש לנו על הקנו בחור של אלון, מי הבוחר איך קוראים לו? מוטי", השיב שאינו יודע למי מדובר ושיכול להיות שהוא קיבל את הטלפון שלו מאילון (עמ' 469, ש' 2-1), ואף שלטעنته הוא לא בחור של אלון, הוא לא מצא לנכון לתקן אותם.

cashofna לו בהמשך השיחה שגם אורן אלמקיז צורף לשיחת הוועידה והם החלו לשוחח על ענייני כספים, ושהדבר סותר את טענותו, לפיה לא היו לו עסקים עם אלון, השיב שהוא לא מעורב בכספיים שמדוברים לאילון.

cashofna לו שגם ליקיר הוא פתאום התקרב לאחר אירוע הירি, והוא העביר לו כספים כשהיה עצור, השיב הנאשם שבdomha לקשר שלו שהתחفت עם אלון, כך התקרב ליקיר והוא העביר לו פעם אחת 200 ₪ ללקוחינה. לדבריו, מדובר בשנה אחרי המקרה, ואין לכך קשר למתלונן.

cashofna לו, שיקיר היה חבר של המתלונן, וכך גם נשאר באילת ומשתיר לארגון של אלון, הוא היה חייב לבחור, או לлечט עם המתלונן או עם אלון, והוא בחר להישאר עם אלון ואז חבר לנאים, השיב הנאשם שככל ההתקראות שלו עם האנשים בעיר הייתה רק לאחר ששחרר נכנס לבית הסוהר, ואני קשורה למקרה של המתלונן.

בשיחה 606, עולה שחרר שאל את הנאשם הicon הוא, והוא אמר אצל "הזקן", כשהנאשם אישר שמדובר באילון בן שטרית. שחר ביקש לדבר עם אלון, ולאחר מכן, שחר שאל אותו מה הוא עשה אצל אלון ואמיר לו שהוא ידבר איתו, אך לא כשהוא שם. שחר כעס, שאל אם הוא זוכר מה הוא אמר לו, והנאשם השיב בחובב. שחר אמר שהוא יסביר לו ממהו ושאינו מתכוון להתעסק איתו יותר מדי. לדברי הנאשם, שחר רצה לדבר איתו בחופשיות, לא ליד אנשים.

ביחס לשיחה 1369, השיב הנאשם שחרר כעס עליו על ההימורים מהתקופה הקודמת, והן מאוחר והוא לא היה מרוצה מהעובדת שהוא החל "להתעורר" עם אלון ואנשים נוספים בעיר, אך הוא לא יכול היה לעבוד אצל שחר בשליל 4,000 ₪ (עמ' 373, ש' 3-20).

בשיחה זו הוקלטה בתקופה בה החלו לחקור את עניין ההלויאות וההימורים באילת, שחר חשש שהוא הנאשם קשור

אותו לאנשים מזה שהנאים מדבר, ושהר כעס על התקירבותו לאלון, הורה לו שלא יעבד עבור אילן והטיח בו שהוא עושה דברים על דעת עצמו, כללה: "אתה עושה דברים על דעת עצמך, אני אמרתי לך עוד מההתחלת, מוטי, תופס מרחק, אל תתערב עם אף אחד, אל מתעסק עם אף אחד, תפוס את הפינה שלך אתה לא מקשיב לי ואתה עושה מה שאתה רוצה, אני מאחל לך בהצלחה, בוא נישאר חברים מרחוק, אני לא יכול להיות בייבי סיטר שלך, אני לא בניי זהה. יש לי עוד שלושה חודשים אתה גורר אותי לכל הקלחות, בכוח אתה גורר אותי, אני רוצה להתנקק מהעולם הזה, אני מנסה לא ליצור קשר עם אף אחד אז אני מרים טלפונים לאנשים, צריין לתפוס מרחק אני תופס מרחק" (עמ' 375, ש' 26 - עמ' 376, ש' 4).

בקשר לכך אמר הנאים שהדברים אינם נוגעים לאלון, ובהמשך אמר ששחר חשש מהקשר שלו לבחור בשם משה מהירותם שמתעסק בחשish, ובגלל זה אמר לשחר: "**מי שি�מע יחשוב שאני מתעסק בחומר**".

לשאלה למה התכוון שחר בשיחה כשהוא שומר לו "כל מי שמתקרב מתפרק", השיב שהכוונה לכל מי שמתעסק בסמים מתפרק באילת, שכן פעם בחצי שנה באילת מתגלה סוכן סמי (עמ' 379, ש' 8-6).

כשנאמר לו שהוא דבר על "התפרק" ביחס לשוי כהן זיל, שנרצח, השיב הנאים שמתפרק זה יכול להיות נרצח וזה יכול להיות מפשיד הכל. לדבריו על חומר מפעילים סוכן סמי אך על חשש לא מפעילים بد"כ.

כשנאמר לו שבבקשות השיחה שחר ביקש ממנו שיעביר לו נתוני מאחר והוא הכנס מישחו אחר במקומו בשל הקשר שלו לאלון, השיב הנאים ששחר חשש שהוא יחשדו שקו הלוואות שלו, שהוא חוקי עם קובלות, קשור לעסקי הסמים.

כשנאמר לו, שבdomה לගרסה שמסר, לפיה "הכי נורא להיות עד תביעה", גם המתлонן מסר שהוא לא רצה למסור את שמו של הנאים למשטרת, וכי בעולם בו הם חיים לא נהוג ל'פתח את הפה' ולדבר על אנשים שירו, וזה הסיבה שגם יקיר לא מסר את שמו, השיב הנאים שהמתلونן מסר שהוא לא אמר את שמו כי הוא רצה לנוקם בו, ומצד שני הוא אמר שהוא שטל אנשים שניכמו באותו אדם.

כשנאמר לו שישית הטלפון הראשונה שקיבל כשהיה מMICHAEL MOR, השיב הנאים שהוא נראה חיפש את שחר, ומשמע ששחר עזרו, הוא התקשר אליו (עמ' 389, ש' 4-5).

5. יתר עדי ההגנה

אדיב פארט

העד הינו בקר גבול ברשות האוכלוסין וההגירה. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הוא עבד במעבר גבול טבהה. לדבריו, אין הוא בקיא בנמלי הביטחון, אך נראה לו שבעבר הגבול אנשי הביטחון עורכים בידוק פיזי בכניסה לישראל, אך לא ביציאה ממנה (הודעתו מיום 14.2.11 הוגשה - נ/10).

שמעאל גריינברג

بعدותו אישר שהוא מכיר את הנאשם, וכן שלאחר שעד המדינה נורה באילת, הוא חזר לבאר שבע והוא איתו בקשר.

לדבריו, המתلون אמר לו ברכב שלו **שהאדם שירה בו היה רעל פנים**. הרכב היה מואزن, והדברים צריכים להיות מתועדים (פרוטוקול מיום 2.12.14, עמ' 399, שורות 29-31, עמ' 400, שורות 17-19). לדבריו, המתلون סיפר לו שאין ידע מי יירה בו גם כשהי בביתו של שמוליק.

בחקירתו הנגדית, אמר שהוא מכיר את המתلون מילדות, מהשכונה. המתلون צעיר ממנו, והוא מכיר את הוויו היטב. הוא ירד לאילת לתקופה ארוכה, ובשנת 2008 היה עצור אליו בתיק אחר. המתلون היה מגע לשפט אליו בפיצוציה בה עבד. הוא הסתובב אליו כל הזמן והסיע אותו כשהיה צריך.

המתلون מעיד נגדו שהוא מנהל ארגון פשע, ומיחס לו ניסיונות לרצח, הלבנתו הונסחיטה, אך הוא הכחיש שהדבר מהוهو אינטנס עבורי לומר שהמתلون משקר. לדבריו, הוא לא מכיר את הנאשם באופן אישי חוץ מהיכרות מבית סוהר הדרים. לדבריו, הוא פנה לעורכי הדין של הנאשם על מנת שייצגו אותו, אולם העניין לא יצא אל הפועל, ובאותו המועד, הוא אמר להם שיבדקו את הקלחת המתעדות את השיחה שהייתה לו עם המתلون ברכב, בה אמר לו **שהירה היה רעל פנים** (עמ' 402, שורות 12-19). זה היה בסמוך לתקופה שהוגש נגדו כתב אישום.

לשאלת מדוע לאחר שדבריו המתلون סיפר לו בביתו שהוא נורה בידי רעל פנים, הוא שאל אותו ברכב מי יירה בו, השיב שאינו זכר מי מבין שלושת הנוכחים ברכב שאל זאת. כן ציין, שהם דיברו על אנשים רבים, לרבות-Calala שקשורים לתיק שמנוהל נגדו, אך שמו של הנאשם לא עלה.

לאחר שהעד הכחיש היכרות קודמת עם אילן בן שטרית, הוא הופנה למ"ט 88, עמ' 12 - לשיחה שבוצעה ברכב, בה הוא נראה ונשמע מדבר על אילן. העד הסביר שהשיחה הייתה בין המתلون לבין גיל, והוא מכיר את אילן רק משיחותיו עם המתلون.

כן ציין שאינו זכר שהוא דבר עם המתلون על כך שניב מלול מסתווב לו מסביב לבית, והוסיף שלא ידע אם המתلون היה בסכנה מפני החבילה באילת (מט 45, עמ' 12).

אגבבה אבי

بعدותו אישר היכרות קודמת עם המתلون, ושלל היכרות קודמת עם הנאשם.

לגביו זהות היורה, ציין שכאשר המתلون חזר מайлט לבאר שבע הוא סיפר **"שפגע בו בן אדם רעל פנים"** (פרוטוקול מיום 2.12.14, עמ' 426, שורה 25).

לדבריו, הקשר אליו עד הגנה נוצר לאחר שהואפגש עצור בשם תמייר בהסעה מכלא רימונים וכלא הדרים לדרום. הבוחר שאל אותו אם הוא עצר בעקבות דברים שמסר המתلون. הוא אישר זאת ותמייר סיפר לו שהנאשם נעצר בגין הירוי במתلون. הוא (אגבבה), אמר לו שהנאשם חף מפשע, הם עשו בינם שיחת ועידה, במהלך הוא ציין שהמתلون חבר שלו והוא סיפר לו שהוא נורה בידי אדם רעל פנים, ולדבריו הנאשם חף מפשע, והמידע הועבר לסוגרים (עמ' 427, שורות 1-3).

בחקירהתו הנגדית, סיפר שאינו זכר מתי המתלון סיפר לו שנורה בידי רעל פנים, שכן הם היו מסתובבים יחד כל היום. העד השיב שהמתלון נורה 4 או 5 פעמים, אך אינו יודע היכן הוא נפגע.

בהמשך אמר: "**אבל חבר שלי ואם הוא היה מזחאת הבן אדם הזה שפגע בו הוא היה אומר לי את זהה**" (עמ' 429, שורות 19-20).

העד שלל את הטענה לפיה הוא ידע שהנאשם ירה במתלון, ואמר שהוא שמע לראשונה את שמו של הנאשם מתמיר כשחוי בהסתעה.

העד ציין, כי הוא מואשם בניסיון לרצח של אמיר בן שימול, בסחיטה ואיומים וחבלה בנסיבות חמימות, ונעצר בעקבות דברים שמסר נגדו המתלון.

העד שלל אפשרות שיש לו אינטנס להכפייש את שמו של המתלון, שכן לדבריו אינם מכיר את הנאשם בתיק.

גיל אלבו

בעודתו, סיפר שעם שחררו ממאסר בשנת 2009, הוא הכיר את המתלון לאחר שעזב את אילת וחזר לבאר שבע. לדבריו, **המתלון אמר לו שהוא נורה בידי אדם רעל פנים באילת** (פרוטוקול מיום 2.12.14, עמ' 436, ש' 21).

העד שלל היכרות מוקדמת עם הנאשם, וטען שהם הכירו לפני כשנה וחצי בבית הסוהר, וכשהוא שמע שהנאשם נעצר בגין הירוי, הוא היה מוכן להעיד להגנתו.

בחקירהתו הנגדית, ציין שהוא מואשם בעבירות של סחיטה באוימים, ניסיון חבלה וחברות בארגון הפשיעה שמנוהל על ידי שמוליק גrinberg, והמתלון הינו העד המרכזי בתיק שמנוהל נגדו, אך הוא שלל את הטענה לפיה ברצונו להכפייש את שמו של המתלון.

לאחר שנאמר לו שבשנתיים עליים העיד, המתלון כלל לא התגorer בבאר שבע, השיב: "**אני לא יודע אם ב-2009 או ב-2010 או ב-2011 אני לא יודע מתי בדיק כל הדברים האלה, אבל מה שכן הוא סיפר לי את זה, הוא סיפר לי את זה כמה פעמים לא פעם אחת**" (עמ' 440, 440, ש' 5-1).

לדבריו, העניין סיקרן אותו ולכן הוא שאל את המתלון בעניין. עם זאת, **השב שאינו יודע היכן בוצע הירוי, כמה פעמים נורה המתלון, ובאיזה מקומות נפגע מהירוי**. אין הוא זוכר את הנסיבות ובונכות של מי הדברים נאמרו לו. לרוב הם היו ביחיד עם חברים נוספים, אך יתכן שהוא סיפר לו על כך כשהוא לבד.

לדבריו, גם אם יש ראיות מרשיות אחרות נגד הנאשם, זה מה שהוא שמע ועל כך הוא מעיד. בהמשך הוסיף, שהמתלון היה חבר שלו, ושם הוא היה יודע מי היורה, הוא היה אמרור לספר לו על כך.

כשנאמր לו, שיש שיחה מוקלחת שלו ושל שמוליק גrinberg עם המתלון כשהוא ברכב (מט 88 על 12), במהלך הים

דיברו על אילן מאילת, בה הוא נשמע אומר: "**הם שם אומרים שהוא עיוור**, ואז המתלוון אומר: "**הם מדברים עליו יגנוב וכולם מפיחדים, מחרבנים**". ובהמשך הוא פנה למתלוון ו אמר לו שהוא צריך להיזהר, ושדורון הקשי היה עצור בಗל "השם", תחילת השיב העד שהשיחה אינה זכרה לו, ובהמשך אמר זהה נאמר מאוחר והמתלוון נורה באילת (עמ' 447, ש' 12-7).

לשאלה מדוע שיזהר דזוקא באילת אם היורה היה רעל פנים, השיב שהמתלוון צריך היה להיזהר בכל מקום. כשנאמר לו שהוא יודע שהאדם שירה במתלוון הינו מאילת, והדבר עולה בשיחה הנ"ל, השיב שיש למתלוון הרבה בעיות, ואם הוא היה יודע מי היורה, היורה היה נפגע בעצמו.

לשאלת בית המשפט, האם לא יתכן מצב שהמתלוון ידע מי יירה בו, אך הוא לא סיפר לו על כך כי הוא לא רוצה לחשוף את זה שהוא יודע, השיב שהדבר לא יתכן, כי הוא היה חבר שלו, וחברים מסוימים זה לזה דברים (עמ' 449, ש' 30-32). העד שלל גם את האפשרות שהמתלוון לא סיפר לו על כך מהשש שהדבר יודע לוורה. לדבריו, דבר זהה לא שומרים בסוד.

בני לירון

העד הינו חוקר למרחב אילת, אשר שימש כחלק מצוות החקירה בתיק. הוא ערך טופס לוואי למצגים שנתפסו ביום 20.3.11 (נ/12) - כפפות וכובע גרב, אשר נמצא על ידי השוטר משה כהן, שמצא את המוצגים באדרנית בכניסה לבניין שבו התגורר השוטר כהן (נ/11).

לדבריו, מקום מציאת המוצגים, יכולה להתאים לנطיב שיועד להיות נטיב הבריחה של היורה, והוא העביר את המוצגים לבדיקת מעבדה - לאתר שידוי ירי במעבדת סימנים וחומרים, ולמייצוי דנ"א במעבדה ביולוגית.

כן אישר שבמסגרת פעולותיו בתיק היה אחראי על מחקרים תקשורתיים והוצאה צוים.

בחקירה הנגדית, לאחר שנאמר לו, שבניגוד לדברים שציין בדו"ח, המוצגים שנתפסו לא נמצאו בבניין בו בוצע הירוי במתלוון, אלא בבניין שבו השוטר מתגורר, וכי בדו"ח נכתב: "**היום בשעה 10:30 כאשר ירדתי עם ילדי לכינוסה של הבניין שלי בכתבות ... הבחןתי בכפפת צמר שמוצבצת מטבח האדרנית**", ואין מחלוקת שאירוע הירוי התרחש ברחוב אחר, בבית של שחר בניתה, השיב שהוא ניסה לקשור את המוצגים לאירוע הירוי, לשער תפיסה למעורב על מנת שהם יבדקו. כן אישר, שהשוטר שמצא את הפריטים לא קשר את המוצגים לאירוע הירוי.

כשנאמר לו, אירוע הירוי בוצע ביום 14.2.11, בעוד שהפריטים נתפסו ביום 20.3.11, לאחר לעלה מחודש לאחר האירוע, אישר שהוא ערך את "נטיב הבריחה של היורה" (נ/14), יום לאחר מציאת המוצגים מטבח בהנחה שהיורה הינו הנואם וכלל את המאפייה, בה צולם הנואם.

העד אישר, שיתכננו מספר נתיבים נוספים להגעה מזרחה הירוי למאפייה, ולא בהכרח מהנתיב בו נתפסו המוצגים. מדובר בנתיב בריחה משוער, מטבח מחשבה שיתכן ויש חשיבות למקום מציאת הפריטים.

יקיר שופט

העד סיפר שהמתلون הינו חבר ילדות שלו מגיל 8. כשהוא השתחרר ממאסר, הוא עבר להתגורר באילת יחד עם המתلون, לו היה בית ועסקים באילת, והם החלו את החיים מחדש, בשותפות.

בתקופה בה נורה המתلون, הוא היה האדם הקרוב ביותר אליו וכינה את המתلون בחקירותיו "אשתי". לדבריו, הם היו כל הימים דבוקים אחד לשני וידעו הכל אחד על השני.

העד אישר שהוא עצר בתיק של ארגון הפשעה באילת, אך ביום ה-30 למועדו הוא שוחרר ולא הוגש נגדו כתב אישום.

העד סיפר, כי ביום האירוע הוא התלווה אל המתلون כאשר שיחק במשחקים בביתו של שחר בניטה, בסמוך לשעות 00:00-23:00. הוא לא נטל חלק במשחק והתעסק בשלו, בין היתר בשיחות טלפון עם חברתו (נ/13), ואף נסע ממש ברכב כדי לקנות סיגריות ושתייה.

שחר והמתلون סיימו לשחק בסמוך לשעה 3:00-5:00 לפנות בוקר, והם התכוונו לצאת חזרה לביתם. המתلون יצא לפניו מהדירה, כשלפתע הוא שמע רעש וחשב שמדובר בריםון שנזרק, וכשהרעש לא פסק, הוא הבין שמדובר בקול ירי.

הוא נחץ, חזר לדירה וסגר את הדלת מ恐惧 אינסטינקט, וכשהרעש של הירי פסק, הוא שמע שהמתلون צועק: "**אמבולנס אמבולנס**". הוא פתח את הדלת והמתلون התגלה לתוכה הדירה. הוא התעסק עם המתلون ושרר הזמן אמבולנס.

לדבריו, שחר היה מבולבל מהסיטואציה, שכן, זה לא היה מראה פשוט לעיניים. המשטרה גם הגיעה למקום, וכשהשופרת שאלת אותו מי ירה בו, הוא אמר להם "**רעול פנים**" (פרוטוקול מיום 5.2.14, עמ' 429, ש' 21-22). כן הוסיף שהמתلون נראה חשב שהוא עומד למות, שכן כשהוא התקרב אליו, הוא ביקש ממנו למסור לאימו ולחברתו דاز, שירן, שהוא אוהב אותו. הוא שחר נשאו אותו לאmbulans, והמשטרה זימנה אותו לחקירה. הוא נחקר ונעצר למשך כשלשה שבועות. לאחר שהוא שוחרר ממעצר, המתلون לא רצה להיפגש איתו, שכן הוא חש שיש לו יד בדבר. לדבריו, חששו של המתلون הינו לגיטימי. הוא הבין זאת, מאחר והפעם הראשונה בה נפגשו לאחר מכן הייתה בគטל, במקום ציבורי. הם דיברו קצת והוא הראה לו היכן הוא נפגע מהיר.

לדברי העד, כשהוא שאל את המתلون האם הוא ראה מי ירה בו, המתلون השיב בשלילה ואמר שהיורה היה רעל פנים, ושיש לו מספר אנשים שהוא חושד בהם, ביניהם הנאשם ועוד אנשים שהוא לא רצה להזכיר את שמותיהם (עמ' 430, ש' 32-24).

הוא משער שהמתلون חש בנאשם בגל מבנה הגוף שלו, וגם מאחר והנאשם חש שהוא רוצה לקחת ממנו את העסק של ההלוואות בטבה, והוא ידע שהנאשם היה דרוש חקירה (עמ' 431, ש' 9-10).

לאחר המקרה הוא נפגש עם המתلون 4 פעמים. פעמי בគטל, פעמי שנייה, כשהוחזיא את המתلون לבנות ברכבות, פעמי שלישי כשהביא לו בגדים מהבית לירושלים ופעמי רביעית כשנסעו יחד לאירוע של משפחתו בנתיבות, כשהבדרכם חזרה הם דיברו שוב על האירוע.

כשהוצאה בפניו אמרה שלו למודיע משטרתי (נ/5) מפרפרaza 20 המSTITימת 946 (נ/5) בה הוא נשמע אומר שכחהו והמתلون יצאו מהבית של שחר, העד ראה שהיורה היה רעל פנים והוא חושד בנאשם בגין בניית הגוף, וכן שהركע ליריו היה מאוחר והמתلون ניסה להוציא את שחר לביטה והנאשם מעסקי ההלואות בטיבה, השיב שהוא לא ראה את היורה, ושיתכן שהמודיע המשטרתי הבין את הדברים לא נכון, שכן הוא אמר שהמתلون טוען שהיורה היה רעל פנים ושלדעתו מדובר בנאשם. הוא לא יצא מהדירה ולא היה בזווית שאפשרה לו לראות את היורה.

בהמשך הידיעה (נ/5) צוין: **"יקיר נשמע אומר שהוא וא.ו. חוסדיםשמי שירה באבישי זה מוטי בלי השן מקדימה. לאחר שייצאו מהבית של שחר לביטה והם יודעים ששחר עשה להם כיפה אדומה וניתק את המצלמות לפניו."** העד אישר שהוא אמר לאנשים שהם חוסדים שהנאשם הוא היורה, לאחר שהוא ניזון מדברי המתلون.

כשנאמר לעד שהמתلون מסר גרסה לפיה, לאחר הירוי, כשיקיר שאל אותו מי יראה בו, הוא אמר לו שמדובר בנאשם, והוא (העד) אמר לו **"לה, לא יכול להיות"**, השיב שללאחר שהוא התמוטט בדירה הוא ביקש שימסור לאיימו וחברתו שהוא אוהב אותן, אך הוא לא שאל אותו מי יראה בו, שכן לדבריו, לא הגינוי לחבר שלו, שהוא כמו אח שלו יהיה במצב זהה והוא שאל אותו את השאלה הזו במקום לנשות להציל חיים.

העד הכחיש את הטענה לפיה תכנן יחד עם המתلون, חן, שי ותומר כהן לשוד מהנאשם סכום של 150,000 דולר עם היה צריך לצאת מטבחה.

העד שלל שידע מספר ימים לפני הירוי באילת המתلون הזהר על ידי המשטרה מחשש לפגעה בחיו.

לדבריו, בתקופה של הירוי באילת הקשר שלו עם הנאשם היה שטхи ביותר, אך מספר חודשים לאחר המקרה, הוא סיפר לנאשם את הדברים שאמր לו המתلون לאחר שהוא פגש את הנאשם במקורה. הנאשם שאל לשלומו של המתلون, יקיר השיב שהוא לא בקשר אליו, וכן שהמתلون חושד בכמה אנשים והיורה היה רעל פנים.

העד תיאר שהוא חש פגוע מהנהלות המשטרה, שכן המתلون היה כמו אח עבورو, ועל אף שלא היה לו קשר לניסיון הרצח והוא שיתף פעולה, התייחסו אליו כאל נאשם והוא נער, ולכן בנסיבות הוא לא רצה לשיתף איתם פעולה.

בחקירתו נגדית, מיום 9.2.15, טען שאף אמר שהוא והמתلون היו מסתובבים יחד כל היום, אין הוא זכר מה הם עשו ביום האירוע, ושיתכן שהוא אסף את המתلون מהקלוב של מגורי, אך לדבריו הוא לא נכנס למקומות אלה. לדבריו, יש הבדל בין להיכנס לבית בו משחקים קלפים "ראש בראש" לבין מקום בו משחקים כל המבוגרים (עמ' 414, שורות 25-26).

כמו כן אמר שאם מסר בחקירהו במשטרה שהם הגיעו לבית של שחר בין השעות 22:00- 23:00, נראה שכך היה, וזה הייתה הפעם הראשונה בה הלכו לבית של שחר באותו יום.

העד הכחיש את עניין תכנון השוד. לדבריו: **"לא היה דברו כזה"** (עמ' 444, שורה 29). כמו כן, ציין שיתכן שהוא נפגש עם תומר ושוי כהן, אך אין זכר זאת, והכחיש שהוא והמתلون הגיעו לבית של שחר קודם לכן, גם לאחר שנאמר לו שהדבר מתישב גם עם עדות המתلون וגם עם עדות נהג המונית - ראובן ניסן, על אף שהם היו באותו מקום, שלטענת

המתلون הם עקבו אחרי שחר לבית של חגי.

לדבריו, בעת האירוע, הוא שמע רעש של יריות, אך אינו יודע לומר כמה יריות היו, מאוחר ונקלע לראשוña בחיפוי לסתואציה צאת.

העד שלל את הטענה לפיה הוא הרחיק את הנאשם מזרת האירוע ולא סיפר במשפטה שהנאשם היה בדירה מאוחר והוא יודע שהנאשם ירה במתلونן, אף שהוא נשאל על כך באופן מפורש, וצין שרק שחר וחברתו נכוו בדירה, למרות שראה את הנאשם בדירה, ולמרות שהנאשם בעצמו אישר שהוא היה בדירה, טוען שהנאשם גור בדירה, והוא יצא ונכנס אליה, ولكن לא חשב לציין את שמו.

לאחר שהופנה לאמरתו מיום 14.2.11 (נ/16א', עמ' 3-4, עמ' 11) שם נשאל האם למתلون יש סכסוכים כלשהם עם מישחו, והוא השיב שאינו יודע על כך, וכן נשאל מי היה בדירה מלבד המתلونן, יקיר ושחר בדירה, השיב שהייתה שם חברתו של שחר, הילד או ילדים שלה, והוא לא הזכיר את הנאשם, השיב שהוא חשב שהוא נשאל לגבי מועד הירוי, וכן הוא הבין בעת החקירה.

כשנאמר לו, **שהמתلون לחש באוזנו שהנאשם הוא יורה**, והוא הבין שלשחר יש יד בדבר לאחר שביקש ממנו שיישאר לרגע בבית, ולאחר מכן מצלמות האבטחה בבתו נזקקו, וכן העד הרחיק את שחר בהודעה שמסר מכל האירועים באותו היום, לא סיפר מהם היו אצל מגורי ולא סיפר על רצונם לשודד את הנאשם, השיב העד **שהמתلون לא לחש לו דבר בקשר להזחות יורה**, ושמדבר בתיאוריה לגבי ניתוק המצלמות בבית של שחר (עמ' 436, שורות 28-32).

כשנאמר לו, שכעולה מהפרפרזה (**ג/5**) אותה הקRIA לו הסגנון, הוא שמע אמר שהוא והמתلون חוסדיםשמי שירה בו זה "מוטי בלי השן מקדימה" (הנאשם), לאחר שיצאו מהבית של שחר בניטה, והם יודעים ששחר עשה כיפה אדומה וניתק את המצלמות לפני כן, אישר העד את הדברים, אך אמר שהוא לא ידע שהמצלמות לא פועלו, ורק לאחר מכון הבין זאת.

לאחר שהעד הבהיר שחר בניטה אמר לו שימתין רגע בבית ולא יצא מהדירה, נשאל העד מדוע המטען בדירה אם הוא זה שנוהג ברכב, השיב שהוא לא תמיד נהג ברכב. הרכב היה של שניהם, והם לא היו מגדירים מי נהג ומהו.

העד ציין שבחקירתו מיום 19.2.11 (נ/18א'), הוא שמר על זכות השטקה כשהשאיל האם הוא מכיר את הנאשם, מאוחר ולאחר שמסר גרסה מפורטת בפעם הראשונה התיחסו אליו כאשם במה שקרה למתلون ולכן החליט לא לענות יותר.

לאחר שהופנה לפולט השיחות שלו באותו יום (נ/13), ונאמר לו שאירוע הירי אירע בסמוך לשעה 00:40 לפנות בוקר, כאשר הם הגיעו לדירה של שחר בסביבות השעה 00:22, שכעולה מפלט השיחות, הוא ניהל שיחות עם מספר גורמים במספרי טלפון שונים, וכי בשעה 00:22:37, בזמן שהוא היה בביתו של שחר, הוא שוחח עם שי כהן, השיב שאינו זוכר והבהיר שהם תכננו לבצע שוד.

גם לאחר שהופנה העד להאזנת סתר מס' 433, לשיחה מיום 25.11.10, שהתקיימה בין המתلون לבין שי כהן זיל, במהלך נשמע שי כהן זיל מדובר על כסף שהוא צריך לקבל משגיא, שהוא נמצא עם אילן בן שטרית באותו

הזמן וմבקש מהמתלון שיביא לו את הכסף, ומספר הטלפון של שי כהן זהה למספר עימיו ניהל העד שיחה בעת שהיה בبيתו של שחר, השיב שאינו זוכר על מה דיברו לפני ארבע שנים, אף שלטענות המאשינה ההתנהלות ושיחות הטלפון עם שי תאמו את הגרסה שמסר המתלון, העד הכחיש שהם תכננו לבצע שוד.

לאחר שהופנה לנ/16א', עמ' 5, שורה 17 ואילך, שם אמר לחוקר: **"תאמין או לא תאמין, אין לי פרטים ... אני אדבר אתך פתוח גם אם היה אני לא אחד שיבוא וידבר"**, הינו שגדם אם היה יודע שהנאשם יירה במתלון, הוא לא היה מספר על כך למשטרה, השיב העד שבניגוד לאמור, לו ידע שהנאשם יירה במתלון הוא היה מספר על כך למשטרה.

לאחר שנשאל האם בשעה שהוא מעיד, לאחר שהוא היה עצור במשך חודש ימים, והוא נחקר בעבירות חמורות הקשורות לארגן פשייה של אילן בן שטרית, היה מספר מי היורה לו ידע על כך, השיב העד בחובב, ואמר שאין קשר לכך שהוא כועס על המתלון.

העד אישר שבמהלך שני ימיות שנעשו לו עם המתלון שתק והוא שמר על זכות השתקה גם במהלך חקירותיו ביאחבי', למעט בקשר לניסיונו הרצח בדיаб ابو ערר, שכן כך החלט מבעוד מועד.

כשנאמר לו שבעימות השני המתלון הטיח בפניו את העובדה ששחר אמר לו שיישאר רגע בדירה, אף שהוא היה צריך לצאת לפני המתלון, ולאחר מכן, המתלון אמר לו שהנאשם ארבע לו, ויקיר שאל אותו מי יירה בו, והוא לחש באזונו שהנאשם, והוא לא הגיב, ולאחר מכן בחר לקלל את המתלון, השיב העד שהוא קילל בשל הкус בו היה נתון באותה התקופה (עמ' 46', שורות 30-6).

העד הכחיש שאמר לנאשם בהארכת המעצר שלו אצל השופט מזרחי שהוא ראה אדם רעל פנים.

כן שלל את האפשרות שבה במידה והיה רואה את הנאשם כשהוא רעל פנים, היה מצליח לזהות אותו לפי מבנה גופו או לפי הבגדים שלבש ואיitem צולם במאפייה, במרקח של כ- 5 דקוטות ממוקם הירוי (עמ' 463, שורות 28-19).

כשנאמר לו שבפרפרזה מצוין שהוא נשמע אומר שהוא והמתלון חושדים שחר בניתה עשה 'כיפה אדומה', וניתק את המצלמות לפני כן, השיב העד שהמתלון חشد בכך (עמ' 467, שורות 28-30).

לדבריו, כשהמתלון היה בבית החולים הוא לא רצה לפגוש אותו. הוא התקשר לחברתו של א.ו. כדי לברר באיזה בית חולים הוא נמצא, והוא מסרה שהוא לא מעוניין לראות אותו.

כשהם נפגשו בכוון, המתלון אמר לו שהוא חושב שהנאשם יירה בו, וכן שהוא חשד באדם נוסף, שאט שמו הוא לא רצה לומר (עמ' 469, שורות 20-12). בהמשך אמרה: **"שלפי המבנה הוא חשד שזה מוטי (הנאשם), או הבן אדם זה או זהה. הוא נתן לי כמה, כמה אופציות"** (עמ' 471, שורות 21-20).

העד אישר שהוא אמר לנאשם שהמתלון חשד בו ובכמה אנשים נוספים (עמ' 473, ש' 21-16).

כשנאמר לו שלפני ניסיונו הרצח במתלון אילן בן שטרית כלל לא הכיר אותו, אלא חבר של המתלון, כפי שעולה

משיפה מס' 4703 מעמדה 58408 מיום 17.10.11, ושיפה מס' 16577 מעמדה 46140 מיום 19.6.10, בה אילן כינה את העד "הבחן של א.ו." ואמר: **תשיג לי את הבוחר הזה שעם א.ו, הילד הזה איך קוראים לו?** ואז הוא שאל: **"יקיר?"** אז הוא אומר **"כן, למה א.ו. לאזמן אני צרי אותו"**, השיב העד שאלן הכיר אותו בפנים, ולאחר ניסיון הרץם הם התקרבו, והוא עזר לו כשהוא היה בבית הסוהר, כפי שאכן עולה משיפה מס' 2273 מעמדה 58408 מיום 5.10.11, אליה הפנה ב"כ המשימה (עמ' 478, שורות 14-28).

במהרש הפונה לשיחות נוספת (שיפה 4703 מעמדה 58405, מיום 17.10.11, שיפה 63409 מעמדה 1792 מיום 12.2.12, שיפה 550 מעמדה 59596 מיום 12.12.11) גם מהן עולה שאלן אכן דאג לו כשהיה בכלל.

כשנאמר לו שהחיבור לאלן ולנאמן לאחר אירע הירוי, ולאחר שהם ידעו שהוא יירה ולא מספר על כך, ומאחר והוא לו שתי ברירות, להתקרב ולהחבור אליהם או שגמ אותם ינסו לרצוח, וכן הוא ניתק קשר עם המתلون, השיב העד שהוא לא ידע שהנאמן יירה, וגם המתلون רק חשב בכך, אך הוא לא היה זוקק למקורה כזה או אחר כדי להישאר באילת, שכן לדבריו, בעולם העברייני, יש לו את "הקבולות" שלו (עמ' 482, שורות 24-30).

עמרי אברהמי

העד הינו אחיו של הנואם. בעדותו סיפר שהנואם ביקש ממנו שייכנס לפיסבוק שלו ויצורב על גבי דיסק סרטונים בהם הוא מצולם במתווך בדרך אפריקה.

בחקירהו הנגדית, אמר שהוא צرب את כל הסרטונים שבהם הנואם מצולם במתווך, בהתאם להוראה הברורה של הנואם, אך אין הוא זכר האם היו סרטונים נוספים שהוא בחר שלא לצרוב על הדיסק וסרטונים נוספים בהם הנואם מצולם כשהוא יירה בנשק, שכן מדובר בספריה גדולה.

כשנאמר לו שהוא סרטונים נוספים, בהם הוא נצפה כשהוא במתווך יחד עם מיכאל מור ו师兄 בניטה, אותן הוא לא צרב, השיב שהוא פעל בהתאם להנחיות הנואם, וכן, שהוא מכיר את השמות שלהם, אך לא מכיר אותם ולא מזיהה אותם, שכן אינו מעוררת בחימם של אחיו.

שמעאל אוטמן

הרקע להיכרתו של העד עם הנואם היה הלוואת כספים לצרכי הימורים בקזין. העד אישר שכעולה מפלט יציאותו מארץ (ג/25), הוא יצא ביום 14.2.11, בשעה 3:30 לפנות בוקר לטאהה יחד עם אליק (אלקס) אופיר ואתי בכיר, שהינה חברתו מזה 5 שנים, מהם נהג לצאת לטאהה. טרם יציאתו לטאהה, הוא החיזר לנואם סכום של כ- 20,000 ₪.

לדבריו, גם אליק אופיר היה לווה כספים מהנואם, לעיתים בטאהה ולפעמים בישראל, וציין שהתנהלותו הכלכלית של אליק מול המלוים הייתה בעייתית.

בחקירתו הנגדית, אמר שאינו זוכר בבדיקה את האירוע, אך הוא זוכר שפגש את הנאשם בשעת לילה מאוחרת והחזר לו כספים שלזהו, וכן, שבטרם נפגש עם הנאשם, הוואיל והוא עוסק בתחום הביטוח, הוא עשה ביטוח לאדם כלשהו.

העד אישר שהוא מכיר את שחר בניטה, אך לא באופן אישי, ולדבריו לא היה לו קשר טלפון עם שחר. לדבריו, הוא פגש את שחר בניטה והנפטר בمساعدة ראשון לציון, שם הם הלו לו כסף לצורך נסיעה לתורכיה או לוורנה למטרת הימורים.

כשנאמר לו שכעולה מפלט שייחות הטלפון שלו, בוצעה שייחת טלפון באותו היום מהטלפון שלו לשחר, השיב שיכول להיות שהנפטר ביקש שהוא ידבר עם שחר. לדבריו, הנפטר לא היה נתן לו הלוואות ליותר מיום או יומיים, ולעתים הוא היה זקוק לדחיה, והיה צריך אישור של "דרג בכיר יותר". הנפטר היה בודק בעצמו אם ניתן אישור לדחיה בהחזרת החוב, ולעתים היה אומר לו להתקשר בעצמו לשחר ולבדוק אם יש אישור או לא. לדבריו העד, אף שאינו זוכר בבדיקה את האירוע, נראה שגם הנאשם הגיע באותו יום, כנראה שכן היה חשוב לו שהוא יחזיר את הכספי.

לאחר שהופנה להאזנת סתר מס' 52146, שיחה מס' 347, לשיחה שנערכה ביןו לבין הנאשם, הסביר שמדובר בשיחה על חברו אליך, שהיא עשויה בעיות בהחזרת הלוואות, וכשאליך היה אומר שהוא בבית החולים, זה נועד כדי להתחמק משלם לנפטר.

כמו כן, שהופנה לשיחה נוספת מיום 22.2.11, שבה נשמעה נשמעה כאמור שהווער שפה לאחר אליך ומאים שהוא יסתבר אם לא ישלם, ובשיחה נוספת, בה הוא אמר לו שיגיד לאליך שהם יודעים היכן הוא גור, **וש"חבל שיגיעו לו אנשים, יש שם בלאגן, אף אחד לא יעוז לו, הוא יכנס לבעה שהוא לא יכול לצאת ממנה**", הסביר שאליך חבר שלו והוא בסך הכל היה מגיע אליו להמר.

5. דין

א. מבוא

1. הדיון בפני הרכב זה באישום זה ובכתב אישום נגד הנאשם בעבירות ארגון פשע

בתחילת הדיון זה התעוררה השאלה - האם אין מניעה שהרכב זה ידוע במקביל גם בתיק זה וגם בתפ"ח 12-11-26879 (מדינת ישראל ב' בן שטרית ואח'), המתנהל נגד שמונה נאשימים המואשמים בגין עבירות חמורות שבוצעו על ידיהם במסגרת ארגון פשע, שבראשו עמד אילן בן שטרית, אשר על פי השערת המתalon, הוא שעמד מאחורי הניסוי של הנאשם לרצוח אותו.

לאחר שהפנינו את תשומת לב הצדדים בתחילת הדיון בתיק זה לסוגיה זו, עמדתם הייתה שאין מניעה לכך. בשים לב לניסיבות העניין, לעמדת הצדדים ובשים לב לכך שהמתalon בתיק זה מעיד במקביל כדיניה בשלושת הרכבים הפליליים הקבועים שיש בבית משפט זה, ולקושי לקבוע הרכב נפרד לדין זה, סברנו שאין מניעה שנמשיך לדון במקביל בשני כתבי האישום.

במהלך שמיעת הראיות ובסיכוםו הנאשם הועלתה טענה מצד הנאשם שהוא נתקשה לזכות אותו הוואיל וחיכוי עלול להטייל ספק בנסיבות המתalon, והדבר יכול לגרום לכך שנצטרך לזכות גם את הנאשם בכתב האישום האחר, גם אם

גען למסקנה שונה.

בעניין זה, נראה לי שאין מקום לחשש האמור ויש לדוחות את הטענה.

עלינו לבחון בדיון זה בזיהירות את עדות המתלוון, ובנפרד מכך, לבחון את עדותו של אותו עד כעד מדינה בכתב האישום השני, בשים לב לשיקולי המהימנות ולתוספות הראיות שיש בכל אחד משני כתבי האישום, תוך התייחסות לכל נאשם ולכל פרשיה בנפרד.

בנסיבות העניין, אין מניעה לנ��וט בדרך של "פלגין דיבורא" ביחס לעדותו של המתלוון בכתב אישום זה ובכתב האישום الآخر, כשם שאין מניעה שבכתב האישום الآخر גען למסקנות שונות בפרשיות שונות, ביחס לשमונת הנאשמים לגבי כל אחד מ-15 האישומים בתיק, בשים לב לשיקולי המהימנות שיש ביחס לכל אישום וביחס לכל נאשם.

2. מסקנה

לאחר ששלמתי את העניין, נראה לי כי יש לשקל את מהימנות המתלוון בזיהירות, בשים לב לאישיותו העבריתית במהלך שנות חייו האחרונות עד לחתימת הסכם עד המדינה והענין שיש לו לדבוק בעובדות שמסר בחקירותיו, שבעקבותיהם נחתם אליו הסכם עד מדינה, כאשר יכול לפחות בו החשש, שטיטה מהותית מדבריו באותו חקירות, עלולה להוביל למצב של ביטול הסכם אותו.

מנגד העובדה שהמתלוון שם את נפשו בכפו, בכך שהחליט ללחוץ את הקווים ולהפليل את חברי לארגון הפשע, עליו העיד, ובאופן נלווה לחקירות אלו העיד גם על זהותו של הנאשם כדי שניסת רצחו אותו. העובדה שהמתלוון הסכים ללחוץ את הקווים ולהיחשב כ"מלשן" עבמי חברי לביצוע העבירות, על פי טעنته הן ביחס לארגון הפשע והן ביחס לנאשם בדיון זה, מעמידה אותו בסכנה ממשית, ובהחלטתו להuide נגדם הוא שם את נפשו בכפו. תחושת הסכנה יכולה להתקיים אצלו גם כאשר הוא מעיד עדות אמת, אך הסכנה הזאת יכולה להיות כפולה ומוכפלת במצב של עדות שקר נגד חברי ואחרים, דבר שיכול להרטיע אותו הרתעה נוספת ממtan עדות שקר נגדם.

בנוסף, ידוע לו כי על פי הסכם עד המדינה הוא מתחייב להuide אמת ובמצב של עדות שקר ניתן לבטל את הסכם עד המדינה נגדו, דבר שיכול להשפיע אותו למסוב של סיכון מצד חברי מצד אחד, והuder הגנה של המשטרה מצד האחר. מצב זה יש בו משומם הרתעה נוספת של המתלוון ויש בו כדי להגבר את מחויבותו להuide עדות אמת על פי התחייבותו עד מדינה, על מנת לא להיקלע לאפשרות של ביטול הסכם עד המדינה.

שים קולים אלה רלוונטיים בדיון זה, לאור יחסיו הגומלין האפשריים בין דיון זה ובין הדיון בפרשיות בהן הוא משתמש עד מדינה, הן מבחינת סמכות הזמן, מועד האירועים והחקירות במשטרת לאחר חתימת העד על הסכם עד מדינה, והן מבחינת ההשערה של המתלוון שניסו הרצתו על ידי הנאשם היה קשור לניסיון שלו ושל חברי לארגון הפשע לשודוד את הנאשם, כשאלין בן שטרית המואשם בפרשיות בהן משמש העד עד מדינה, עמד, על פי חששו של המתלוון, מאחורי ניסיונו של הנאשם לרוץ את המתלוון, כפי שטען המתלוון באישום זה, אף שהדבר לא הוכח.

לאור זאת, נראה לי שיש לבחון את עדות המתלוון גם באישום זה בזיהירות הראווה ולהיזקק לשאלת החיזוק הנדרש לעדותו הגם שפורמלית בתיק זה המתלוון אינו עד מדינה.

לאחר עיון בחומר הראיות ובטענות הצדדים, ולאחר ש核实תי את העניין, נראה לי בסופו של יום כי עדות המתלוון אינה סבירה ומהינה והוא נטmeta ברأיות חזוק כנדרש ואף ברأיות סיוע, שיש בהן כדי להוכיח את האישום נגד הנאשם מעבר לספק סביר, בעוד שעדות הנאשם נראית לי בלתי סבירה ובלתי מהינה, ואין בה ובראיות ההגנה האחרות כדי לעורר ספק סביר שלא הוסר באשמהו, ולאור זאת אני ממליץ לחבריו להרשיע את הנאשם בעבירות שייחסו לו, פרט לעבירות הקשר, שלגביה נותר ספק סביר שלא הוסר.

ב. ניתוח הראיות

יריעת המחלקה

המחלקה העיקרית בין הצדדים היא האם יש להעדיף את עדותו של המתלוון או. על פני עדותו של הנאשם בשאלת זהותו של הנאשם כמו שהוא במתלוון ביום - 14.2.11, לפני בוקר, כאמור בכתב האישום, והאם יש בראיות הנוספות, חזוק לעדות המתלוון, כנדרש בנסיבות העניין.

עדות המתלוון

معدות המתלוון עולה, כי במהלך כל התקופה מאז האירוע, 14.2.11, לבקשתו לשמש כעד מדינה (ת/41 ות/46), נמנע המתלוון מספר על אףשמי שירה בו היה הנאשם, ובכך כבש את עדותו. המתלוון הסביר את הדבר בנסיבות שונות כייחס לתשובותיו לגורמים שונים שאלנו על אף, כאשר המכנה המשותף להסבירו היה שהם לא נוהגים "להלשין" ולספר על עבירות שביצעו ערביים אחרים, ובכך היה כדי להזכיר את שמו בעולם העברייני, כ"מלך". מסיבה זאת אף שבמשך לאחר האירוע היה חשש לחיו והוא חשב שהוא הולך למות, העדיף שלא לחשוף את זהותו של הנאשם בפני גורמים שונים, וזאת על מנת לא להיחשף גם לאחר מותו ("מלך"), דבר שהיה מדייר אותו לחברת העבריינים, ואף אחד לא היה עושה לו כבוד לאחר מותו (עמ' 122-114). מסיבה זאת, לא סיפר גם לרופאה שטיפלה בו בסמוך לאירוע הירוי, שהיורה היה הנאשם, גם שהייתה סכנה ממשית לחיו. בקשר לכך ציין, שהדבר מתישב גם עם דברי הנאשם עצמו. בעדותו בבית המשפט, כי לפי הקוד העברייני, הדבר הגורע ביותר הוא "לצאת עד תביעה".

לטענת ב"כ הנאשם, הסביר זה אינו סביר, שכן מדובר בדברי 'שכיב מרע' שיכולים לשמש כראיה קבילה, ואין זה סביר שהנ帀ם שעדם למות ימסור עובדות שאין נכונות, לפיהן אינו יודע מי היה היורה, רק כדי שלא להיחשף כמלך לאחר מותו.

מה שנראה לטעת ב"כ הנאשם כבלתי סביר, אינו נראה לי בלתי סביר בהלן מחשבתו של המתלוון, חי בעת האירוע בעברין בחברה הערבית, בה היו מקובלים הקודמים שאיןchosפים ואין מלשנים על ערביינים. מבחינה זאת, נראה לי שהסבירו של המתלוון אינו בלתי סביר בהלן מחשבתו של המתלוון באותה עת, כשהיא עוד נתוע בעולם העברייני וקיים התנהגות שלו היה שאינוchosפים ואין מספרים על זהותו של מי שירה בו.

ביחס לשלים מאוחרים יותר, הוי למתلون הסברים נוספים על כך שמספר גורמים שונים שהיורה היה רעל פנים, שירה בו ערבי או "אליהו הנביא", כאשר המכנה המשותף של כל ההסבירים היה שהוא לא רצה לספר למשטרה או לחלק מחברי העבריים שהנאמש הוא שירה בו, אם מפני שרצה לנוקם בנאשם עצמוו, אם מפני שלא רצה לחסוף את עצמו בעיני חברי העבריים, כמו שידוע את זהות היורה, דבר שהוא יכול לסלול את רצונו לנוקם ביורה ובעולחו, או שהוא בו כדי לסכן את חייו שעמדו בסכנה בלאו הכى, לאור שני הניסיונות לפגוע בו. כמו כן, לא היה יכול לסייע על חברי העבריים בעת ניסיון הרצח נעשה כלפי בשיתוף של חלק מחברי העבריים, בעת שלא יכול היה לדעת מי מהם היה מעורב בניסיונות הרצח כלפי ועל מי הוא יכול לסייע.

באשר לטענת ב"כ הנאם שיכל היה להודיע למשטרה על זהות היורה במידעה מודעית סמיה, לאור העובדה שהוא שימש כמודיע משטרתי, נראה לי שגם כמודיע משטרתי לא היה מצב בו היה לו אמון מלא במשטרה, הוא נהג לפחות ממיין היטב את המידעות שנמסרו על ידי למפעלים שלו על פי האינטראטים שלו, ולא היה יכול להיות בתוח שאם יחשוף את העובדה שהנאם הוא שירה בו במידעה מודעית בפני מפעילו, לא תנקוט המשטרה באמצעותם שיביאו לחשיפתו כמודיע משטרתי בפני חברי, או שדבר ידעתו מי היה היורה יחשוף בפני חברי, דבר שיכל היה לסלול את כוונתו לנוקם במאי שירה בו או למי שהוא מעורב בכך, או לסכן את חייו בשל המידעה שתגיעה לאוזניהם של חברי מעורבים בניסיון הרצח, שהוא זהה את מי שירה בו, והוא בכך כדי לסכן את חייו וכי למנוע נקמה כלפים.

ב"כ הנאם הביא ראיות למכביר, וטען ארוכות בסיכוןיו ביחס להتبטאויותיו השונות של המתلون בפני גורמים שונים לגבי זהות היורה, שיש בכך כדי לסתור את גרסת המתلون בחקרותיו לאחר הפיכתו לעד מדינה ובעודתו בבית המשפט.

שקלתי את כל טענות ב"כ הנאם ולא מצאתי שיש בהן כדי לערער את מהימנות המתلون ביחס לזהות היורה. הסבירו של המתلون על אף השוני שבינם סותרים והם משלימים זה את זה, כאשר הלא מחשבתו היה מורכב ויכול להיות מושפע מאינסטינקט ו邏輯יים שונים מעט לעת וככלפי גורמים שונים, שאוטם סביר שלא יכול היה לזכור באופן מדויק ביחס לכל עיתוי וביחס לכל גורם. המכנה המשותף של אותם הסברים היה שכל עוד לא ביקש מעמד של עד מדינה לא רצה להיחשב כמלשן בעיני חברות העבריים, רצה לנוקם וחשש שחשיפת העובדה שהוא זהה את הנאם למי שירה בו בפני קשת רחבה של אנשים וגורמים, יכולה להזיק לו ולסקן את חייו.

הריאות והטענות שהציג ב"כ הנאם, בקשר לכך מושתתות על ההנחה שהנאם ידע באופן רצינלי ומדויק מה היה השיקול שלו ביחס לכל אמירה הנוגעת לזהות היורה במהלך כל התקופה מאז הירוי כלפי עד לחקרותיו כמתلون במשטרה ועדותו בבית המשפט.

נראה לי שהדברים אינם כך, סביר שהנאם במהלך כל התקופה הנ"ל, פעל במידה מה באופן אינסטינקטיבי, ובמידת מה באופן מוחשב על פי השיקולים והאינטרסים שונים שהיו לו בשלים שונים, ואין זה סביר שהוא יזכיר הום מה היה השיקול והאינטרס שלו בכל אחד מהשלבים וביחס לכל אחד מהגורמים איתם שוחח. המכנה המשותף להם בכל השלבים עד למסירת עדותו כמתلون במשטרה, היה אי רצונו לחסוף את עובדת ידעתו ביחס לזהות הנאם למי שירה בו, בפני קשת רחבה של אנשים, משומש חשש לחייו, מפני שלא רצה להיחשב לאחר מותו כמלשן, ובשלבים יותר מאוחרים בגלל רצונו לנוקם למי שהוא מעורב בירוי, והשיקול האינסטינקטיבי של כל עברין ועתים גם מי שאינו עבריין, להימנע מהחשוף את מי שירה בו, מתוך חשש שחשיפת הדברים יכולת הגיעו לידי מושה מעורב בירוי והוא בכך כדי לסכן את חייו. העובדה שהמתلون התבטה באופן שונה בעניינים שונים בדרכים שונות, שהמכנה המשותף שביהם היה אי רצונו לחסוף את העובדה שהוא יודע שהנאם, היה זה שירה בו, למעט מקרים חריגים, הסבירה על ידיו באופן סביר ומהימן.

הסתירות והתמיות שהעלתה ב"כ הנאשם אין נראות לי מהותיות, ולא היה בהן כדי לפגוע בנסיבות המתלוון בעניין זה. בעת שניסה המתלוון לקבל מעמד של עד מדינה, ועוד לפני שנחתם אותו הסכם של עד מדינה אמר המתלוון לקצין המודיעין, רפי עמוס, שבנוסף לירי נשוא אישום זה, שנעשה על ידי הנאשם, ניסה בן וענונו לירוט בו באולמי הינומה בбар שבע בחודש 11/2011 שהוא חש שאנשים שהוא הכיר בגדו בו, שאינו רוצה להמשיך בחיים העבריים, והוא מבקש להיות מאובטח על ידי המשטרה. הסבר זה נראה לי סביר ומהימן ולא הופרך בשום ראייה.

בנוספ', נראה לי כי קשה להצביע על מנייע ממשי שהיה יכול להיות למתלוון להיעיד על זהותו של הנאשם כמי שירה בו אלמלא היה הדבראמת. המתלוון העיד על כך שהנתנו לא עשה לו כל דבר רע, גם הנתנו לא חלק על כך, ולא היה למתלוון עניין להעיל על הנתנו עלילת שווה. יתרה מכך אין למתלוון אינטרס להסיר כל סכנה של חקירה או משפט מעלה מי שירה בו, ואם הוא מפליל אדם שלא ירוה בו - הוא מטיב עם היורה האמתי ומסיר ממנו סכנה כאמור, ומובן שהוא בנגד לאינטרס שלו לגמול לירוה.

אין כל ראייה שהעובדת שמי שירה במתלוון היה הנאשם ידועה למשטרה לפני מתן עדותו של המתלוון בקשר לכך. במצב זה לא ניתן להצביע על כל אינטרס ממשי שהיה יכול להיות לננתו להיעיד על עובדה זאת, אלמלא זו עובדה נconaה. עדותה בעניין זה הייתה יכולה רק להוסיף לו שונים פוטנציאליים בדמותו הנתנו וחבריו, ולא היה בה כדי לתרום דבר למעמדו עד מדינה. המתלוון חש בפני המשטרה במסגרת ניסיונו לקבל מעמד של עד מדינה מסכת של עבירות חמורות בהן היה שותף במסגרת ארגוני פשע שכלו, ניסיונות רצח, שחיתות, הימורים והברחת הון, בהקשר של שלושה ארגוני פשע נגד נאים רבים, ולא ניתן להצביע על כל עניין שהוא לו להוסיף עוד ניסיון רצח בו הוא מאישים את הנאשם, אם זה לא היה שותף לעבירה.

הטענה שהמתלוון חסד בנתנו והיעיד נגדו משום שריצה לנתקם בו, אינה נראה לי סבירה בנסיבות העניין.

אין זה סביר שהמתלוון יעד עדות שקר נגד הנתנו שהוא זיהה אותו כמי שירה בו רק בגלל חסודות שהיו לו בקשר לכך, בשל מבנה גוף או בשל העובדה שהנתנו ברוח לטאה או שהוא נער.

היו חסודות נגד חסודים רבים שנעצרו בגין חסד לניסיון הרצח של המתלוון, ואין הסבר לכך שהמתלוון יפליל דוקא את הנתנו בשל העובדה שהוא לפני הנתנו חסודות שהוא ביצע את ניסיון הרצח.

המתלוון חש את עצמו מצד גורמים הקרובים לננתו לפוטנציאלי של סיכון נוסף מעבר לסיכון להם הוא היה נתן עד מדינה, ואין זה סביר שהוא מעיד עדות שקר נגד הנתנו כדי לנתקם בו, רק בשל החסודות שהיו לו לפני, אלמלא העובدة שהוא זיהה אותו כמי שירה בו.

לשאלה מדוע ביחס לניסיון של בן וענונו להרוג אותו הוא מסר מידע מודיעיני ביחס לזהותו של היורה, בעוד שעדי הנתנו הוא לא מסר מידע מודיעיני ביחס לזהות הנתנו כמי שירה בו, אמר המתלוון שבן לא ניסה להרוג אותו, אלא רק ירוה בו רק כדי לאיים עליו לפגוע בו, בעוד שהנתנו ניסה לרצוח אותו, והוא אף נתקל בבן וענונו לאחר מכן שוחח איתו ולא עשה לו דבר, בעוד שעם הנתנו הוא לא נתקל לאחר מכן.

בקשר לכך אמר שכשהחליט להtentak מהחברה העברית ולהיות עד מדינה, החליט גם לספר על הנתנו כי הוא ניסה להרוג אותו (עמ' 135-136). הסבר זה נראה לי סביר ומהימן.

באשר לטענת ב"כ הנאשם כי המתלון אמר שסיפר ליקיר שريك' שהנאשם הוא שירה בו (עמ' 175-177) בעוד שיקיר מכחיש את הדברים וטען שהוא אמר לו שהיורה היה רעל פנים, ולא אמר לו שהנאשם היה זה שירה בו, אמר המתלון שיקיר לא יגיד היום שהיורה היה הנאשם, אך בסמוך לאירוע הוא היה ביחסים טובים עם יקירות, הוא אהב אותו אהבת אמת, וסיפר לו שהיורה היה הנאשם. הסבר זה נראה לי סביר ומהימן. עדותו של יקירות שريك', בעניין זה, אינה נראהית לסבירה ומהימנה, לאור העניין שהיה לו להימנע מהफלהת הנאשם, ולאחר שנמצאו סתרות בלתי מוסברות בעדויותיו כמפורט לעיל, כאשר יקירות ניסה להעלות באמירה שנמסרה על ידיו בסמוך לאירוע את העובדה שהנאשם היה נכון ביבותו של שחר בליל היר (נ/16).

באשר לטענות ב"כ הנאשם, כי בהתאם לפרפרחות של הידיעות המודיעיניות בהן יקירות נשמע אומר כי מי שירה היה רעל פנים, וכן יקירות והמתלון חוסדים בנאשם, אמר המתלון שהוא יודע בוודאות שיקירות ידע הכל ולאחר מכן עשה סולחה, וכן שלפעמים הם היו מוציאים ידיעות סתמיות כדי שייהיו למודיעין דברים שונים (עמ' 181-187).

בקשר לכך, נראה לי שאין בטענת ב"כ הנאשם כדי לפגוע במהימנות המתלון. ההסברים לכך שיקירות נשמע אומר שנאמר לו שהיורה היה רעל פנים, יכולם להיות הסברים שונים, שהוא לא רצה שאחרים או המשטרה ידעו שידועה לו זהות הנאשם כמו שירה, על פי מה שמסר לו המתלון, מאותה סיבה שהמתלון וערביינים אחרים אינם יכולים לחשוף את דיעותיהם בדבר זהות היורה, על מנת שלא להיחשף כמלשינים ועל מנת לא לסכן את עצםם, ואין לקבל את דבריו של יקירות, שנאמר לו על ידי המתלון שהיורה היה רעל פנים, כעובדת נכונה. בכך שיקירות נשמע אומרשמי שירה היה רעל פנים וכן שהו והמתלון חוסדים בנאשם, לא הייתה ממשום הלשנה ממשית שאינה מקובלת בעולם העברייני, הוואיל ולא הייתה בכך הפללה ממשית של הנאשם, אלא רק חשד בלבד. לעומת זאת עדות המתלון, שהuid שאמיר מפורשת ליקירות שזיהה את הנאשם כמו שירה בו. בנסיבות העניין לא עליה על יקירות כערביין להפיץ את הדברים שאמיר לו המתלון, הוואיל ובכך היה נתפס כמלשן וכמי שמפיץ שמועות עם ראיות מפלילות נגד הנאשם.

כמו כן, לא ניתן לקבוע באילו נסיבות נשמע יקירות אמר את הדברים שנרשמו במידע המודיעיני, אם מדובר במידע אמיתי בעל משקל ראוי ומה היו המניעים שלו לומר את הדברים. יש אפשרות סבירה שהיה לו עניין לומר את הדברים כפי שאמיר אותם, גם אם לא היו נוכנים מסיבות השמרות עימם, ולא ניתן לקבוע שדבריו אלו היו בעלי משקל ומהימנות, לאור העובדה מהימנותו כמפורט להלן, ואין בפרפרחות אלו כדי לפגוע במהימנות עדות המתלון בקשר לכך שזיהה את הנאשם כמו שירה בו.

בנוסף, גם לו היה מתברר שדבריו של יקירות, שהמתלון אמר לו שהיורה היה רעל פנים היו נכונים, ולא נאמר לו על ידי המתלון שהיורה היה הנאשם, דבר שאינו נראה לי כאמור, לא היה בכך כדי לפגוע במהימנות עדות המתלון בקשר למקרה כזה, לא ניתן לשולлеч אפשרות סבירה שהמתלון טעה בכך שאמיר שהוא סיפר ליקירות שהיורה היה הנאשם, אף שבפועל אמר לו שהיורה היה רעל פנים והוא רק חשד בנאשם. מבחינה זאת, המתלון אמר לאנשים שונים שהיורה היה רעל פנים, וגם אם כיוון הוא סבור בנסיבות שאמר ליקירות שהיורה היה הנאשם, אין בכך כדי לעורר את מהימנותו ביחס לזהות הנאשם כיוון, הוואיל יוכל להיזהר אפסירות שגם ליקיר הוא אמר שהיורה היה רעל פנים והוא חשד בנאשם, כפי שאמיר אחרים, ואין לשולлеч אפשרות שהוא סבור בנסיבות שהוא אמר ליקיר שהיורה היה הנאשם בגלל הקרבה המייחדת שהיא בין ליבן יקירות. בקשר לכך נראה לי כאמור לעיל שמדובר בזכרון אפוסטוריון לאחר פרק זמן ארוך, ויש אפשרות שהמתלון לא זכר במידוק מה אמר לכל אחד מחבריו במקומות שונים ביחס לזהות היורה, וגם אם טעה במקרה זה או אחר, אין בכך כדי לעורר את מהימנותו ביחס לעובדה שהוא ראה את הנאשם כמו שירה בו, עובדה שמטבע הדברים נחקקה אצלו וזכר אותה היטב.

יש לזכור שהלך המחשבה בו היה נתון המתלון לאחר טראומת הירוי כשהוא נורה בפתח הבית של חבירו, חוד שמי מחבריו הקרובים ביותר היו מעורבים בכך, כמו שהתקיים בו הפסוק: "**אִישׁ מִרְעָהוּ הַשְׁמָרוּ וְעַל־כֵּל אֲחֵיכֶם**"³ (ירמיהו ט, 3). במצב זה, היה המתלון מן הסתם בדיימה קשה, מה לספר על שairע לו ולמי לספר, שכן לא יכול היה לדעת מי מבין חבריו הקרובים ביותר היו לצדוי וממי מהם היה מעורב בניסיון לרצוח אותו. בנסיבות אלו, סביר להניח שגם הסתום, בסמוך לאחר האירוע נקט במשנה זהירות, ונמנע מלספר שהוא זיהה את היורה, מאותם הנימוקים שהצביע עליהם. רק בשלב מאוחר יותר, כאשר סביר שהוא יכול לסגור על חלק מחבריו, הרשה לעצמו לספר למי מהם על זהות היורה. מחשבה זו הייתה נזילה והשתנתה לאורך התקופה, ויש אפשרות סבירה שלאחר תקופה ממושכת, יכול היה המתלון לטועות ביחס לשאלת מי מחבריו סיפר על זהות היורה ולמי רק אמר שהיורה היה רעל פנים.

כמו כן, נראה לי סביר שגם אם הנאשם אמר ליקיר שהיורה היה הנאשם, יקיר לא היה מאשר היום את הדברים, כדי לא להיחשף בחברה העבריתnam, ולאור העניין שיש לו להגן על הנאשם ונטיעתו לסייע לו, כפי שעולה מכלול הראיות, כדי שיפורט להלן בהתייחסות לעדותו של יקיר. עוד יש להוסיף, כי מעבר להשתיכותו של יקיר לחברת העבריתnam ולחברים על פי הקודים שלה, לאחר ניסיון הרצח, יקיר התקרב לאילן שיטרית ומהנסיבות האופפות תיק זה, ברור שנטיעתו לא תהיה לאשר את גרסת המתלון אלא את גרסת מי שאלן מעוניין בטובתו, שכן בכך יש לו רווח כפול: הוא מרוחק עצמה מהמתלון שהוא עד מדינה ומרקם עצמו לאילן ובכך מזער את הסיכון לפגיעה גם בו.

באשר לטענת ב"כ הנאשם, כי המתלון טען שראה ביום האירוע את שחר מסיר את המצלמות, דבר שלא היה נכון, הסביר המתלון שהוא לא ראה את שחר מורייד את המצלמות אלא רק שראה את המצלמות פועלות, וכששאל את שחר בקשר לכך, אמר לו שחר שהוא עובר דירה.

בעניין זה טענה ב"כ המאשימה בסיכוןה, שבעימות אמר השוטר לשחר שהוא טען שראה את שחר מורייד את המצלמות, אך המתלון עצמה לא אמר את הדברים (סיכון המאשימה, עמ' 13).

הסביר זה נראה לי סביר ולא נסתור על ידי ב"כ הנאשם.

יתרה מכך, רס"ב איליה גולדין העיד שבמחשב הבנייה שנתפס בביתו של שחר, ששימש בין היתר, למצלמות אבטחה בביתו, וכעולה מהדו"ח שעריך (נ/9), נמצא 577 קבצי וידאו מוחוקים באופן יום מיום 14.2.11 על ידי משתמש המחשב, והדבר מדובר בעד עצמו.

באשר לטענה שהמתלון הרשה לעצמו להעיד שהוא זיהה את הנאשם כמו שירה בו, הויל וחוד בו, נראה לי שטענה זאת אינה סבירה. אף שהייתו המתלון השערה שאילן בן שטרית וחרם בניתה היו מעורבים בניסיון הרצח על ידי הנאשם, הוא הסתפק בכך שומר שמדובר בשערת וידאו מהפלטת המפורשת (עמ' 18). במצב זה, נראה לי סביר שלו היה מדובר רק בחשד או השערה, המתלון היה מנע מהפלילו, כשם שלא הפליל את אילן בן שטרית בעניין זה, על אף החשד שהוא לו כלפיו, ואין זה סביר שדווקא את הנאשם הוא יפליל בשל חשד או השערת, בעוד שתאילן בן שטרית ואת שחר בניתה הוא מנע מהפליל ביחס לניסיון הרצח שלו, אף שהוא לו חשדות כלפייהם בקשר לכך.

באשר לטענת ב"כ הנאשם, כי גם שמוליק גרינברג, אבי אגבבה וgil אלבז טענו שהמתלון אמר להם שהאדם שירה בו

היה רעל פנים, הרי ראשית המתلون אמר שהדברים אינם נכונים. כמו כן נראה לי שעדותו של שמוליק גרינברג אינה מהימנה. לגרינברג יש עניין לסתור ולהחליש את מהימנות המתلون, שמעיד נגדו בכתב אישום חמור שהוגש נגדו. גם לו היה מוכח שהמתلون אמר את הדבר, דבר שאין לנו נראה לו, לא היה בכך כדי לערער את מהימנותו של המתلون, הוואיל ואמר, יש אפשרות שטעה בכך, כפי שסביר שאמר לאנשים נוספים שהיורה היה רעל פנים ולא רצה לחשוף בפני כל אחד את העובדה שהוא יודע שהיורה היה הנאשם, מאותן סיבות עליהן הצביע המתلون, הינו: על מנת שהדבר לא יווודע, על מנת לנוקם ביוירה או מתח ש恢ה יסקן אותו. בעניין זה, גם עדותם של אבי אגבבה וgil אלבז, אינה נראית לי מהימנה, מאותן הסיבות, לאור נתיותם לשיער לנאים.

כמו כן, חזר ואמר המתلون בעדותו החוזרת בשלב של עדי ההגנה מיום 30.12.13, שמספר לחברים מהකוצה של שמוליק גרינברג שהנאשם היה היורה. כשהוזג לפניו תמליל שיחה שהקליט המתلون בפרשת גרינברג (מט 44/12 נ/23), הסביר כי באותה שיחה הוא שוחח עם בנו של שלומי זיתון שהיה בן 8-7, והוא סיפר לו על כך שהוא בו, אך לא סיפר לו על זהות היורה. הסביר לכך היה שלא רצה לערב ילד קטן בגין זהות היורה, אף שהקלטה הייתה זומה על ידי המתلون, הסביר המתلون שלא חזר על הדברים בשיחתו עם שלומי זיתון הוואיל ולא ראה בכך כל תועלת. הסביר זה נראה לי סביר ומהימן, ובנוסף כאמור לעיל גם אם הייתה טעות בעניין זה מצד המתلون, דבר שאינו נראה לי, לא ניתן לטעון שזכרו בזיכרון מה אמר לכל אחד בכל אחת מהשנים שחלפו בעניין זהות היורה, בעוד שההתמונה שהנאשם היה זה שירה בו נחקרה אצליו וסביר להניח שהוא זכר אותה היבט.

עדותו של שמוליק גרינברג, שטען שיש הקלטה שלא הוצגה, לפיה נשמע המתلون אומר לו שהיורה היה רעל פנים, אינה נראית לי סבירה ומהימנה. עדותו של גרינברג בעניין זה הייתה כבושה ובלתי מהימנה כאמור לעיל. כמו כן, יכול היה הנאשם לנתקט באמצעות לגילוי אותה הקלטה ולהביאה כראיה מטעמו אם הייתה הקלטה צאת, ומשלא עשה כן, יש בכך כדי להחליש את הטענה, שלא הוכחה שבאה מפי עבריין שהמתلون מעיד במשפט נגדו.

ג. התוספת הראייתית לעדותו של המתلون

מבוא

המתلون מסר לראשונה לרפי עמוס שהנאשם ניסה לרצוח אותו, בעת שביקש לקבל מעמד של עד מדינה. לאחר חתימת ההסכם של עד מדינה העיד על כך במשטרת ומסר עדויות בגין העבירות בהן היה שותף.

במקרה זה נחתם עם המתلون הסכם עד מדינה בפרשיות אחרות בהן היה המתلون שותף לעבירות, לגביון גדרש סיוע לעדותו, אך בדיון זה, לא היה המתلون שותף לעבירה המוחסת לנאים, ואינו נחשב כדין שעדותו טעונה סיוע, אלא רק חיזוק (ע.פ. 2887/07 **יריב ברק ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי), ע.פ. 3197/07 **ואהבי עיאט נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי)).

כמו כן, יש לבחון האם יש בכלל ראיות כדי להוכיח את האישום נגד הנאשם מעבר לספק סביר.

האמור להלן הוא התנוגות מפלילה של הנאים: לאחר שנמלט מהארוע ונצפה לאחר 4 دق' במאפייה (ת/11, ת/76), כשהוא מזיע ולחוץ, ביקש להזמין עבורי מונית בשעה 4:04 לפנות בוקר (כעולה מת/99) והזדהה בזיהות בדייה, נמלט לטאבה למשך 21 يوم, בצדיו ניתן יהיה לבצע בו בדיקות פורנזיות (ת/59, עמ' 2) וחזר לארץ לאחר ששותפו שחר בניתה שוחרר ממעצר, כשהוא הבין מה הראיות נגדו.

כעולה מהודעותיו של עד הتبיעה ישראל חזן (ת/1, ת/1א), שהוגשו לאחר שהוכרז כעד עין, וمعدותו, במהלך תיאר שהנאשם לא נכנס למאפייה, **וש"ה בן אדם בא לחוץ כאילו, עצבני, הסתכל לצדדים, מזיע זהה** (עמ' 20, ש' 10-11). כן ציין, שהנאשם הודה בשם "ארץ", וכן שהוא נראה מבוהל והסתכל מצד לצד, כאילו שמשהו רודף אחריו (עמ' 24-25). כן הסביר בחקירה החוזרת, **שהנאשם נראה לחוץ והழיע**, והואיל ומדובר היה בתקופת החורף, הדבר נראה לו מזר (עמ' 27).

בעדותו של בעל המאפייה - יair אברג'יל (ת/31, ת/31א, ת/31ב), סיפר שהעובד שלו ח' הסב את תשומת לבו לבחור שהוא בחוץ ונראה היה לו שהוא מבוהל. בהודעתו ת/31א אמר: **שהוא ראה בעצמו את הנאשם שהוא לא רגוע ולחוץ** (ש' 7-6), ובהמשך אמר: **"ראיתי שהוא לא רגוע, ישוב נשפנו בין כפות ידיו, משפשף את הפנים"**, וכשהמוניות הגיעו למקום, הוא ממש רץ אליה (ש' 8-9). בחקירה הנגדית, טען שהוא לא ראה בעצמו את הנאשם, ושכן סיפר לו העובד שלו - ח' אם כי לאחר שהוכרז כעד עין, אישר **שהוא את הנאשם** מחדר הביצקים, ראה את התנהגותו כי היה לא רגוע ולחוץ, ואישר שהוא רץ אל המונית (עמ' 135 לפרטוקול מיום 26.12.14).

הלכה פסוכה היא שהתנהגות מפלילה מאחרת של נאשם **מחייב סיוע לראיות הتبיעה** (י. קדמי, על הראות חלק ראשון, עמ' 316, 2009). בעניין זה, הרי **שהימלטות או הימלטות נאשם לאחר התרחשויות מעשה עבירה**, יכולם לשמש ראייה תומכת ומסייעת, כאשר ביחיד עם שתיקתו של הנאשם בחקירהו במשטרה, למעט "נאמם" שמסר בעדותו, שמהווה "עדות כבושא", יש חיזוק משמעותי לראיות הتبיעה נגדו (ע"פ 3452/11 **איתמר שאלתיאל נ' מדינת ישראל**, ע"פ 571/86 **עמרם אדרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 329).

התנהלותו של הנאשם לאחר אירוע הירוי

כאמור לעיל וכפי שעולה מראיות חיצונית נוספות כולל דברי הנאשם, הנאשם הלך לאחר האירוע למאפיית שחמון שהייתה בקרבת הבית, ובקיש להזמין מונית ונראה על ידי עובד המאפייה. ח' מגן העיד שהוא הציג, היה לחוץ, עצבני והסתכל לצדדים, כאמור בעד שאותם יש להעיף על פני המשפט, בשים לב לכך שאמרתו התקבלה כראיה (ת/1 ות/1א). על כך העיד גם יair אברג'יל בamusתו במשטרה, שהתקבלו כראיה, לאחר שהוכרז כעד עין, והן עדיפות על פני עדויותיהם בבית המשפט (ת/31, ת/31א).

עובדה זאת תומכת במעורבותו של הנאשם בירוי, שכן אם לא היה מעורב בכך, לא היה מגע בחיפזון ובמצב של לחץ למאפייה וمبקש שיזמין עבורי מונית, ונמלט לטאהה.

על פי פלט השיחות (ת/99) השיחה שבה הזמנה המונית הייתה בשעה 4:04, מיד לאחר אירוע הירוי.עובדה זאת מציבה על כך שהנאשם מיהר להסתלק מאיית לאזרור טאהה, על מנת שלא להיעצר ולא רצתה להיחשף בטלפון האיש שלו כדי שהיא במקומות (ת/31, ת/31).

הסבירו של הנאשם שלא רצתה להזמין בעצמו את המונית הוайл ונגagi המונית אינם גענים לקיירותו להזמנת מונית בשל חובותיהם הכספיים כלפיו, אינו נראה לי סביר ומהימן, שכן מהעדויות עולה שנהג להזמין מוניות בדרך כלל ושהייתה היענות להזמנתו, ואף לא הובאה לעניין זה כל ראייה, זאת למרות שהנאשם טען כי כך נהגו נגagi מוניות רבים, ולא הייתה כל מניעה בזמן ولو אחד מהם לעדות, שכן ברור היה אף לנאים שעניין הזמנת המונית לא על ידו ובשם בדי, הינה דבר המחייב הסבר מצדו.

כמו כן, תועד הנאשם במצולמות הבדיקה, כשהוא ממතין מוחץ למאפייה למוניות שאספה אותו (ת/76). בנוסף, פلت הכניסה והיציאה של הנאשם (ת/43), מראה שהנפטר נרג ליצאת הארץ לטאה בין השעות 20:00-22:00, בעוד שבים הירי הוא יצא באופן חריג בשעה 15:04, בסמוך מיד לאחר האירוע. עובדות המצביעות על כך שייציאתו לטאה הייתה קשורה לרצונו להימלט מכל קשר לירוי.

גם הסבירות לכך שמדובר לנכון להישאר בטאה במשך שלושה שבועות, אינה נראה לי סביר ומהימן, ויש בו כדי לחזק את עדות המתלוון שהואഴה שירה בנפטר, שאמ לא כן, לא היה נשאר שם במשך שלושה שבועות, מה גם שבכך נמנעה מהמשטרה האפשרות לבצע לו בדיקת פרופרינט ביחס לשודדי ירי. הסבירות שבטאה יש שוטרים שיכולים לעלות על התנהגות מחשידה וכי החליט להישאר בטאה עד לשחררו של שחר מעצר בגין הצורך לטפל בהלוואות, אינה נראה לי סביר ומהימן. לו לא היה לנפטר אינטראס מובהק להמנע מלחשוף לחקירה בעניין הירי במתלוון, סביר שהיה נמנע מלצאת לטאה, או למצער מחיש את חזרתו לארץ על מנת לאפשר למשטרה לחקור אותו בזמן אמת בסמוך לאירוע. מבחינה זאת, הסתלקות הנפטר והעלמותו לפרק זמן ממושך תומכת בעדות המתלוון (ע.פ. 3452/11, **איתמר שאלאיל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו); ע.פ. 571/86, עמרם אדרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו); ויש בה אף כדי ללמד על חששות אשם.

התנהגות זאת של הנאשם לאחר האירוע, הינה התנהגות מפלילה שיש בה כדי לחזק את עדות המתלוון ואף כדי לשמש סיוע לעדותו (ו. **קדמי, על הראות**, חלק ראשון, 2009, עמ' 310).

עדותו של יקיר שרייקי

ביחס לעדותו של יקיר שרייקי, נראה לי שאין מקום לקבל את עדותו לאור הסתרות שנמצאו בה ולאור מגמותו לס"ע לנפטר, אך ניתן להסיק ממנו מסקנות בשל העובדה שהוא ניסה להרחיק את הנאשם ממקום האירוע.

באמרתו (ג/16), שהוגשה על ידי ב"כ הנפטר, שגבתה בסמוך לאחר האירוע, אמר כי בעת שהיא בבית בליל האירוע, החל בסמוך לשעה 00:22, הוא נוכחים בבית רק הוא, שחר, המתלוון, חברתו של שחר ובתה, בעוד שעלה פי עדויות רבות שהנפטר לא חלק עליו ואף על פי עדות הנפטר עצמו, גם הנפטר היה בביתו של שחר בליל האירוע.

ניסינו של יקיר להעלות את נוכחותו של הנפטר בליל האירוע מצביעה על ניסינו להרחיק את הנאשם מהאירוע, ויש בו כדי להחליש את מהימנותו בכלל, וביחס להכחשתו כי המתלוון סיפר לו מיד לאחר האירוע שהנפטר היה היורה, בפרט. עובדה זאת תומכת בגרסת המתלוון כי הנפטר היה היורה ומצביעה על העדר מהימנותו של יקיר שרייקי שהכחיש את דבריו הנפטר בעניין זה.

שמירה על זכות השתקה והסתרת עובדות רלוונטיות

הנפטר נחקר לראשונה ביחס לאירוע כשזר מטהה ביום 8.3.11, 6.3.11 ו-10.3.11, בהם שמר על זכות השתקה.

לאחר מכן נחקר ביאחבי"ל ביחס לעבירות הימורים והלוואות ביום 1.2.12. גם בחקירה הזאת שמר על זכות השתקה, עמוד 54

פרט לכך שאמר כشنשא על אירוע הירי, שהוא היה בטאהה, וכשהזר שם נוצר ושותר.

בחקירותו הרבות של הנאשם, שמר בחלק מהן על זכות השתקה, ובחלק אחר מסר מספר עובדות כפי שמצו לנגדו.

בשתיקת הנאשם בחקירה יש משום חיזוק לעדות המטלון, ובהתנהגותו המניפולטיבית בחקירה, בכך שהוא בוחר באופן סלקטיבי באילו נושאים להתבטא ובאיזה נושאים לא להתבטא, אף העלים בחקירהו במשטרתו במשפטו העובדה שהוא היה נוכח בזירת אירוע הירי, עליה סיפר רק בעדותו בבית המשפט. האמור יכול להיות גם משום התנהגות מפלילה המגיעה לכדי ראייה נסיבתית ולכדי סייע לעדות המטלון בקשר לכך נאמר על ידי י. קדמי: "בנסיבות להסביר במסגרת חקירה לשאלות המתיחסות לעבירה אחת וסירוב מוחלט להתייחס לעבירה אחרת, ניתן לראות התנהגות מפלילה העולה כדי סייע לעניין העבירה האחרת" (י. קדמי, על הראיות, 2009, עמ' 312, ע"פ 02/1988 מדינת ישראל נ' מקדאד ע"פ 230/84 חביב נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ט(1) 785, 789, ע"פ 08/1988 מדינת ישראל נ' אמר סנקר, ע"פ 718/14 מנחם אדרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)).

סתירות ותמיות בדברי הנאשם

ביחס לאירוע, הציג הנאשם מספר גרסאות. בת/105 מיום 1.2.12 אמר שהוא היה בטאהה, וכשהזר נוצר, בת/108 אמר שהLEN באותו ערב לטאהה כדי להמר. באותה עת, הנאשם לא היה מודע לכך שהוא נראה מצלום במאפייה מספר דקומות לאחר האירוע.

בmeaning לכתב האישום, הנאשם אמר שאר שחר שהוא נושא לטאהה וכן שהוא במאפייה, לאחר שנודע לו מוחומר הריאות שהוא תועד בצילמות האבטחה בסמוך למאפייה וידע שבבית של שחר נורו יריות.

בשם שלב עד לעדותו לא אישר הנאשם שהיה בקרבת הבית ממנו נורו יריות בזמן הירי.

בכך נסה להעלם עובדה מהותית, שהיא בה כדי להרחיק אותו מכל קשר לאירוע ובכך יש כדיחזק את עדות המטלון. גם העובדה שקשר את נסיעתו לטאהה לרצונו להמר אינה מתישבת עם ההקשר לאירוע הירי, שמיד לאחריו נסע לטאהה.

בקשר לכך אמר על-פי עצת עורך דין במשטרת המינימום שבמיניהם. הנאשם היה זכאי לשמור על זכות השתקה ולהימנע מסירת גרסה, אך יש לכך מחיר.

הנאשם כבש את גרטתו המלאה במשך שלוש שנים עד לאחר ששמע את כל ראיות המאשימה ויכול היה להתאים את גרטתו לכל העדויות. במצב זה היה באמורתו במשטרת ובmeaning כדי לנסות להרחיק את עצמו מאירועים הקשורים לירי, והסבירו לבבשת עדותו לשלב של ראיות ההגנה אינם נראים לי סבירים ומהימנים, כהסבריהם המצביעים על צzon לומר את האמת, אלא על ניסיון להציג גרסה שתפרש ותציג את האירועים באופן שלא תsector ראיות מהותיות מהימנות ותנסה להסביר ראיות אחרות אותן ניתן לפרש באופן שלא יפליל את הנאשם.

טענת הנאשם שגם בmeaning לכתב האישום הסתפק בתשובה כללית, הוואיל ולא סמרק על הפרקליטות ומחשש שב"כ המאשימה תוכל לחבל בגרסתו, אינה נראית לי סבירה ומהימנה.

ב"כ המאשימה לא יזמה הבאת ראיות שלא היו בחומר החקירה, שלא העומד לעיינו של הנאשם, ולא היה יסוד לחשש שתנסה לחבל בגרסת הנאשם וראוי היה להימנע מטענה מסוג זה כשיין לה כל בסיס עובדתי.

נראה לי סביר שה הנאשם רצה לראות איך יעמדו עדי החקירה בראשית ובחירה נגדית, ולאחר מכן לנסות להתאים את עדותו באופן שיתישב עם ראיות החקירה, בעוד שஸירת גרסה מפורטת בחירה או בمعنى שהיא יכולה לסייע אותו בעובדות שלא היו מתיישבות עם ראיות מהימנות שעלו בחיקורת עדי החקירה בשמייעת העדויות. אפשרות זאת אינה מתיישבת עם רצון לחשוף את כל האמת ואין בה כדי להצביע על נימוק סביר לככישת העדות עד לשלב של ראיות ההגנה.

ה הנאשם טען בעדותו שיצא מהדירה כעשר דקות - רביע שעה לפני הירי (עמ' 263), הלך לקנות סיגריות וחזר לדירה כי נגמרו לו השיחות במכשיר הטוקמן. פلت השיחות מהטלפון של הנאשם (ח/93) מראה כי עד לשעה 02:15 הנציג עדין משוחח גם בשיחות יוצאות. ממועד זה ובמהלך האירוע עד לשעה 04:36, הנאשם אינו מקבל ואינו מוציא שיחות מהטלפון שלו.

ה הנאשם טען שכשהמען את היריות חשב שיורו בשחר שהיה חברו הטוב והוא דאג לו. ב"כ המאשימה טענה שלא ניתן הסבר מנייח את הדעת מצד הנאשם מדויק לא ניסה להזעיק משטרה או לחוש לעזרתו בעת שחשב לחברו הטוב שחר נוראה ומיהר לברוח לטאהה, ובמקום להתקשר ולשאול לשלומו של שחר או של מי שנוראה ברוח ללקת למאפייה להזמין מונית ולבסוף לטאהה - טענה זו לא קיבלה מענה של ממש.

ביחס לטענת הנאשם שלא היו שיחות יוצאות, טענה ב"כ המאשימה שגם לשיחתה של דלית שהתקבלו במכשיר שלו בשעה 04:36, לא ענה, כפי שעולה מהפלט ת/93 (עמ' 28 לסייע המאשימה). הסברו של הנאשם שלא התקשר כי לא היו לו שיחות יוצאות, אינו מסביר מדויק לא ניסה להתקשר מטלפון אחר ומדויק לא ענה לשיחה הנכנסת של דלית. טענת הנאשם שלא הייתה לו שיחה מדילית אינה מתיישבת עם מצאיו פلت השיחות. גם טענת ב"כ הנאשם שאין ראייה שהשיחות במסרון יצאו מדילית, אינה מסבירה מדויק לא השיב הנאשם לשיחות שיצאו מהמכשיר שלו, ולא ניסה לשאול לשלומו או לשלומו של שחר בעת שהתקבלה אצלו שיחה מהטלפון של דלית (פרוטוקול מיום 17.6.14 עמ' 270-272).

סתירות אלו יכולות הגיעו לידי שקרים המשמשים כסיעוע, התנהגותו המיניפולטיבית בחקירה באופן השימוש המיניפולטיבי בזכות השתייה יכולה להגיע לכדי סיוע (**י. קדמי, על הראות, עמ' 309-298**).

ביחס לאירוע, אמר הנאשם כי בלילה האירוע יצא לטאהה להמר, כפי שהוא רגיל לעשות, ובעת שהיה בטאהה שמע שחר עוצר, המtan שחר ישחרר על מנת שהיה מי שיטפל בכו ההלואות, אז חזר ונעצר במסוף בטאהה. בגרסה זאת, לא אמר הנאשם דבר על כך שבليل האירוע שמע ירי בעת שהתקרב לביתו של שחר.

כמו כן, טען הנאשם שהוא ידע שהמתلون הינו עד מדינה וחזר ארצها מדרום אפריקה בידיעת שהמשטרה מחפשת אותו, והוא בכל זאת הגיע לארץ בידיעה שהוא חף מפשע. מעבר לכך סירב להזכיר ושמר על זכות השתייה.

בחיקיותו במשטרת לא אמר אם היה בטאהה או לא היה בטאהה בזמן האירוע, לא אמר שהויה בקרבת הבית של שחר בזמן האירוע וגם לא אמר שהויה בקרבת הבית של שחר ושמע את יקייר ורק אז הלך לטאהה. בכך רצה להרחיק את עצמו מכל קשר לאירוע, ויש בכך כדי להחליש את מהימנותו ולחזק את גרסת המתلون.

פלטי הכניסות והיציאות של הנאשם לטאהה ומטהה בחודשים ינואר-פברואר 2011 (ת/43), מוצבאים על כך שהוא יצא בתקופה האמורה לטאהה רק בזמנים בוודדים בהם הזמן על ידי שחנים, והוא יצא לשם בסמוך לשעות 20:00 - 22:00 ושב לארץ בסמוך לשעות 03:00 - 05:00, בשל העובדה שלא הייתה עובدة רבה בטאהה בשל האירועים במצרים, בעוד שהייציאת לטאהה בסמוך לשעה 00:04 לפנות בוקר הייתה חריגה. על כן סביר להניח שיצא לשם בחיפזון על מנת שלא "יעזר, שלא יחקר ולא יעבור בבדיקות פורנזיות כגון: בדיקת פרופרינט.

ביחס לטענתו של הנאשם שהוא יותר מסוכן לצאת לטאהה, עולה מעדות של מנהל מסוף טאהה, לאון אוחנה (ת/45) כי לא נערך חיפוש על אנשים שיצאו לטאהה ולא בוצעה בדיקה במגןומטר ואפשר היה לעبور לשם גם עם נשק, כאשר הבדיקות נעשו רק לשבים מטהה. הסברתו של ב"כ המאשימים בעניין זה, נראה לי סביר וудיף על פני טענתו של הנאשם.

טענת הנאשם כי ביקש מעובדי המאפיה להזמין מונית, הוואיל ולא רצה להזדהות בשמו בפני נהגי המוניות, אינה סבירה, לאור העובדה שגם במאפיה הוא הזדהה בשם בדיו והדבר מצביע על כך שרצתה להסתיר את נסיעתו לטאהה, ועל כן שגם לו היה מזמן את המונית עצמה יכול היה להשתמש בשם בדיו.

ה הנאשם לא נתן הסבר סביר ומהימן להתנהלותו בהסתלקותו מזירת האירוע ומנוסתו לטאהה וגם בכך יש כדי להצביע את מהימנות עדותו וכי לחזק את עדות המתלונן.

כל הסתירות והתמיות הנ"ל, מצביעות אף הן על התנהלותו המינימלית של הנאשם, הן בחקירהו, והן בעדותו בבית המשפט, ויש בכך כדי להגיע אף לשקרים, שבכל אלה יש כדי לשמש חיזוק וסיווע לעדותו של המתלונן כאמור לעיל.

התנהלות המתלונן

התנהלותו של המתלונן, שלא חזר לאילת לאחר שוחרר מבית החולים, מלמדת אף היא כי הוא ידע מי היורה ולאילו גורמים הוא היה קשור. במהלך עדותו הסביר: "מה שהסבירתי שאחרי הירי באילת, זה מוטי אברהמי ירה بي והוא היה מקשר למיכאל מор, ומיכאל היה מחובר עם אילן והם רצו להשלים את העבודה, אז אין סיכוי שאני אחזור לשם, כי הכל מתנהל במרותו של אילן.." (עדות מיום 10.9.13, עמ' 77, ש' 21-30).

המתלונן הסביר בעדותו **שלא אמר שהנ帀ה ירה בו, תחילה כי רצתה להתנער מהחוקרים בשל הכאבם מהם סבל, ובהמשך הוסיף, שמאחר והוא רצה לנוקם בו, והן מאחר וחשב שהוא הולך למות, והוא לא רצה למות בידעה שהוא נחשף כמקור משטרתי.**

קשרו של הנאשם עם שחר בניטה ומיכאל מор

ב"כ המאשימים התייחסה בסיכוןיה לכך שהנ帀ה ראתה כי מיכאל ושהר היו חברים שלו, שהוא (הנ帀ה) עבר בהלוואות למהמרים בטאהה עבור שחר, וכששחר הפסיד כספים הוא החל לעבור בטאהה עבור חברה בבעלותו של מор, אף הכחיש שהוא עבד במישרין עבור מор (25.5.14, עמ' 235-238, 238 לsicomi המאשימים), ובהמשך אישר נתן הלוואות בטאהה בזמן האירוע מטעם החברה שהיא שיכת לדבריו למשפחה של מор (עמ' 238). מנגד, בחקירהו במשטרה מיום 1.2.12, טען הנאשם שחר לא היה חבר שלו. הוא נשאל אם שחר נתן לו הוראות והוא הכחיש (עמ' 12).

(35), וטען ביחס למיכאל מור שהדבר היחיד שהוא לו באילת היה הלהואות בטאהה עם חשבונות (ת/105, עמ' 38, ש' 15, עמ' 41 ש' 4-5).

בעדותו בבית המשפט נשאל מדוע בחקירותו במשטרה לא אמר שמדובר בחברה השיכת למשפחתו של מור כפי שטען בבית המשפט, אלא אמר שמור עצמו עסוק בהלוואות, ובשיות שביצע הנאשם עם מור לאחר האירוע, הוא שוחח עם מור על מעצרו של מור ושל שחר ודיבר על העברת כספים של חייב בשם מורים למור (שיחות 532, 586, 629, 644, 659, 659, בameda 52146). בתשובה לכך, אמר הנאשם בחקירותו הנגדית שהוא התכוון להעברת כספים למשפחתו של מור ולא למור עצמו. הסבר זה אינו נראה לי סביר ומהימן, אך שיש בסתריות הנ"ל כדי להחליש את עדות הנאשם וכדי לחזק את עדותו של המתلون, שכן הדבר מצביע על קשר ישיר עם מור ושחר, והתחשותו של הנאשם לקשרו עם שחר ועם מור מצביע על ניסיונו להרחק את עצמו מכל קשר לאירוע שארע בבתו של שחר, וכןן לראות בכך גם שקרים המגעים לכדי חיזוק וסיוע לעדות המתلون.

קשריו של הנאשם עם המתلون ועם אילן בן שטרית

קשריו של הנאשם עם המתلون ועם אילן בן שטרית אין קשר ישיר לשאלת מהימנות המתلون או הנאשם לענייננו, שכן לא הוכח די הצורך הקשר בין הניסיון לרצוח את המתلون ובין הקשר שבין הנאשם לבן אילן בן שטרית, פרט להשערתו של המתلون, שכאמור לא הוכח מעבר לספק סביר, שאלן בן שטרית היה מעורב בניסיון לרצוח של המתلون, בגין השוד שתוכנן, לאחר שאלן בן שטרית נסוג מהוראותו לבצע את השוד, כאמור.

אך מנגד, הסתריות שהתגלו בעדויות הנאשם, בניסיונו להסתיר או לעמם את הקשרים שהוא לו עם אילן בן שטרית, או את טיב הקשרו עם הנאשם מצביעים לכך על ניסיונו של הנאשם להרחק את עצמו גם מאותה השערה של הנאשם בדבר הקשר בין ניסיון הרצח ובין אילן בן שטרית או את האפשרות שניסיון הרצח היה קשור לניסיון לשודוד את הנאשם בו היה מעורב המתلون. בקשר לכך הצבעה ב"כ המאשימה על כך שבעדותם בבית המשפט, אמר הנאשם שאין לו כל קשר עם אילן בן שטרית, פרט להיכרות כללית (עמ' 17.6.14, 365), בעוד שמהاذנות הסתר עולה שלאחר ניסיון הרצח ועקבתו של המתلون את העיר אילת, הקשר בין הנאשם ובין אילן בן שטרית היה הדוק, והנ帀ה קיבל הוראות מאילן בן שטרית (**עמדת האזנה 595/96, שיחות 591, 561, 528, 492, 439, 421, 694, 606, 700 ו-1058**)
מצמבר 2011 (סיכון המאשימה עם 30-31). אף שאין ראייה מספקת לקשר בין הנאשם ויאלן בן שטרית ובין ניסיון הרצח, יש בניסיונו של הנאשם להרחק את עצמו מקיים של קשר הדוק בין ובין אילן בן שטרית, כדי להצביע על ניסיון להרחק את עצמו מקשר זהה.

ד. טענות ב"כ הנאשם

חזרת הנאשם לארץ מדרום אפריקה

טענתו של הנאשם שהעובדת שהוא חזר לארץ מדרום אפריקה, אף שידע שהנאשם משתמש כעד מדינה ואף שידע שיש חשדות נגדו והוא דרש למשטרה, מצביעה על חפותו ראייה להתייחסות לאור טענתו, שלו אכן היה הוא זה שירה במתلون, כשהוא גלי פנים והוא מודיע לכך שהמתلون ראה אותו בעת שירה, כפי שטוען המתلون, סביר היה שהוא חושש לחזור לארץ והוא מעדיף להישאר בדרום אפריקה.

קשה לעמוד בדיון זה על מכך של שיקולי הנאם כשהחלטת לחזור לארץ, אף שידע שהוא דרוש לחקירה, ושאלת זאת יכולה להתעורר גם בגין מטבבה לארץ לאחר שלושה שבועות, ומדוע בחר לחזור אם ידע גם אז שהנאם זיהה אותו בעת שירה בו ועלול להפליל אותו.

יש אפשרות שונות שהוא חזר לארץ משיקולים שונים לשמורים עימיו, על אף שיכל היה לדעת שהמתلون זיהה אותו בעת הירוי, ואמר לו "**לא מתאים מוטי**", וכשירה בו המתلون הסתר את פניו בידו (ת/36, ת/37).

ביחס לחזרתו של הנאם מטבבה, באותה עת, המתلون לא היה עדין עד מדינה, אך שהנאם היה יכול לסמן על כך שהמתلون לא יפליל אותו במשטרה, לאור השתיקותו של המתلون לארגוני פשיעה ונטיעתם של ערביים, שלא חשוף את זהות היורה עליהם, מתוך חשש לח'יהם או משיקולים אחרים.

בקשר לכך, נראה לי שאין בראיות ואין טענה מצד הנאם, ביחס לחזרתו לארץ מדרום אפריקה, שאף שידע שהמתلون משמש עד מדינה בגין ארגוני פשיעה להם היה שותף המתلون, המתلون העיד במשטרה גם נגד הנאם שאותו הוא זיהה כמעט שירה בו.

במצב זה קבלת גרסת המתلون שהוא זיהה את הנאם כמעט שירה בו, מעוררת את השאלה האם הנאם מודע לכך שהמתلون זיהה אותו, או שמא בגל המיקום של הנאם בזמן הירוי, בכלל פתאומיות הירוי, ושל העובדה שהמתلون הגן על פניו באמצעות ידיו בתחילת הירוי, לא היה מודע לכך שהמתلون זיהה אותו.

ביחס לעובדה שהנאם חזר לארץ מדרום אפריקה יכול היה הנאם לומר בלבו שהעובדת שחלף זמן כה רב והוא שוחרר ממעצר אף שהיה חשוד בביצוע הירוי לעבר המתلون, מצביע על כך שלא היו בידי המשטרה ראיות מספקות להפלתו בניסיון לרצח של המתلون.

כמו כן, ניתן לומר שגם בעת שחזר מדרום אפריקה, גם אם היה הוא מי שירה בנאשם בפניים גלויות, אף אם המתلون היה מודע לכך שהמתلون זיהה אותו, עדין יכול היה לחשב שהמתلون לא יעד נגדו, שם שלא העיד נגדו קודם לכן בעת שהנאם היה בטabeeה ובמהלך מעצרו עד לנסייתו לדרום אפריקה, גם לאחר שהמתلون חתום על הסכם עד מדינה, בשל העובדה שהיא למצלון חומר רב כדי למסור למשטרה נגד שלושה ארגוני פשיעה בהן היה שותף, ולא היה נזק בהכרח להעיד גם נגד הנאם כמעט שניסה להרוג אותו, ובכך לפתח חזית יריות נוספת גם עם הנאם וחבריו.

בנוסף, נראה לי שקשה לקבוע את מכך של השיקולים והמחשבות שהתרוצזו בקרבו של הנאם בעת שcheidenת לחזור מדרום אפריקה לארץ, ויתכן שבדיעבד לאחר שנעצר והואשם בניסיון לרצוח את הנאם, הגיע למסקנה שטעה בכך שההחלטה לחזור לארץ, אף סביר שהשיקולים שהיו לו לחזור לארץ היו בעיניו באותה עת חזקים יותר מהסבירונים להם היה מודע, ביחס לאפשרות הפלתו ומעצרו בהקשר לניסיון הרצח של המתلون.

לאור זאת, נראה לי שאין בטענה זאת כדי לפגוע במהימנות המתلون בעניין זה.

העובדת שהנאם ירה במתلون כשפני גלויות ולא הכנן אמצעי מילוט

גם בגין לשיקולי הנאם לירות במתلون כשהוא גלי פנים, הסברו של המתلون היה כי הנאם ירה בו מספר יריות קטלניות שכונו לפלג גופו העליון, שהיה בהן כדי להמית אותו בסבירות גבוהה, ועל כן לא חש לירות בו כשהוא גלי

פנימ. כמו כן, יש אפשרות סבירה שהנאשם סבר שהמתلون לא יזהו אותו בגל פתאומיות הירוי או שהנאשם סבר שגם אם המתلون יזהה אותו, הוא לא יפליל אותו, כאמור לעיל.

בנוסף, גם בעניין זה, רבות מחשבות בלב איש, ולא ניתן לדעת מה היו הסיבות המדוקיקות לביצוע הירוי, וסביר להניח, שהירוי געשה על רקע ספונטאני והחלטה מידית של הנאשם, בלי שעלה בידו להיערך מבעוד מועד, ולהציג באמצעים להסתתרת הפנים ולהקנת אמצעי מילוט.

במצב זה, נראה לי שלמעשה מהימנות עדות המתلون בעניין זה והראיות הנוספות, כאמור לעיל וכמפורט להלן, אין בטענה זאת, כדי להחליש את עדות המתلون או כדי לעורר ספק סביר שלא הוסר ביחס לאשמת הנאשם.

הטענה כי היורה היה רעל פנים

לטענת המאשימה, עדותו של המתلون כי הנאשם היה היורה, הייתה עקבית ואמינה בעניין זה, ונמסרה על ידי לפני שחתם על הסכם עד המדינה בעודו שודדיות הנאשם, שנWOODו לבסס את הטענה שהיורה היה רעל פנים היו סותרות ובלתי מהימנות. בקשר לכך טען ב"כ הנאשם שהמתلون אמר לשוטר אנדרי בזירה שלא ראה מי ירה בו או מה לבש (МОץג שלא סומן בין ת/59, ת/60). לשוטר גל גפני אמר שהבחן ביורה אחד בלבד שהיה רעל פנים ונמלט רגלית מהזירה (ת/62), ואמר לשוטרים בבית החולים שהוא לא יודע מי ירה בו ואינו מעוניין לשתף פעולה. המתلون הסביר שבאותה עת לא רצה למסור כל מידע ביחס לאיורע, כאמור לעיל.

המתلون פנה מיזמתו למשטרה וביקש לשתף איתם פעולה ביום 23.4.12, כשלושה חודשים לפני החתימה על הסכם עד מדינה, ומספר לאנשי המודיעין רפואי עמוס ואלברט אביטן, כי ניסו לחסל אותו אנשים של מיכאל מור, בחור בשם מוטי אברהם (הנאשם), שניסה לחסלו. כמו כן, סיפר שבעת שהיא באולמי הינומה בbara שבע ירה בו בן וענונו יוסי אדרי בעת בו כאשר ניסה להימלט מהירוי. באותה עת, עדין התלבט אם לשמש כסוכן מטעם המשטרה וכך עד מדינה הוואיל וחשש לחשי.

לאחר מכן חתם על הסכם עד מדינה מקדמי ביום 5.7.12, ומסר גרסה מתומצתת ביחס לאיורע, ולאחר מכן חתם על הסכם עד מדינה מסר גרסה מפורטת. המתلون הסביר בחקירהו כי תחילתה אמר לשוטרים שלא ראה מי ירה בו או שהיורה היה רעל פנים, הוואיל ובעולם העברייני לא מוסרים שמות ולא מפלילים ערביינים אחרים, וכן שהוא חשב לנוקם בנאשם ולא רצה שהמשטרה תדע על כך. לטענת ב"כ המאשימה אין לקבל את טענת הנאשם שהמתلون לא ידע מי היה היורה והחליט להעיד נגד הנאשם, רק מפני שחשד בנאשם שביצע את הירוי ולאחר שavanaugh נעצר בסמוך לאחר הירוי.

בעניין זה, טען המתلون שנעצרו אנשים שונים, לפחות שבעה אנשים בקשר לניסיון הרצח של המתلون. לו רצה להפליל את הנאשם, יכול היה לערב אותו בעבירות נוספת הקשורת לארגון הפשע של אילן בן שטרית, אך לא עשה כן, ולא קשר את הנאשם לשום איורע הקשור לארגון פרט לניסיון הרצח שלו.

הסבירו של המתلون נראים לי סבירים ומהימנים כאמור לעיל וכמפורט להלן.

עדותו של יקיר שריקי שהנאשם סיפר לו שהיורה היה רעל פנים

עמוד 60

לטענת ב"כ הנאשם, המתלון סיפר ליקיר שריקישמי שירה בו היה רעל פנים, בניגוד לעדות המתלון, בה אמר שהוא סיפר ליקיר שריקי שהנאשם הוא שירה בו.

בקשר לכך, אמר הנאשם כי בחקירותיו אמר שיש לו קלף מנצח, כאשר התכוון לכך שיקיר שריקי אמר לו שהמתלון סיפר לושמי שירה בו היה רעל פנים, בניגוד לעדות המתלון שהוא את הנאשם כמו שירה בו. לטענת הנאשם, הוא העלה את הטענה הנ"ל בדיון בהארכת מעצרו במהלך החקירות, אך מפרוטוקול הדיון עולה שהנאשם אמר לבית המשפט בדיון בהארכת המעצר שיקיר עצמו **ראה** שהיורה היה רעל פנים.

יקיר הבהיר את הטענה לפיה אמר שהוא ראה את היורה, שהיא רעל פנים, אלא רק אמר שהמתלון אמר לו שהיורה היה רעל פנים.

בקשר לכך טען הנאשם שהיתה טעות בפרוטוקול הדיון במעצר, והוא אמר שם שיקיר סיפר לו שהמתלון אמר לו שהיורה היה רעל פנים, ולא שיקיר ראה שהיורה היה רעל פנים.

מנגד, המתלון העיד שהוא אמר ליקירשמי שירה בו היה הנאשם.

בקשר לכך נראה לי שאין לקבל את טענת הנאשם שיש טעות בפרוטוקול הדיון במעצר, וכן יש סתירה בין דברי הנאשם במעצר שיקיר אמר לו שהוא עצמו ראה שהיורה היה רעל פנים ובין עדותו של יקיר ועדות הנאשם בבית המשפט, ויש בכך כדי להחליש את מהימנות הנאשם.

כמו כן, עדותו של הנאשם בעניין זה הייתה כבושה ולא הועלה על ידי בחקירות במשטרה, גם לא בעימות וגם לא בمعنى לאיום, והנאשם העיד על כך לראשונה רק בשלב ראיות ההגנה.

עדותם של יקיר בעניין זה הייתה עדות כבושה ורצופה בסתריות.

יקיר שריקי מסר בחקירותיו ובעדותו בבית המשפט כי הוא לא הספיק לצאת מהדירה של שחר בעקבות המתלון, ולא ראה מי יירה בו. כמו כן, כשיקיר עומת עם הפרפראזה (נ/21), שמננה עולה שהוא ראה את היורה, והיורה היה רעל פנים ושזהו חושד בנאשם לפי מבנה גוףו - טען שהוא לא ראה את היורה. גם בשני עימותים שנעשו בין המתלון ליקיר (ת/127, ת/128), הטיח המתלון ביקיר שמיד לאחר אירוע הירי הוא סיפר ליקיר שהיורה הוא הנאשם.

גרסת הנאשם אינה תואמת לגרסה של יקיר, בעניין המפגש ביניהם והשיחה אודוט המתלון. בקשר לכך אמר הנאשם שפגש את יקיר כ- 2-4 חודשים לאחר אירוע הירוי, ויקיר סיפר לו שהיורה היה רעל פנים, ולדבריו הוא לא התעמת עם יקיר ולא שאל אותו, כי זה היה לו מזער לדבר אליו על כך (פרוטוקול מיום 25.5.14, עמ' 186 ש' 1). לעומתתו, יקיר אמר בחקירתו הראשית, כי הוא פגש במקורה את הנאשם. הנאשם שאל אותו לשלוונו של המתלון, אך הוא אמר לו שהם לא בקשר. לדבריו, הנאשם אמר לו "**ידעו מישחו, משחו?**", ויקיר השיב: "**לא, לא ידוע כלום, רק א.ו. חושד בכמה אנשים**" (פרוטוקול מיום 5.2.15, עמ' 444, ש' 5 - 7). בהמשך אמר שאינו זוכר האם אמר לנאשם שהמתלון חושד גם בו (פרוטוקול מיום 9.2.15, עמ' 473, ש' 21-16). ניכר שגרסאותו של יקיר רצופות דברים שאינםאמת, וכי הוא ידע שהיורה הוא הנאשם, במיוחד כעולה מהגרסה שמסר מיד לאחר האירוע, בה השמיט את העובדה שהנאשם היה נכון באותו יום בביתו של שחר, וכן ששיתקו יחד בקלוב של מגורי (נ/16, ת/2). כן הסתיר את עניין תכנון השוד ואת העובדה ששוחח עם שי כהן ז"ל במשך 28 שנים לגבי השוד, כעולה מפלט השיחות היוצאות שלו (נ/13). גם ההסבר שנתן לניטוק הקשר שלו מהמתלון, כי לדבריו המתלון רצה להתנצל בפני מי שירה בו, ולפיכך אינו "גבר" בעניין,

והדבר מחק חברות של שנים (פרוטוקול מיום 5.2.15, עמ' 444-445) - אין הסבר סביר ואין אמין.

עדותם של יקיר רצופה סתיות ודברים שאינםאמת, אינה נראהת לי סבירה ומהימנה ואני מעדיף בעניין זה את עדות המתلون, שהוא סיפר ליקירשמי שירה בו היה הנאשם על פני עדויותיהם של הנאשם ושל יקיר.

בקשר לכך נראה לי שגם היה מתברר שהמתلون סיפר ליקירשמי שירה בו היה רעל פנים, ניתן היה להסביר את הדבר שהוא נמנע מלספר לו על זהות היורה מאותם שיקולים שנמנעו מלספר לאחרים מי היה היורה, אם משומם שרצתה לנוקם ואם מפני חשש שהענין יכול להשפיע אותו ולסקן את חייו, ובמקרה כזה לא ניתן היה לשלו שגם האמון של המתلون ביקיר, שהוא מקורב אליו, היה אמון בעירובן מוגבל, בשים לב למערכת היחסים המורכבת שהייתה בין המתلون ובין חברי לארגוני הפשיעה, שלא סמכו זה על זה.

בעניין זה מתעוררת השאלה מדוע לא היה המתلون עקי בהחלטתו שלא לחשוף את העובדה שהוא זהה את הנאשם כמו שירה בו, והוא סיפר רק על מספר אנשים, ונמנע מלספר על כך למשטרה ולגורמים אחרים.

בעניין זה נראה לי כאמור לעיל שקשה כו� לעמוד באופן אפואן אפואן אפואן על שיקולי של הנאשם לספר לגורמים מסוימים שאינו יודע מי היה היורה ולגורמים אחרים, שהיורה היה הנאשם. בקשר לכך הצבע המתلون על קרבבה מיוחדת שהייתה לו עם יקיר, סביר להניח שבעת שסיפר לו על כך בכלל היחסים קרובים ביניהם ולא חשש בעת שסיפר לו על כך, שיעביר את הדברים לזרים, ובידייעד הסתבר שיקיר חזה את הקווים בעקבות הפיכתו של המתلون לעד מדינה והחליט לסייע בעדותו לנאים.

בנוסף, נראה לי כאמור לעיל, שהליך המחשבה של המתلون אם לספר על זהות היורה,מתי לספר, למי לספר ולמי לא לספר, עבר שינויים, בשל ההתלבבות והחששות של המתلون בקשר לכך, ועל כן בסופו של דבר, משיקולים שונים ובמועדים שונים החליט לספר על כך כפי שסיפר.

הפרorzות של יקיר שיקרי שהמתلون נשמע אומר שהיורה היה רעל פנים וכי הוא חשד בנאים

גם באותו פרorzות אין כדי להחליש את מהימנות המתلون כאמור בניתוח הראיות בסעיף 5.ב דלעיל, שכן קשה לדעת מה היו משקלם ומהימנותם של אותם מודיעים, היו יכולים להיות שיקולים שונים ליקיר למסור את הדברים שהוא נשמע אומר בעניין זה וסביר להניח שגם ליקיר, בעת שאמורשמי שירה במתلون היה רעל פנים, היה שיקול שלא לחשוף את דברי המתلون,שמי שירה בו היה הנאשם, הוואיל ובכך היה כדי להפליל את הנאשם, דבר שלא רצה בו, בעוד שדבריו שהמתلون חשד בנאים, כאמור במידעה נוספת, היו דברים רבים ידעו על כך, ולא חשב שהיה בכך ממשום הלשנה שהיא בה כדי להפליל את הנאים, בעוד שעת העובדה שהמתلون אמר לו שהנאשם הוא שירה בו, הוא לא רצה לחשוף

דברי הנאים שהיורה היה רעל פנים בעת שחשב שהוא חולך למות

ביחס לטענת ב"כ הנאים, שהמתلون מסר لأنשי המשטרה מיד בסמוך לאיורע, כשחשב שהוא חולך למות,שמי שירה בו היה רעל פנים, נראה לי שיש לקבל את הסברו של המתلون, שבאותה עת לא רצה לחשוף את העובדה שהוא זהה את הנאים כמו שירה בו מתוך קוד התנהגות של עבריין שאינו מלשין ואינו מוסר את זהותו של מי שירה בו והעדיף

לשמר את "שמו הטוב" בעברין שאינו מלהין, גם כשידע שהוא הולך למות.

הסבירים סותרים בדברי המתلون

ביחס לטענת ב"כ הנאשם שנמסור נימוקים סותרים ביחס לאו חשיפת זהותו של הנאשם על ידי המתلون בפני גורמים שונים, נראה לי כאמור לעיל שמדובר בהסבירים סבירים בעלי מכנה משותף המשלימים זה את זה, ואין בכך כדי להחליש את מהימנותו, כאמור לעיל.

העובדת שהמתلون סיפר למספר אנשים שהנאשם ירה לעברו

גם ביחס לעובדה שהנאשם לא סיפר לחלק ממחבריו שהנאשם ירה לעברו, נראה לי כאמור לעיל שניית הסבר סביר ומהימן מצד המתلون כמפורט לעיל.

הכובע והכפפות

באשר לכובע הגרב והכפפות שנמצאו לטענת ב"כ הנאשם "בשביל הבריחה", נראה לי שלא הוכח קשר ביניהם ובין האירוע, כאשר הפריטים הללו נתפסו כחודש לאחר האירוע, באדנית הנמצאת בבניין אחר, כך שאין בהם כדי להחליש את מהימנות המתلون.

בגדי היורה

באשר לבגדי היורה, טען ב"כ הנאשם שהמתلون מסר בעדותו בבית המשפט שהיורה לבש קפוצין שחור-אפור, בעוד שבצילומי מצלמות האבטחה בקלוב של מג'ורי שם שהוא בערב האירוע ומצלמות המאפייה, עולה שהוא לבש בגדי צבע בהיר. בקשר לכך נראה לי סביר שבשל פתאומיות הטרומה של הירוי שנלוותה לאירוע טעה המתلون ביחס לצבע הבגד, ואין לשולות את האפשרות שהוא החליף את החולצה שלבש.

סיפור השוד

באשר לטענת ב"כ הנאשם, כי סיפור השוד של הנאשם היה בדיה של המתلون כדי להציג על מנת ורקע לניסיון הרצח, נראה לי שאין יסוד לטענה זאת. בעניין זה, נראה לי שיש להעדיף את עדות המתلون על פני עדות הנאשם. כעולה מחומר הראיות, נראה שניסיון הרצח היה קשור לשוד שתוכנן לפני הנאשם, ניתן לקבוע שהמתلون העלה השערה שיתכנן שניסיון הרצח קשור לאותו שוד, אך אין בכך כדי להעלות ולהוריד. ניסיון הרצח התרחש, עדות המתلون נמצאה מהימנה ומחזקת בראיות תומכות ומסייעות, ובמסגרת היחסים המורכבות בהן הוא שני אירועים בהם ניסו לירות במתلون, היה בניסיונות אלו טרייגר להחלטת המתلون לשמש כעד מדינה בעבירות להן היה שותף, אליו נלוותה עדותם באישום זה.

סיכום נוספים

באשר לטענת ב"כ הנאשם שהוא למTELון סכוסכים נוספים עם גורמים שונים שבו יכולים לבצע את ניסיון הרצח, נראה לי שאין בכך כדי להחליש את עדות המTELון, שנמצאה מהימנה עם חיזוקים וסיווע.

חיש ב הנאשם כמניע לעדות המTELון

באשר לטענה שהוא למTELון סיבות להפليل את הנאשם בשל חשו ב הנאשם, נראה לי כאמור שלא היה בכך כדי להצדיק עלילת שקר נגד הנאשם בנסיבות העניין, כאמור, לא היה בטענה זאת כדי להחליש את עדות המTELון.

עדות הנאשם

באשר לעדות הנאשם, היה נראה לי בלתי סבירה ובלתי מהימנה, הייתה זאת עדות כבושא לאחר שומר על זכות השתקה, התנהג בצורה מניפולטיבית במהלך החקירה במשטרה, והגביל את התייחסותו לעניין לאמירות כלליות, תוך הימנעות מלהתיחס לשאלות ולעניןיהם שהוועלו על ידיו רק בשלב ראיות ההגנה.

אף לשמור על זכות השתקה בחקירה כשלעצמה יכול לשמש רק כראיה לחיזוק ולא כראיה לסייע, התנהגות זאת יכולה לשמש גם כסייע לראיות התביעה, אף שהסייע אינו דרוש כאמור לעיל (>). קדמי, על הראות, 2009, עמ' (305-309).

עדוי הגנה גרינברג, אגבבה ואלבז

لطענת הנאשם, בעת שהגיע לכלא הדרים היו שם שמוליק גרינברג ועוד מספר חברים וגרינברג אמר לו שהTELון אמר לו שאינו יודע מי יראה בו ויש החלטות שהTELון היה מקליט אותם ברכב ואיתם היה גם אגבבה וגיל אלbez היו איתם ברכב. נגד גרינברג מתנהל משפט בגין עבירות בארגון פשע, גם בו העיד המTELון כעד מדינה. נטען שבאותה שיחה המTELון אמר לושמי שירה בו היה רעל פנים. (עמ' 25.5.14-185). גרינברג העיד בעניין זה שהוא פנה לעורכי הדין של הנאשם והוא אמר להם שיחפרו עמוק בתיק ויוכלו לגלות את האמת (14, 14-19, 21-26). כמו כן, אישר גרינברג ששמע מהTELון ברכבשמי שירה בו היה רעל פנים.

אגבבה העיד שהיא בכלל רימונים שם הוא שוחח עם אדם בשם תמייר, והוא (אגבבה) אמר לו שהTELון אמר לושמי שירה בTELון היה רעל פנים.

גרסתו של אגבבה אינה מתוישבת עם גרסתו של גרינברג, שאמר שאגבבה היה איתו ברכב כשהTELון אמרשמי שירה בו היה רעל פנים (עמ' 426, 426-32, 32-28). לטענת ב"כ המאשימה יש סתירה בעניין זה בין עדותו של גרינברג ועדותו של אגבבה.

gil albez אמר שכשהשתחרר ב-2009 חזר לבאר שבע והTELון סיפר לושמי שירה בו היה רעל פנים, ואמר שהוא הכיר את הנאשם בבית הסוהר השנה וחצי לפני עדותו בבית המשפט ואמר לו שהוא מוכן להעיד שהTELון אמר לושמי שירה היה רעל פנים.

בעדותו נמצאו סתירות כאמור בסיכון המאשימה (עמ' 40-41), ואני מתוישבת עם עדותו של גרינברג שאגבבה היה

איתם ברכב בעת שהמתلون אמר להם שהיורה היה רעל פנים. גם עדותו אינה נראית לי סבירה ומהימנה.

נראה בעלי שלושת העדים, שהם עברייןם בעלי אינטנס,ניסו לסייע לנאים ולפגוע במתلون בשל הפיקתו לעד מדינה, כך שיש להעדיף את עדות המתلون שnrאית לי סבירה ומהימנה על פני עדותם. יש לציין עוד כי לגרינברג היה גם עניין מובהק להחליש את מהימנות המתلون, הוואיל והמתلون העיד נגדו כעד מדינה בכתב האישום שהוגש נגדו, ועודין תלוי ועומד בו הדיון.

בנוסף, כאמור, גם לו היה מתברר שהמתلون אמר להםשמי שירה בו היה רעל פנים, דבר שאינו נראה לי, לא היה בכור כדי לערער את מהימנותו. גם אם הייתה אפשרות שאמר להםשמי שירה בו היה רעל פנים, אף שהדבר לא היה נכון, ניתן להסביר את הדבר שגם להם לא רצה לספר את זהות היורה, בעוד שהעובדת שהוא זהה את הנאים כמו שירה בו נחקרה בזיכרונו. יכולה להיות גם אפשרות זיכרון בדברים שאמר לגרינברג, אלבז ואגבבה.

עד ההגנה שמוליך אוטמציגן

הנאים טען לרשותה בעדותו בבית המשפט שמספר שעות לפני הירוי הגיעו לבתו שני שחוקנים ובת זוג של אחד מהם, ולפי חומר החקירה יצאו באותו ערב לטאה שלושת האנשים הנ"ל, כאשר אחד מהם החזר לו כסף שהיה חייב לו והשני אמר לו שם ירוויח בטאה יתן לו.

אוטמציגן העיד שלאחר שהסגור הציג לו פلت יציאות לטאה, אמר שבמועד שאינו צריך לו, הוא הגיע עם אדם נוסף ועם בת זוג והביא אליו כסף לנאים.

עדותו נראית לי עוממה, ניכרת בה נתיה לסייע לנאים (עמ' 43-41), יש בה סתרות ואיינה נראית לי סבירה ומהימנה, כאמור בסיכון המשימה, העדות הייתה כבושא ואיינה נראית לי סבירה ומהימנה.

הקשר של הנאים עם מיכאל מור

באשר לקשר של הנאים עם מיכאל מор, נראה לי שהו בעדויות הנאים סתרות, כאשר טען שלא היה לו כל עסק איתם, לאחר מכן אמר שהוא לו עסק עם חברה בעלות משפטו, ומתוך העדויות עולה שהוא לו קשר רציף, עסקו איתם, עובדה שיש בה כדי לפגוע במאימנותו.

טענות נוספות של ב"כ הנאים

באשר לעובדה שהמתلون לא מסר במידעים מודיעניים לפני שהחל בהליך לקבלתו עד מדינה שהוא זהה את היורה, נראה לי שהסבירו בעניין זה היו סבירים, אין מצבי של מודיע משטרתי שאינו נהג למסור מידע שיכל להזיק לו במצבו של עד מדינה שמחזיב על פי ההסכם אותו למסור כל מידע רלוונטי.

באשר להתנגדות הנאים בעימות עם המתلون, נראה לי שלא היה בכך כדי להוסיף למאימנותו או כדי להחליש את מהימנות המתلون. הופיע הוא, בעימות זה הנאים עסק בהחתת עלבונות המתلون, ובניסיונו לשבור את רוחו ולא התייחס לגוף העניין לעובדות הפרטניות שהוצעו לפניו.

באשר לטענה בדבר מחדלי חקירה, נראה לי שלא היה בטענות ב"כ הנאשם כדי להחליש את הראיות נגד הנאשם.

ה. המסדרת המשפטית

ה הנאשם הואשם בעבירה של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 494(א) לחוק העונשין, נסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) לחוק הנ"ל, נשיאת נשק לפי סעיף 144ב' לחוק הנ"ל, החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק הנ"ל, וחבלה חמורה בנסיבות חמורות לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1)-(2) לחוק הנ"ל.

הדרישה הראייתית

כאמור לעיל, בדיון זה לא היה המתלונן שותף לעבירה המיוחסת לנאים, ואינו נחשב כעד מדינה שעודתו טעונה סיוע (**ע"פ 230/84 חביבי נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ט(1) 785, 789, ע"פ 11068/08 מדינת ישראל נ' אמיר سنקר, ע"פ 14/14 458/718 מנחם אדרי נ' מדינת ישראל**).

אף שה邏輯 של זכות השתיקה בחקירה כשלעצמה יכול לשמש רק כראיה לחיזוק ולא כראיה לטייע, התנהגות מניפולטיבית בשימוש בזכות השתיקה בחקירה יכולה לשמש גםCSIווע לראיות המתלונן, אף שהסיוע אליו דרוש כאמור לעיל (**י. קדמי, על הראיות, 2009, עמ' 309-305**).

בשים לב לעברו הפלילי של המתלונן ולכך שהוא משמש כעד מדינה בעבורות שנחקקו במקביל לעבירה נשוא אישום זה, נראה לי שיש לנוהג בזהירות ולשקל את הצורך בתוספת ראייתית מתאימה כמו חיזוק לעדות.

הימלטות או היעלמות הנאשם לאחר התרחשות מעשה עבירה, יכולים לשמש ראייה תומכת ומסייעת, כאשר ביחד עם שתיקתו של הנאשם בחקירותיו במשטרה, למעט "נאום" שמסר בעודתו, שמהווה "עדות כבושא", יש חיזוק ממשמעו לראיות התביעה נגדו (**ע"פ 11/3452 איתמר שאלאיל נ' מדינת ישראל, ע"פ 86/571 עמרם אדרי נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 329**).

באשר ליסודות העבירה של ניסיון הרצח, יש צורךabis ביסוד עובדתי של תחילת ביצוע הרצח ויסוד נפשי להחלטה להמית. ברור שבנסיבות העניין, הדברים התקיימו, שכן מדובר ב- 5 או 6 יריות שבוצעו במרחב קצר ביותר בעבר פלג גופו העליון של המתלונן, עובדה המצביעת על כוונה להמית.

בנסיבות העניין, לאור החבלה חמורה שגרם הנאשם למATALON בעקבות הירוי, נראה שמן ראוי להרשיע גם בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

באשר לעבירת הקשר, יש צורך בהוכחה מעבר לספק סביר שאכן היה קשור לביצוע עבירת הרצח. אכן יש ראייה ששחר ביקש מיקור להתקubb כשהמתלונן יצא מהדירה, וכן כעולה מפלט השיחות מיום האירוע (נ/13), יקור ניהל שיחות טלפון עם מספר גורמים, ביניהם עם שי כהן Z"ל בשעה 22:37, בעת שהיא יחד עם המתלונן בביתו של שחר. עובדות אלו עלולות בקנאה אחד עם גרסת המתלונן באשר לתכנון השוד שלהם את מוטי. עם זאת, נראה לי שאין בראיות אלה כדי להוכיח מעבר לספק סביר קשירת קשר לביצוע הרצח בו הואשם הנאשם.

6. הכרעה

בנסיבות העניין כאמור נראה לי שיש לקבל את עדות המתalon כמהימנה, עדות אשר נלוות לה תוספות ראיות המגיעות לכדי חיזוק ואף לכדי סיווג עדות המתalon, כמפורט לעיל, ויש לאמצה כਮוכחת מעבר לספק סביר.

הנאשם יראה במתalon שש ירויות או יותר לעבר פלג גופו העליון מטווח קצר, בירית העבירה נמצא 6 תרמילים, נפצע בבית החזה, נמצא קליע בריאה הימנית וממצאים נוספים שיש בהם כדי להעיד על כוונת הנאשם להמית את המתalon ובכך מתקיימת העבירה של ניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) לחוק הנ"ל.

כמו כן, הוכחה העבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק הנ"ל בעובדות האמורות.

באשר לעבירות הקשר נראה לי שעל אף הריאות הנסיבות שהיה בהן כדי לסביר את הנאשם בקשר עם אחרים לביצוע העבירות, לא ניתן לקבוע כי עבירות הקשר הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

גם עבירות נשיאת נשק והחזקת נשק הוכחו.

לאור זאת, אני ממליץ לחבריו להרשיע את הנאשם בעבירות שייחסו לו בכתב האישום, פרט לעבירות קשירת הקשר שלגביה אני ממליץ לזכותו מחמת הספק.

ברוך אוזלאי, שופט

השופט נתן זלוט'ובר

אני מסכימים.

נתן זלוט'ובר, שופט

השופט יעל רץ-לו

אני מסכימה.

אשר על כן, אנו מזכירים את הנואם מחייבת הספק קשר לשירות קשור לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), וירושעים אותו בעבירות של ניסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) לחוק, חבלה חמורה בנסיבות חמימות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1)+(2), החזקת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק ונשיאות נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ה, 02 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים

ברוך איזולאי, שופט אב"ד   נתן זלוטובר, שופט   יעל רז-לי, שופטת